

THE PALIVERSE PROJECT

Το σύμπαν της σοφίας του Βούδα

Ο Τριμερής Κανόνας (Tīpiṭaka)

Ο Κανόνας των Ομιλιών (Sutta Piṭaka)

4. Η συλλογή των αριθμημένων ομιλιών (4. Aṅguttara Nikāya)

05. Το βιβλίο των πέντε (05. Pañcakanipāṭapāḷi)

2. Η δεύτερη πεντηκοντάδα (2. Dutiyapaṇṇāsakaṃ)

[AN 5.51-100, PTS 3.64-3.127]

PaliVerse

4. Η συλλογή των αριθμημένων ομιλιών

05. Το βιβλίο των πέντε

2. Η δεύτερη πεντηκοντάδα

1. Το κεφάλαιο για τα νοητικά εμπόδια

1. Η ομιλία για το εμπόδιο

51. Έτσι έχω ακούσει - Κάποτε ο Ευλογημένος διέμενε στη Σαβάτθι, στο άλσος του Τζέτα, στο μοναστήρι του Ανάθαπίντικα. Εκεί ο Ευλογημένος απευθύνθηκε στους μοναχούς: «Μοναχοί». «Σεβάσμιε κύριε», απάντησαν εκείνοι οι μοναχοί στον Ευλογημένο. Ο Ευλογημένος είπε αυτό:

«Αυτά τα πέντε, μοναχοί, είναι εμπόδια, νοητικά εμπόδια, που αναρριχώνται στον νου, που εξασθενίζουν τη σοφία. Ποια πέντε; Η ηδονική επιθυμία, μοναχοί, είναι εμπόδιο, νοητικό εμπόδιο, που αναρριχάται στον νου, που εξασθενίζει τη σοφία. Ο θυμός, μοναχοί, είναι εμπόδιο, νοητικό εμπόδιο, που αναρριχάται στον νου, που εξασθενίζει τη σοφία. Η νωθρότητα και υπνηλία, μοναχοί, είναι εμπόδιο, νοητικό εμπόδιο, που αναρριχάται στον νου, που εξασθενίζει τη σοφία. Η ανησυχία και τύψη, μοναχοί, είναι εμπόδιο, νοητικό εμπόδιο, που αναρριχάται στον νου, που εξασθενίζει τη σοφία. Η σκεπτικιστική αμφιβολία, μοναχοί, είναι εμπόδιο, νοητικό εμπόδιο, που αναρριχάται στον νου, που εξασθενίζει τη σοφία. Αυτά, μοναχοί, είναι τα πέντε εμπόδια, νοητικά εμπόδια, που αναρριχώνται στον νου, που εξασθενίζουν τη σοφία.

«Αυτός βεβαίως, μοναχοί, ο μοναχός χωρίς να εγκαταλείψει αυτά τα πέντε εμπόδια, νοητικά εμπόδια, που αναρριχώνται στον νου, που εξασθενίζουν τη σοφία, με αδύναμη σοφία, με ασθενή, θα γνωρίσει το δικό του καλό, ή θα γνωρίσει το καλό των άλλων, ή θα γνωρίσει το καλό και των δύο, ή θα πραγματοποιήσει υπερανθρώπινο επίτευγμα, διάκριση γνώσης και ενόρασης άξια των ευγενών - αυτό είναι αδύνατον. Όπως, μοναχοί, ένας ποταμός ορεινός, που πηγαίνει μακριά, με γρήγορο ρεύμα, ικανός να παρασύρει. Αν ένας άνθρωπος άνοιγε και από τις δύο πλευρές τα στόμια των αρδευτικών καναλιών. Έτσι λοιπόν, μοναχοί, το ρεύμα στη μέση του ποταμού θα ήταν διασπασμένο, διασκορπισμένο, διαιρεμένο, ούτε θα πήγαινε μακριά, ούτε θα είχε γρήγορο ρεύμα, ούτε θα ήταν ικανό να παρασύρει. Ακριβώς έτσι, μοναχοί, αυτός βεβαίως ο μοναχός χωρίς να εγκαταλείψει αυτά τα πέντε εμπόδια, νοητικά εμπόδια, που αναρριχώνται στον νου, που εξασθενίζουν τη σοφία, με αδύναμη σοφία, με ασθενή, θα γνωρίσει το δικό του καλό, ή θα γνωρίσει το καλό των άλλων, ή θα γνωρίσει το καλό και των δύο, ή θα πραγματοποιήσει υπερανθρώπινο επίτευγμα, διάκριση γνώσης και ενόρασης άξια των ευγενών - αυτό είναι αδύνατον.

«Αυτός βεβαίως, μοναχοί, ο μοναχός έχοντας εγκαταλείψει αυτά τα πέντε εμπόδια, νοητικά εμπόδια, που αναρριχώνται στον νου, που εξασθενίζουν τη σοφία, με ισχυρή σοφία, θα γνωρίσει το δικό του καλό, ή θα γνωρίσει το καλό των άλλων, ή θα γνωρίσει το καλό και των δύο, ή θα πραγματοποιήσει υπερανθρώπινο επίτευγμα, διάκριση γνώσης και ενόρασης άξια των ευγενών - αυτό είναι δυνατόν. Όπως, μοναχοί, ένας ποταμός ορεινός, που πηγαίνει μακριά, με γρήγορο ρεύμα, ικανός να

παρασύρει. Αν ένας άνθρωπος έκλινε και από τις δύο πλευρές τα στόμια των αρδευτικών καναλιών. Έτσι λοιπόν, μοναχοί, το ρεύμα στη μέση του ποταμού θα ήταν μη διασπασμένο, μη διασκορπισμένο, μη διαιρεμένο, και θα πήγαινε μακριά, και θα είχε γρήγορο ρεύμα, και θα ήταν ικανό να παρασύρει. Ακριβώς έτσι, μοναχοί, αυτός βεβαίως ο μοναχός έχοντας εγκαταλείψει αυτά τα πέντε εμπόδια, νοητικά εμπόδια, που αναρριχώνται στον νου, που εξασθενίζουν τη σοφία, με ισχυρή σοφία, θα γνωρίσει το δικό του καλό, ή θα γνωρίσει το καλό των άλλων, ή θα γνωρίσει το καλό και των δύο, ή θα πραγματοποιήσει υπερανθρώπινο επίτευγμα, διάκριση γνώσης και ενόρασης άξια των ευγενών - αυτό είναι δυνατόν». Πρώτο.

2. Η ομιλία για τον σωρό του φαύλου

52. «Κάποιος λέγοντας "σωρός του φαύλου", μοναχοί, μιλώντας σωστά θα έλεγε τα πέντε νοητικά εμπόδια. Διότι αυτός είναι ολόκληρος ο σωρός του φαύλου, μοναχοί, δηλαδή τα πέντε νοητικά εμπόδια. Ποια πέντε; Το νοητικό εμπόδιο της ηδονικής επιθυμίας, το νοητικό εμπόδιο του θυμού, το νοητικό εμπόδιο της νωθρότητας και υπνηλίας, το νοητικό εμπόδιο της ανησυχίας και τύψης, το νοητικό εμπόδιο της σκεπτικιστικής αμφιβολίας. Κάποιος λέγοντας "σωρός του φαύλου", μοναχοί, μιλώντας σωστά θα έλεγε αυτά τα πέντε νοητικά εμπόδια. Διότι αυτός είναι ολόκληρος ο σωρός του φαύλου, μοναχοί, δηλαδή τα πέντε νοητικά εμπόδια». Δεύτερο.

3. Η ομιλία για τους παράγοντες επίμονης προσπάθειας

53. «Αυτοί οι πέντε, μοναχοί, είναι οι παράγοντες επίμονης προσπάθειας. Ποια πέντε; Εδώ, μοναχοί, ένας μοναχός έχει πίστη, πιστεύει στη φώτιση του Τατχάγκατα - 'Πράγματι αυτός ο Ευλογημένος είναι ο Άξιος, ο Πλήρως Αυτοφωτισμένος, ο τέλειος στην αληθινή γνώση και στην καλή συμπεριφορά, ο Καλότυχος, ο γνώστης του κόσμου, ο ανυπέρβλητος οδηγός των ανθρώπων που πρέπει να εκπαιδευτούν, ο Διδάσκαλος θεών και ανθρώπων, ο Φωτισμένος, ο Ευλογημένος'. Είναι με λίγες ασθένειες, με λίγες αδιαθεσίες· προικισμένος με ομαλή πέψη, ούτε πολύ κρύα ούτε πολύ ζεστή, μέτρια, κατάλληλη για επίμονη προσπάθεια· είναι χωρίς δολιότητα και χωρίς απάτη· αποκαλύπτοντας τον εαυτό του όπως πραγματικά είναι στον Διδάσκαλο ή στους νοήμονες ή στους συντρόφους στην άγια ζωή· διαμένει καταβάλλοντας έντονη ενεργητικότητα για την εγκατάλειψη των φαύλων νοητικών καταστάσεων και για την απόκτηση των καλών νοητικών καταστάσεων, με δύναμη, με σταθερή προσπάθεια, χωρίς να εγκαταλείπει το καθήκον στις καλές νοητικές καταστάσεις· είναι σοφός, προικισμένος με σοφία που οδηγεί στην έγερση και την πάροδο, ευγενή, διεισδυτική, που οδηγεί ορθά στην εξάλειψη της δυστυχίας. Αυτοί λοιπόν, μοναχοί, είναι οι πέντε παράγοντες επίμονης προσπάθειας». Τρίτη.

4. Η ομιλία για τον κατάλληλο χρόνο

54. «Αυτές είναι οι πέντε ακατάλληλες περίοδοι για επίμονη προσπάθεια, μοναχοί. Ποια πέντε; Εδώ, μοναχοί, ένας μοναχός είναι γηραιός, καταβεβλημένος από το γήρας. Αυτή, μοναχοί, είναι η πρώτη ακατάλληλη περίοδος για επίμονη προσπάθεια.

«Επιπλέον, μοναχοί, ένας μοναχός είναι άρρωστος, καταβεβλημένος από την ασθένεια. Αυτή, μοναχοί, είναι η δεύτερη ακατάλληλη περίοδος για επίμονη προσπάθεια.

«Επιπλέον, μοναχοί, υπάρχει λιμός, κακή σοδειά, δυσεύρετη προσφερόμενη τροφή,

δεν είναι εύκολο να συντηρηθεί κανείς με ζητιανιά και διαρκή προσπάθεια. Αυτή, μοναχοί, είναι η τρίτη ακατάλληλη περίοδος για επίμονη προσπάθεια.

«Επιπλέον, μοναχοί, υπάρχει κίνδυνος, αναταραχή στο δάσος, και οι κάτοικοι της υπαίθρου ανεβασμένοι σε τροχοφόρα περιφέρονται. Αυτή, μοναχοί, είναι η τέταρτη ακατάλληλη περίοδος για επίμονη προσπάθεια.

«Επιπλέον, μοναχοί, η Κοινότητα είναι διασπασμένη. Όταν όμως η Κοινότητα, μοναχοί, είναι διασπασμένη, υπάρχουν αμοιβαίες ύβρεις, υπάρχουν αμοιβαίες επιπλήξεις, υπάρχουν αμοιβαίοι αποκλεισμοί, υπάρχουν αμοιβαίες εγκαταλείψεις. Εκεί όσοι δεν έχουν πίστη δεν αποκτούν πίστη, και σε μερικούς από αυτούς που έχουν πίστη υπάρχει μεταβολή. Αυτή, μοναχοί, είναι η πέμπτη ακατάλληλη περίοδος για επίμονη προσπάθεια. Αυτές λοιπόν, μοναχοί, είναι οι πέντε ακατάλληλες περιόδους για επίμονη προσπάθεια.

«Αυτές είναι οι πέντε κατάλληλες περιόδους για επίμονη προσπάθεια, μοναχοί. Ποια πέντε; Εδώ, μοναχοί, ένας μοναχός είναι νέος, νεαρός, νεανικός με κατάμαυρα μαλλιά, προικισμένος με ευλογημένη νεότητα, στην πρώτη περίοδο της ζωής. Αυτή, μοναχοί, είναι η πρώτη κατάλληλη περίοδος για επίμονη προσπάθεια.

«Επιπλέον, μοναχοί, ένας μοναχός είναι με λίγες ασθένειες, με λίγες αδιαθεσίες, προικισμένος με ομαλή πέψη, ούτε πολύ κρύα ούτε πολύ ζεστή, μέτρια, κατάλληλη για επίμονη προσπάθεια. Αυτή, μοναχοί, είναι η δεύτερη κατάλληλη περίοδος για επίμονη προσπάθεια.

«Επιπλέον, μοναχοί, υπάρχει αφθονία, καλή σοδειά, εύκολα ευρισκόμενη προσφερόμενη τροφή, είναι εύκολο να συντηρηθεί κανείς με ζητιανιά και διαρκή προσπάθεια. Αυτή, μοναχοί, είναι η τρίτη κατάλληλη περίοδος για επίμονη προσπάθεια.

«Επιπλέον, μοναχοί, οι άνθρωποι είναι ενωμένοι, χαιρόμενοι μαζί, χωρίς να διαφωνούν, σαν γάλα και νερό, κοιτάζοντας ο ένας τον άλλον με στοργικά μάτια, διαβιούν. Αυτή, μοναχοί, είναι η τέταρτη κατάλληλη περίοδος για επίμονη προσπάθεια.

«Επιπλέον, μοναχοί, η Κοινότητα είναι ενωμένη, χαιρόμενη μαζί, χωρίς να διαφωνεί, με κοινή απαγγελία, διαβιεί άνετα. Όταν όμως η Κοινότητα, μοναχοί, είναι ενωμένη, δεν υπάρχουν αμοιβαίες ύβρεις, δεν υπάρχουν αμοιβαίες επιπλήξεις, δεν υπάρχουν αμοιβαίοι αποκλεισμοί, δεν υπάρχουν αμοιβαίες εγκαταλείψεις. Εκεί όσοι δεν έχουν πίστη αποκτούν πίστη, και σε αυτούς που έχουν πίστη υπάρχει αύξηση. Αυτή, μοναχοί, είναι η πέμπτη κατάλληλη περίοδος για επίμονη προσπάθεια. Αυτές λοιπόν, μοναχοί, είναι οι πέντε κατάλληλες περιόδους για επίμονη προσπάθεια.» Τέταρτο.

5. Η ομιλία για τη μητέρα και τον γιο

55. Κάποτε ο Ευλογημένος διέμενε στη Σαβάτθι, στο άλσος του Τζέτα, στο μοναστήρι του Ανάθαπίντικα. Εκείνη την περίοδο στη Σαβάτθι και οι δύο, μητέρα και γιος, πήγαν για την κατοικία κατά τη βροχερή εποχή - ένας μοναχός και μια μοναχή. Αυτοί επιθυμούσαν αμοιβαία να βλέπουν ο ένας τον άλλον συχνά. Και η μητέρα επιθυμούσε να βλέπει τον γιο συχνά· και ο γιος επιθυμούσε να βλέπει τη μητέρα συχνά. Από τη συχνή συνάντησή τους προέκυψε σύσφιξη δεσμού. Όταν υπήρξε

σύσφιξη δεσμού, προέκυψε οικειότητα. Όταν υπήρξε οικειότητα, προέκυψε ευκαιρία. Αυτοί, με νου κυριευμένο από πόθο, χωρίς να απαρνηθούν την εξάσκηση, χωρίς να δηλώσουν την αδυναμία τους, επιδόθηκαν στη συνουσία.

Τότε αρκετοί μοναχοί πήγαν εκεί όπου ήταν ο Ευλογημένος· αφού πλησίασαν, απέδωσαν σεβασμό στον Ευλογημένο και κάθισαν στο πλάι. Καθισμένοι στο πλάι, εκείνοι οι μοναχοί είπαν στον Ευλογημένο: «Εδώ, σεβάσμιε κύριε, στη Σαβάτθι και οι δύο, μητέρα και γιος, πήγαν για την κατοικία κατά τη βροχερή εποχή - ένας μοναχός και μια μοναχή· αυτοί επιθυμούσαν αμοιβαία να βλέπουν ο ένας τον άλλον συχνά· και η μητέρα επιθυμούσε να βλέπει τον γιο συχνά· και ο γιος επιθυμούσε να βλέπει τη μητέρα συχνά. Από τη συχνή συνάντησή τους προέκυψε σύσφιξη δεσμού· όταν υπήρξε σύσφιξη δεσμού, προέκυψε οικειότητα· όταν υπήρξε οικειότητα, προέκυψε ευκαιρία· αυτοί, με νου κυριευμένο από πόθο, χωρίς να απαρνηθούν την εξάσκηση, χωρίς να δηλώσουν την αδυναμία τους, επιδόθηκαν στη συνουσία».

«Τι άραγε φαντάζεται, μοναχοί, αυτός ο ανόητος άνθρωπος -'η μητέρα δεν έλκεται από τον γιο, ή ο γιος από τη μητέρα'; Δεν βλέπω, μοναχοί, καμία άλλη μορφή τόσο ελκυστική, τόσο επιθυμητή, τόσο μεθυστική, τόσο δεσμευτική, τόσο μαγευτική, τόσο εμποδιστική για το επίτευγμα της ανυπέρβλητης ελευθερίας από τις δεσμεύσεις, όπως αυτή, μοναχοί, η γυναικεία μορφή. Στη γυναικεία μορφή, μοναχοί, τα όντα είναι γεμάτα πάθος, άπληστα, προσκολλημένα, μαγεμένα, βυθισμένα. Αυτοί θρηνούν για πολύ καιρό, ακολουθώντας την εξουσία της γυναικείας μορφής.

«Δεν βλέπω, μοναχοί, κανέναν άλλο ήχο... κ.λπ... καμία άλλη οσμή... καμία άλλη γεύση... κανένα άλλο απτό αντικείμενο τόσο ελκυστικό, τόσο επιθυμητό, τόσο μεθυστικό, τόσο δεσμευτικό, τόσο μαγευτικό, τόσο εμποδιστικό για το επίτευγμα της ανυπέρβλητης ελευθερίας από τις δεσμεύσεις, όπως αυτό, μοναχοί, το γυναικείο άγγιγμα. Στο γυναικείο άγγιγμα, μοναχοί, τα όντα είναι γεμάτα πάθος, άπληστα, προσκολλημένα, μαγεμένα, βυθισμένα. Αυτοί θρηνούν για πολύ καιρό, ακολουθώντας την εξουσία του γυναικείου αγγίγματος.

«Μια γυναίκα, μοναχοί, ακόμη και περπατώντας κατακυριεύει τη συνείδηση ενός άνδρα· ακόμη και στεκόμενη... κ.λπ... ακόμη και καθισμένη... ακόμη και ξαπλωμένη... ακόμη και γελώντας... ακόμη και μιλώντας... ακόμη και τραγουδώντας... ακόμη και κλαίγοντας... ακόμη και πρησμένη... ακόμη και νεκρή κατακυριεύει τη συνείδηση ενός άνδρα. Αυτό λοιπόν, μοναχοί, κάποιος μιλώντας σωστά θα έλεγε -'η παγίδα του Μάρα από παντού' - ακριβώς για τη γυναίκα κάποιος μιλώντας σωστά θα έλεγε - 'η παγίδα του Μάρα από παντού'».

«Να συνομιλεί με αυτόν που κρατά σπαθί, ακόμα και με δαίμονα να συνομιλεί· ακόμα και δηλητηριώδες φίδι να πλησιάζει, από το οποίο δαγκωμένος δεν ζει.

«Αλλά ποτέ ένας με μία, με γυναίκα να μη συνομιλεί· τον επιλήσμονα αυτές τον δένουν, με βλέμμα και με χαμόγελο.

«Και επίσης με ακατάλληλο ντύσιμο, και με γλυκιά ομιλία· αυτός ο κόσμος δεν είναι εύκολος να πλησιαστεί, ακόμα και πρησμένος, νεκρός.

«Αυτά τα πέντε είδη αισθησιακής ηδονής, στη γυναικεία μορφή φαίνονται· υλικές μορφές, ήχοι, γεύσεις, οσμές, και απτά αντικείμενα ευχάριστα.

«Αυτών που παρασύρονται από την πλημμύρα της ηδονής, που δεν κατανοούν πλήρως τις ηδονές·

χρόνος, προορισμός, ύπαρξη επί υπάρξεως, στην περιπλάνηση μπροστά τους.

«Αυτοί που κατανοούν πλήρως τις ηδονές, περιφέρονται χωρίς φόβο από πουθενά·

αυτοί πράγματι έχουν υπερβεί στον κόσμο, αυτοί που έχουν φτάσει στην εξάλειψη των νοητικών διαφθορών». Πέμπτο.

6. Η ομιλία για τον μέντορα

56. Τότε κάποιος μοναχός πλησίασε τον δικό του μέντορα· αφού πλησίασε, είπε στον δικό του μέντορα αυτό: «Τώρα, σεβάσμιε κύριε, το σώμα μου έγινε σαν μουδιασμένο· ούτε οι κατευθύνσεις δεν μου φαίνονται καθαρά· ούτε οι διδασκαλίες δεν μου έρχονται στον νου· και η νωθρότητα και υπνηλία κατακυριεύει τη συνείδησή μου· και χωρίς ευχαρίστηση ακολουθώ την άγια ζωή· και έχω σκεπτικιστική αμφιβολία για τις διδασκαλίες».

Τότε εκείνος ο μοναχός, παίρνοντας τον συγκάτοικο μαθητή του μοναχό, πλησίασε τον Ευλογημένο· αφού πλησίασε, απέδωσε σεβασμό στον Ευλογημένο και κάθισε στο πλάι. Καθισμένος στο πλάι, εκείνος ο μοναχός είπε στον Ευλογημένο: «Αυτός, σεβάσμιε κύριε, ο μοναχός λέει έτσι: 'Τώρα, σεβάσμιε κύριε, το σώμα μου έγινε σαν μουδιασμένο· ούτε οι κατευθύνσεις δεν μου φαίνονται καθαρά· ούτε οι διδασκαλίες δεν μου έρχονται στον νου· και η νωθρότητα και υπνηλία κατακυριεύει τη συνείδησή μου· και χωρίς ευχαρίστηση ακολουθώ την άγια ζωή· και έχω σκεπτικιστική αμφιβολία για τις διδασκαλίες'».

«Έτσι πράγματι συμβαίνει αυτό, μοναχέ, σε αυτόν που δεν έχει φυλαγμένες τις θύρες στις ικανότητες, που δεν γνωρίζει το μέτρο στην τροφή, που δεν είναι αφοσιωμένος στην εγρήγορση, που δεν παρατηρεί τις καλές νοητικές καταστάσεις, που διαμένει μη αφοσιωμένος στην επιδίωξη της διαλογιστικής ανάπτυξης των ιδιοτήτων που οδηγούν στη φώτιση το πρώτο και το τελευταίο μέρος της νύχτας, ότι το σώμα γίνεται σαν μουδιασμένο· ούτε οι κατευθύνσεις δεν του φαίνονται καθαρά· ούτε οι διδασκαλίες δεν του έρχονται στον νου· και η νωθρότητα και υπνηλία κατακυριεύει τη συνείδησή του· και χωρίς ευχαρίστηση ακολουθεί την άγια ζωή· και έχει σκεπτικιστική αμφιβολία για τις διδασκαλίες. Γι' αυτό, μοναχέ, πρέπει να εξασκείσαι έτσι - 'Θα έχω φυλαγμένες τις θύρες στις ικανότητες, θα γνωρίζω το μέτρο στην τροφή, θα είμαι αφοσιωμένος στην εγρήγορση, θα παρατηρώ τις καλές νοητικές καταστάσεις, θα διαμένω αφοσιωμένος στην επιδίωξη της διαλογιστικής ανάπτυξης των ιδιοτήτων που οδηγούν στη φώτιση το πρώτο και το τελευταίο μέρος της νύχτας'. Έτσι πρέπει να εξασκείσαι, μοναχέ».

Τότε εκείνος ο μοναχός, νουθετημένος από τον Ευλογημένο με αυτή τη νουθεσία, σηκώθηκε από τη θέση του, απέδωσε σεβασμό στον Ευλογημένο, τον περιήλθε κρατώντας τον στα δεξιά του και έφυγε. Τότε εκείνος ο μοναχός, μένοντας μόνος, αποτραβηγμένος, επιμελής, ενεργητικός, αποφασισμένος, σε σύντομο χρονικό διάστημα - για τον σκοπό που οι γιοι καλών οικογενειών σωστά αναχωρούν από την οικογενειακή ζωή στην άστεγη ζωή, αυτό το ανυπέρβλητο - τον τελικό στόχο της άγιας ζωής, έχοντας ο ίδιος κατανοήσει πλήρως με άμεση γνώση στην παρούσα ζωή,

έχοντας επιτύχει, παρέμεινε. Γνώρισε άμεσα: «η γέννηση έχει εξαλειφθεί, η άγια ζωή έχει βιωθεί, αυτό που έπρεπε να γίνει έχει γίνει, δεν υπάρχει τίποτα περισσότερο για αυτή την κατάσταση ύπαρξης». Και εκείνος ο μοναχός έγινε ένας από τους Άξιους.

Τότε εκείνος ο μοναχός, έχοντας επιτύχει την Αξιότητα, πλησίασε τον δικό του μέντορα· αφού πλησίασε, είπε στον δικό του μέντορα αυτό: «Τώρα, σεβάσμιε κύριε, το σώμα μου δεν είναι σαν μουδιασμένο· και οι κατευθύνσεις μου φαίνονται καθαρά· και οι διδασκαλίες μου έρχονται στον νου· και η νωθρότητα και υπνηλία δεν κατακυριεύει τη συνείδησή μου· και με ευχαρίστηση ακολουθώ την άγια ζωή· και δεν έχω σκεπτικιστική αμφιβολία για τις διδασκαλίες». Τότε εκείνος ο μοναχός, παίρνοντας τον συγκάτοικο μαθητή του μοναχό, πλησίασε τον Ευλογημένο· αφού πλησίασε, απέδωσε σεβασμό στον Ευλογημένο και κάθισε στο πλάι. Καθισμένος στο πλάι, εκείνος ο μοναχός είπε στον Ευλογημένο: «Αυτός, σεβάσμιε κύριε, ο μοναχός λέει έτσι: 'Τώρα, σεβάσμιε κύριε, το σώμα μου δεν είναι σαν μουδιασμένο· και οι κατευθύνσεις μου φαίνονται καθαρά· και οι διδασκαλίες μου έρχονται στον νου· και η νωθρότητα και υπνηλία δεν κατακυριεύει τη συνείδησή μου· και με ευχαρίστηση ακολουθώ την άγια ζωή· και δεν έχω σκεπτικιστική αμφιβολία για τις διδασκαλίες'».

«Έτσι πράγματι συμβαίνει αυτό, μοναχέ, σε αυτόν που έχει φυλαγμένες τις θύρες στις ικανότητες, που γνωρίζει το μέτρο στην τροφή, που είναι αφοσιωμένος στην εγρήγορση, που παρατηρεί τις καλές νοητικές καταστάσεις, που διαμένει αφοσιωμένος στην επιδίωξη της διαλογιστικής ανάπτυξης των ιδιοτήτων που οδηγούν στη φώτιση το πρώτο και το τελευταίο μέρος της νύχτας, ότι το σώμα δεν γίνεται σαν μουδιασμένο· και οι κατευθύνσεις του φαίνονται καθαρά· και οι διδασκαλίες του έρχονται στον νου· και η νωθρότητα και υπνηλία δεν κατακυριεύει τη συνείδησή του· και με ευχαρίστηση ακολουθεί την άγια ζωή· και δεν έχει σκεπτικιστική αμφιβολία για τις διδασκαλίες. Γι' αυτό, μοναχοί, πρέπει να εξασκείστε έτσι - 'Θα έχουμε φυλαγμένες τις θύρες στις ικανότητες, θα γνωρίζουμε το μέτρο στην τροφή, θα είμαστε αφοσιωμένοι στην εγρήγορση, θα παρατηρούμε τις καλές νοητικές καταστάσεις, θα διαμένουμε αφοσιωμένοι στην επιδίωξη της διαλογιστικής ανάπτυξης των ιδιοτήτων που οδηγούν στη φώτιση το πρώτο και το τελευταίο μέρος της νύχτας'. Έτσι πρέπει να εξασκείστε, μοναχοί». Έκτο.

7. Η ομιλία για τις θέσεις που πρέπει να αναλογίζεται κανείς συχνά

57. «Αυτές οι πέντε, μοναχοί, είναι καταστάσεις που πρέπει συχνά να ανασκοπούνται από γυναίκα ή άνδρα, από αυτόν που διάγει την οικιακή ζωή ή από αναχωρητή. Ποια πέντε; "Είμαι υποκείμενος στο γήρας, δεν έχω ξεπεράσει το γήρας" - αυτό πρέπει συχνά να ανασκοπείται από γυναίκα ή άνδρα, από αυτόν που διάγει την οικιακή ζωή ή από αναχωρητή. "Είμαι υποκείμενος στην ασθένεια, δεν έχω ξεπεράσει την ασθένεια" - αυτό πρέπει συχνά να ανασκοπείται από γυναίκα ή άνδρα, από αυτόν που διάγει την οικιακή ζωή ή από αναχωρητή. "Είμαι υποκείμενος στον θάνατο, δεν έχω ξεπεράσει τον θάνατο" - αυτό πρέπει συχνά να ανασκοπείται από γυναίκα ή άνδρα, από αυτόν που διάγει την οικιακή ζωή ή από αναχωρητή. "Από όλα τα αγαπημένα μου και ευχάριστα υπάρχει χωρισμός, αποχωρισμός" - αυτό πρέπει συχνά να ανασκοπείται από γυναίκα ή άνδρα, από αυτόν που διάγει την οικιακή ζωή ή από αναχωρητή. "Είμαι κύριος των πράξεών μου, κληρονόμος των πράξεών μου, γεννημένος από τις πράξεις μου, συγγενής των πράξεών μου, έχω τις πράξεις μου ως καταφύγιο. Όποια πράξη θα κάνω - καλή ή κακή - αυτής θα γίνω κληρονόμος" - αυτό πρέπει συχνά να ανασκοπείται από γυναίκα ή άνδρα, από αυτόν που διάγει την

οικιακή ζωή ή από αναχωρητή.

«Και για ποιο λόγο, μοναχοί, πρέπει συχνά να ανασκοπείται "Είμαι υποκείμενος στο γήρας, δεν έχω ξεπεράσει το γήρας" από γυναίκα ή άνδρα, από αυτόν που διάγει την οικιακή ζωή ή από αναχωρητή; Υπάρχει, μοναχοί, στα όντα ματαιότητα της νεότητας στη νεότητα, μεθυσμένα από την οποία ματαιότητα συμπεριφέρονται με κακή σωματική συμπεριφορά, συμπεριφέρονται με κακή λεκτική συμπεριφορά, συμπεριφέρονται με κακή νοητική συμπεριφορά. Σε αυτόν που ανασκοπεί συχνά εκείνη την κατάσταση, η ματαιότητα της νεότητας στη νεότητα είτε εγκαταλείπεται πλήρως είτε μειώνεται. Αυτός λοιπόν, μοναχοί, είναι ο λόγος για τον οποίο πρέπει συχνά να ανασκοπείται "Είμαι υποκείμενος στο γήρας, δεν έχω ξεπεράσει το γήρας" από γυναίκα ή άνδρα, από αυτόν που διάγει την οικιακή ζωή ή από αναχωρητή.

«Και για ποιο λόγο, μοναχοί, πρέπει συχνά να ανασκοπείται "Είμαι υποκείμενος στην ασθένεια, δεν έχω ξεπεράσει την ασθένεια" από γυναίκα ή άνδρα, από αυτόν που διάγει την οικιακή ζωή ή από αναχωρητή; Υπάρχει, μοναχοί, στα όντα ματαιότητα της υγείας στην υγεία, μεθυσμένα από την οποία ματαιότητα συμπεριφέρονται με κακή σωματική συμπεριφορά, συμπεριφέρονται με κακή λεκτική συμπεριφορά, συμπεριφέρονται με κακή νοητική συμπεριφορά. Σε αυτόν που ανασκοπεί συχνά εκείνη την κατάσταση, η ματαιότητα της υγείας στην υγεία είτε εγκαταλείπεται πλήρως είτε μειώνεται. Αυτός λοιπόν, μοναχοί, είναι ο λόγος για τον οποίο πρέπει συχνά να ανασκοπείται "Είμαι υποκείμενος στην ασθένεια, δεν έχω ξεπεράσει την ασθένεια" από γυναίκα ή άνδρα, από αυτόν που διάγει την οικιακή ζωή ή από αναχωρητή.

«Και για ποιο λόγο, μοναχοί, πρέπει συχνά να ανασκοπείται "Είμαι υποκείμενος στον θάνατο, δεν έχω ξεπεράσει τον θάνατο" από γυναίκα ή άνδρα, από αυτόν που διάγει την οικιακή ζωή ή από αναχωρητή; Υπάρχει, μοναχοί, στα όντα ματαιότητα της ζωής στη ζωή, μεθυσμένα από την οποία ματαιότητα συμπεριφέρονται με κακή σωματική συμπεριφορά, συμπεριφέρονται με κακή λεκτική συμπεριφορά, συμπεριφέρονται με κακή νοητική συμπεριφορά. Σε αυτόν που ανασκοπεί συχνά εκείνη την κατάσταση, η ματαιότητα της ζωής στη ζωή είτε εγκαταλείπεται πλήρως είτε μειώνεται. Αυτός λοιπόν, μοναχοί, είναι ο λόγος για τον οποίο πρέπει συχνά να ανασκοπείται "Είμαι υποκείμενος στον θάνατο, δεν έχω ξεπεράσει τον θάνατο" από γυναίκα ή άνδρα, από αυτόν που διάγει την οικιακή ζωή ή από αναχωρητή.

«Και για ποιο λόγο, μοναχοί, πρέπει συχνά να ανασκοπείται "Από όλα τα αγαπημένα μου και ευχάριστα υπάρχει χωρισμός, αποχωρισμός" από γυναίκα ή άνδρα, από αυτόν που διάγει την οικιακή ζωή ή από αναχωρητή; Υπάρχει, μοναχοί, στα όντα θέληση και πάθος για τα αγαπημένα και ευχάριστα, βαμμένα από το οποίο πάθος συμπεριφέρονται με κακή σωματική συμπεριφορά, συμπεριφέρονται με κακή λεκτική συμπεριφορά, συμπεριφέρονται με κακή νοητική συμπεριφορά. Σε αυτόν που ανασκοπεί συχνά εκείνη την κατάσταση, η θέληση και το πάθος για τα αγαπημένα και ευχάριστα είτε εγκαταλείπεται πλήρως είτε μειώνεται. Αυτός λοιπόν, μοναχοί, είναι ο λόγος για τον οποίο πρέπει συχνά να ανασκοπείται "Από όλα τα αγαπημένα μου και ευχάριστα υπάρχει χωρισμός, αποχωρισμός" από γυναίκα ή άνδρα, από αυτόν που διάγει την οικιακή ζωή ή από αναχωρητή.

«Και για ποιο λόγο, μοναχοί, πρέπει συχνά να ανασκοπείται "Είμαι κύριος των πράξεών μου, κληρονόμος των πράξεών μου, γεννημένος από τις πράξεις μου, συγγενής των πράξεών μου, έχω τις πράξεις μου ως καταφύγιο, όποια πράξη θα κάνω - καλή ή κακή - αυτής θα γίνω κληρονόμος" από γυναίκα ή άνδρα, από αυτόν που διάγει την οικιακή ζωή ή από αναχωρητή; Υπάρχει, μοναχοί, στα όντα κακή σωματική συμπεριφορά, κακή λεκτική συμπεριφορά, κακή νοητική συμπεριφορά. Σε αυτόν που ανασκοπεί συχνά εκείνη την κατάσταση, η κακή συμπεριφορά είτε εγκαταλείπεται πλήρως είτε μειώνεται. Αυτός λοιπόν, μοναχοί, είναι ο λόγος για τον οποίο πρέπει συχνά να ανασκοπείται "Είμαι κύριος των πράξεών μου, κληρονόμος των πράξεών μου, γεννημένος από τις πράξεις μου, συγγενής των πράξεών μου, έχω τις πράξεις μου ως καταφύγιο, όποια πράξη θα κάνω - καλή ή κακή - αυτής θα γίνω κληρονόμος" - αυτό πρέπει συχνά να ανασκοπείται από γυναίκα ή άνδρα, από αυτόν που διάγει την οικιακή ζωή ή από αναχωρητή.

«Αυτός πράγματι ο ευγενής μαθητής, μοναχοί, σκέφτεται έτσι -'Δεν είμαι μόνο εγώ υποκείμενος στο γήρας, που δεν έχω ξεπεράσει το γήρας, αλλά όσα όντα έρχονται και πηγαίνουν, πεθαίνουν και επαναγεννιούνται, όλα τα όντα είναι υποκείμενα στο γήρας, δεν έχουν ξεπεράσει το γήρας'. Σε αυτόν που ανασκοπεί συχνά εκείνη την κατάσταση, η οδός γεννιέται. Αυτός ασκεί εκείνη την οδό, την αναπτύσσει, την καλλιεργεί. Σε αυτόν που ασκεί εκείνη την οδό, που την αναπτύσσει, που την καλλιεργεί, οι νοητικοί δεσμοί εγκαταλείπονται εντελώς, οι υπολανθάνουσες τάσεις εξαφανίζονται.

«Αυτός πράγματι ο ευγενής μαθητής, μοναχοί, σκέφτεται έτσι -'Δεν είμαι μόνο εγώ υποκείμενος στην ασθένεια, που δεν έχω ξεπεράσει την ασθένεια, αλλά όσα όντα έρχονται και πηγαίνουν, πεθαίνουν και επαναγεννιούνται, όλα τα όντα είναι υποκείμενα στην ασθένεια, δεν έχουν ξεπεράσει την ασθένεια'. Σε αυτόν που ανασκοπεί συχνά εκείνη την κατάσταση, η οδός γεννιέται. Αυτός ασκεί εκείνη την οδό, την αναπτύσσει, την καλλιεργεί. Σε αυτόν που ασκεί εκείνη την οδό, που την αναπτύσσει, που την καλλιεργεί, οι νοητικοί δεσμοί εγκαταλείπονται εντελώς, οι υπολανθάνουσες τάσεις εξαφανίζονται.

«Αυτός πράγματι ο ευγενής μαθητής, μοναχοί, σκέφτεται έτσι -'Δεν είμαι μόνο εγώ υποκείμενος στον θάνατο, που δεν έχω ξεπεράσει τον θάνατο, αλλά όσα όντα έρχονται και πηγαίνουν, πεθαίνουν και επαναγεννιούνται, όλα τα όντα είναι υποκείμενα στον θάνατο, δεν έχουν ξεπεράσει τον θάνατο'. Σε αυτόν που ανασκοπεί συχνά εκείνη την κατάσταση, η οδός γεννιέται. Αυτός ασκεί εκείνη την οδό, την αναπτύσσει, την καλλιεργεί. Σε αυτόν που ασκεί εκείνη την οδό, που την αναπτύσσει, που την καλλιεργεί, οι νοητικοί δεσμοί εγκαταλείπονται εντελώς, οι υπολανθάνουσες τάσεις εξαφανίζονται.

«Αυτός πράγματι ο ευγενής μαθητής, μοναχοί, σκέφτεται έτσι -'Δεν υπάρχει μόνο για μένα χωρισμός και αποχωρισμός από όλα τα αγαπημένα και ευχάριστα, αλλά όσα όντα έρχονται και πηγαίνουν, πεθαίνουν και επαναγεννιούνται, για όλα τα όντα υπάρχει χωρισμός και αποχωρισμός από τα αγαπημένα και ευχάριστα'. Σε αυτόν που ανασκοπεί συχνά εκείνη την κατάσταση, η οδός γεννιέται. Αυτός ασκεί εκείνη την οδό, την αναπτύσσει, την καλλιεργεί. Σε αυτόν που ασκεί εκείνη την οδό, που την αναπτύσσει, που την καλλιεργεί, οι νοητικοί δεσμοί εγκαταλείπονται εντελώς, οι υπολανθάνουσες τάσεις εξαφανίζονται.

«Αυτός πράγματι ο ευγενής μαθητής, μοναχοί, σκέφτεται έτσι -'Δεν είμαι μόνο εγώ κύριος των πράξεών μου, κληρονόμος των πράξεών μου, γεννημένος από τις πράξεις μου, συγγενής των πράξεών μου, έχων τις πράξεις μου ως καταφύγιο, όποια πράξη θα κάνω - καλή ή κακή - αυτής θα γίνω κληρονόμος· αλλά όσα όντα έρχονται και πηγαίνουν, πεθαίνουν και επαναγεννιούνται, όλα τα όντα είναι κύριοι των πράξεών τους, κληρονόμοι των πράξεών τους, γεννημένα από τις πράξεις τους, συγγενείς των πράξεών τους, έχουν τις πράξεις τους ως καταφύγιο, όποια πράξη θα κάνουν - καλή ή κακή - αυτής θα γίνουν κληρονόμοι'. Σε αυτόν που ανασκοπεί συχνά εκείνη την κατάσταση, η οδός γεννιέται. Αυτός ασκεί εκείνη την οδό, την αναπτύσσει, την καλλιεργεί. Σε αυτόν που ασκεί εκείνη την οδό, που την αναπτύσσει, που την καλλιεργεί, οι νοητικοί δεσμοί εγκαταλείπονται εντελώς, οι υπολανθάνουσες τάσεις εξαφανίζονται».

«Υποκείμενοι στην ασθένεια, υποκείμενοι στο γήρας, και επίσης υποκείμενοι στον θάνατο· όντας τέτοιοι σύμφωνα με τη φύση τους, οι κοινοί άνθρωποι αηδιάζουν.

«Αν εγώ αηδιάζα αυτό, σε όντα με τέτοια φύση· αυτό δεν θα ήταν πρόπον για μένα που διαμένω έτσι.

«Εγώ λοιπόν διαμένοντας έτσι, γνωρίζοντας τη Διδασκαλία χωρίς προσκόλληση· όποιες ματαιότητες υπάρχουν στην υγεία και στη νεότητα και στη ζωή.

«Υπερέβην όλες τις ματαιότητες, βλέποντας την ασφάλεια στην απάρνηση· σε μένα εγέρθηκε ζήλος, καθώς έβλεπα το Νιμπάνα.

«Δεν είμαι ικανός τώρα να επιδοθώ στις ηδονές· θα είμαι αμετάκλητος, πορευόμενος προς την άγια ζωή». Έβδομη.

8. Η ομιλία για τους νεαρούς Λίτσαβί

58. Κάποτε ο Ευλογημένος διέμενε στη Βεσάλι, στο Μεγάλο Δάσος, στην Αίθουσα με το Αετωματικό Στέγαστρο. Τότε ο Ευλογημένος, αφού ντύθηκε το πρωί και πήρε το κύπελλο και τους χιτώνες του, μπήκε στη Βεσάλι για προσφερόμενη τροφή. Αφού περπάτησε στη Βεσάλι για προσφερόμενη τροφή, μετά το γεύμα, έχοντας επιστρέψει από τη συλλογή τροφής, αφού μπήκε στο Μεγάλο Δάσος, κάθισε για ημερήσια διαμονή στη βάση κάποιου δένδρου.

Εκείνη την περίοδο πολλοί νεαροί Λίτσαβι, παίρνοντας τα τεντωμένα τόξα τους, περιτριγυρισμένοι από αγέλη σκύλων, περπατώντας εδώ κι εκεί στο Μεγάλο Δάσος, είδαν τον Ευλογημένο να κάθεται στη βάση κάποιου δένδρου· αφού τον είδαν, αφού άφησαν κάτω τα τεντωμένα τόξα τους και απομάκρυναν την αγέλη σκύλων στο πλάι, πλησίασαν τον Ευλογημένο· αφού πλησίασαν, απέδωσαν σεβασμό στον Ευλογημένο και σιωπηλοί σιωπηλοί με ενωμένες παλάμες υπηρετούσαν τον Ευλογημένο.

Εκείνη την περίοδο ο Μαχανάμα ο Λίτσαβι, περπατώντας εδώ κι εκεί για περίπατο στο Μεγάλο Δάσος, είδε εκείνους τους νεαρούς Λίτσαβι σιωπηλούς σιωπηλούς με ενωμένες παλάμες να υπηρετούν τον Ευλογημένο· αφού τους είδε, πλησίασε τον Ευλογημένο· αφού πλησίασε, απέδωσε σεβασμό στον Ευλογημένο και κάθισε στο πλάι. Καθισμένος στο πλάι, ο Μαχανάμα ο Λίτσαβι εξέφρασε αυτόν τον εμπνευσμένο

λόγο: «Θα ευημερήσουν οι Βατζτζί, θα ευημερήσουν οι Βατζτζί!»

«Γιατί όμως εσύ, Μαχανάμα, λες έτσι: "Θα ευημερήσουν οι Βατζτζί, θα ευημερήσουν οι Βατζτζί";» «Αυτοί οι νεαροί Λίτσαβι, σεβάσμιε κύριε, είναι οργίλοι, σκληροί, αλαζόνες. Και όσα δώρα στέλνονται στις οικογένειες, είτε ζαχαροκάλαμα είτε τζιτζιφιές είτε κουλούρες είτε γλυκίσματα είτε σαμουλίκες, αυτά αφού τα αρπάξουν ξανά και ξανά τα τρώνε· και τις γυναίκες των οικογενειών και τα κορίτσια των οικογενειών τις κλωτσούν από πίσω. Αυτοί τώρα πια σιωπηλοί σιωπηλοί με ενωμένες παλάμες υπηρετούν τον Ευλογημένο».

«Για οποιονδήποτε, Μαχανάμα, γιο καλής οικογένειας υπάρχουν πέντε ιδιότητες - είτε για βασιλιά της πολεμικής κάστας που έχει χριστεί στην κεφαλή, είτε για κληρονόμο πατρικής περιουσίας, είτε για στρατηγό του στρατού, είτε για αρχηγό χωριού, είτε για αρχηγό συντεχνίας, είτε για όσους ασκούν ατομική εξουσία στις οικογένειες, μόνο ανάπτυξη αναμένεται, όχι παρακμή.

«Ποια πέντε; Εδώ, Μαχανάμα, ένας γιος καλής οικογένειας με πλούτη αποκτημένα με εργατικότητα και ενεργητικότητα, συγκεντρωμένα με τη δύναμη των χεριών του, κερδισμένα με τον ιδρώτα του, δίκαια, αποκτημένα με δικαιοσύνη, τιμάει τη μητέρα και τον πατέρα, σέβεται, αποδίδει ευλάβεια, δείχνει ευσέβεια. Αυτόν η μητέρα και ο πατέρας, τιμημένοι, σεβαστοί, ευλαβούμενοι, χαίροντες ευσέβειας, τον συμπονούν με καλοπροαίρετο νου: «Να ζήσεις πολύ, να διατηρήσεις μακρά ζωή». Για τον γιο καλής οικογένειας που συμπονείται από τη μητέρα και τον πατέρα, Μαχανάμα, μόνο ανάπτυξη αναμένεται, όχι παρακμή.

«Επιπλέον, Μαχανάμα, ένας γιος καλής οικογένειας με πλούτη αποκτημένα με εργατικότητα και ενεργητικότητα, συγκεντρωμένα με τη δύναμη των χεριών του, κερδισμένα με τον ιδρώτα του, δίκαια, αποκτημένα με δικαιοσύνη, τιμάει τα παιδιά, τη σύζυγο, τους δούλους, τους εργάτες και τους υπηρέτες, σέβεται, αποδίδει ευλάβεια, δείχνει ευσέβεια. Αυτόν τα παιδιά, η σύζυγος, οι δούλοι, οι εργάτες και οι υπηρέτες, τιμημένοι, σεβαστοί, ευλαβούμενοι, χαίροντες ευσέβειας, τον συμπονούν με καλοπροαίρετο νου: «Να ζήσεις πολύ, να διατηρήσεις μακρά ζωή». Για τον γιο καλής οικογένειας που συμπονείται από τα παιδιά, τη σύζυγο, τους δούλους, τους εργάτες και τους υπηρέτες, Μαχανάμα, μόνο ανάπτυξη αναμένεται, όχι παρακμή.

«Επιπλέον, Μαχανάμα, ένας γιος καλής οικογένειας με πλούτη αποκτημένα με εργατικότητα και ενεργητικότητα, συγκεντρωμένα με τη δύναμη των χεριών του, κερδισμένα με τον ιδρώτα του, δίκαια, αποκτημένα με δικαιοσύνη, τιμάει τους γείτονες των χωραφιών και των δραστηριοτήτων του και τους συνεργάτες, σέβεται, αποδίδει ευλάβεια, δείχνει ευσέβεια. Αυτόν οι γείτονες των χωραφιών και των δραστηριοτήτων του και οι συνεργάτες, τιμημένοι, σεβαστοί, ευλαβούμενοι, χαίροντες ευσέβειας, τον συμπονούν με καλοπροαίρετο νου: «Να ζήσεις πολύ, να διατηρήσεις μακρά ζωή». Για τον γιο καλής οικογένειας που συμπονείται από τους γείτονες των χωραφιών και των δραστηριοτήτων του και τους συνεργάτες, Μαχανάμα, μόνο ανάπτυξη αναμένεται, όχι παρακμή.

«Επιπλέον, Μαχανάμα, ένας γιος καλής οικογένειας με πλούτη αποκτημένα με εργατικότητα και ενεργητικότητα, συγκεντρωμένα με τη δύναμη των χεριών του, κερδισμένα με τον ιδρώτα του, δίκαια, αποκτημένα με δικαιοσύνη, τιμάει όλες θεότητες δέχονται προσφορές, σέβεται, αποδίδει ευλάβεια, δείχνει ευσέβεια. Αυτόν

οι θεότητες που δέχονται προσφορές, τιμημένες, σεβαστές, ευλαβημένες, χαίρουσες ευσέβειας, τον συμπονούν με καλοπροαίρετο νου - «Να ζήσεις πολύ, να διατηρήσεις μακρά ζωή». Για τον γιο καλής οικογένειας που συμπονείται από τις θεότητες, Μαχανάμα, μόνο ανάπτυξη αναμένεται, όχι παρακμή.

«Επιπλέον, Μαχανάμα, ένας γιος καλής οικογένειας με πλούτη αποκτημένα με εργατικότητα και ενεργητικότητα, συγκεντρωμένα με τη δύναμη των χεριών του, κερδισμένα με τον ιδρώτα του, δίκαια, αποκτημένα με δικαιοσύνη, τιμάει τους ασκητές και βραχμάνους, σέβεται, αποδίδει ευλάβεια, δείχνει ευσέβεια. Αυτόν οι ασκητές και βραχμάνοι, τιμημένοι, σεβαστοί, ευλαβημένοι, χαίροντες ευσέβειας, τον συμπονούν με καλοπροαίρετο νου - «Να ζήσεις πολύ, να διατηρήσεις μακρά ζωή». Για τον γιο καλής οικογένειας που συμπονείται από τους ασκητές και βραχμάνους, Μαχανάμα, μόνο ανάπτυξη αναμένεται, όχι παρακμή.

«Για οποιονδήποτε γιο καλής οικογένειας, Μαχανάμα, υπάρχουν αυτές οι πέντε ιδιότητες - είτε για βασιλιά της πολεμικής κάστας που έχει χριστεί στην κορυφή του κεφαλιού, είτε για αυτόν που απολαμβάνει το βασίλειο κληρονομικά, είτε για στρατηγό του στρατού, είτε για αρχηγό χωριού, είτε για αρχηγό συντεχνίας, είτε για όσους ασκούν ατομική εξουσία στις οικογένειες, μόνο ανάπτυξη αναμένεται, όχι παρακμή».

«Αυτός που εκπληρώνει τα καθήκοντα προς τη μητέρα και τον πατέρα, πάντα αφοσιωμένος στα παιδιά και τη σύζυγο·
για το όφελος των ανθρώπων του σπιτιού, και όσων ζουν εξαρτώμενοι από αυτόν.

«Και για το όφελος αμφοτέρων, είναι γενναιόδωρος και ηθικός·
των συγγενών που έχουν πεθάνει πριν, και αυτών που ζουν στην παρούσα ζωή.

«Στους ασκητές και βραχμάνους, και στις θεότητες ο σοφός·
γεννά ικανοποίηση, κατοικώντας σε σπίτι με δικαιοσύνη.

«Αυτός αφού κάνει το καλό, γίνεται άξιος τιμής και αξιέπαινος·
ακριβώς εδώ τον επαινούν, και πεθαίνοντας χαίρεται στον παράδεισο».
Όγδοη.

9. Η πρώτη ομιλία για τον ηλικιωμένο αναχωρητή

59. «Προικισμένος με πέντε ιδιότητες, μοναχός, είναι σπάνιος αυτός που έγινε αναχωρητής σε μεγάλη ηλικία. Ποιες είναι αυτές οι πέντε; Σπάνιος, μοναχός, είναι αυτός που έγινε αναχωρητής σε μεγάλη ηλικία να είναι οξυδερκής, σπάνιος να είναι τέλειος στη συμπεριφορά, σπάνιος να είναι πολυμαθής, σπάνιος να είναι διδάσκαλος της Διδασκαλίας, σπάνιος να είναι ειδικός στη μοναστική διαγωγή. Με αυτές τις πέντε ιδιότητες, μοναχός, προικισμένος είναι σπάνιος αυτός που έγινε αναχωρητής σε μεγάλη ηλικία». Ένατη.

10. Η δεύτερη ομιλία για τον ηλικιωμένο αναχωρητή

60. «Προικισμένος με πέντε ιδιότητες, μοναχός, είναι σπάνιος αυτός που έγινε αναχωρητής σε μεγάλη ηλικία. Ποιες είναι αυτές οι πέντε; Σπάνιος, μοναχός, είναι αυτός που έγινε αναχωρητής σε μεγάλη ηλικία να είναι εύκολος στην αποδοχή

συμβουλής, σπάνιος να κατανοεί ορθώς αυτό που ελήφθη, σπάνιος να δέχεται ευνοϊκά την παραίνεση, σπάνιος να είναι διδάσκαλος της Διδασκαλίας, σπάνιος να είναι ειδικός στη μοναστική διαγωγή. Με αυτές τις πέντε ιδιότητες, μοναχοί, προικισμένος είναι σπάνιος αυτός που έγινε αναχωρητής σε μεγάλη ηλικία». Δέκατη.

Κεφάλαιο Νιβάρανα, πρώτο.

Αυτή είναι η σύνοψή του -

Εμπόδιο, σωρός, παράγοντες, χρόνος, μητέρα και γιος·
μέντορες, θέσεις, Λίτσαβι, πρίγκιπες, τα άλλα δύο.

2. Το κεφάλαιο για τις αντιλήψεις

1. Η πρώτη ομιλία για τις αντιλήψεις

61. «Αυτές οι πέντε, μοναχοί, αντιλήψεις όταν αναπτυχθούν και καλλιεργηθούν έχουν μεγάλο καρπό, έχουν μεγάλο όφελος, είναι βασισμένες στην αθανασία, έχουν την αθανασία ως τελικό στόχο. Ποιοι πέντε; Η αντίληψη της ρυπαρότητας, η αντίληψη του θανάτου, η αντίληψη του κινδύνου, η αντίληψη της αποστροφής για την τροφή, η αντίληψη της δυσαρέσκειας για ολόκληρο τον κόσμο - αυτές λοιπόν, μοναχοί, οι πέντε αντιλήψεις όταν αναπτυχθούν και καλλιεργηθούν έχουν μεγάλο καρπό, έχουν μεγάλο όφελος, είναι βασισμένες στην αθανασία, έχουν την αθανασία ως τελικό στόχο». Πρώτο.

2. Η δεύτερη ομιλία για τις αντιλήψεις

62. «Αυτές οι πέντε, μοναχοί, αντιλήψεις όταν αναπτυχθούν και καλλιεργηθούν έχουν μεγάλο καρπό, έχουν μεγάλο όφελος, είναι βασισμένες στην αθανασία, έχουν την αθανασία ως τελικό στόχο. Ποιοι πέντε; Η αντίληψη της παροδικότητας, η αντίληψη του μη-εαυτού, η αντίληψη του θανάτου, η αντίληψη της αποστροφής για την τροφή, η αντίληψη της δυσαρέσκειας για ολόκληρο τον κόσμο - αυτές λοιπόν, μοναχοί, οι πέντε αντιλήψεις όταν αναπτυχθούν και καλλιεργηθούν έχουν μεγάλο καρπό, έχουν μεγάλο όφελος, είναι βασισμένες στην αθανασία, έχουν την αθανασία ως τελικό στόχο». Δεύτερο.

3. Η πρώτη ομιλία για την ανάπτυξη

63. «Με πέντε αυξήσεις αυξανόμενος, μοναχοί, ένας ευγενής μαθητής αυξάνεται με ευγενή αύξηση και γίνεται αυτός που λαμβάνει την ουσία και αυτός που λαμβάνει το καλύτερο για το σώμα. Ποιες πέντε; Αυξάνεται στην πίστη, αυξάνεται στην ηθική, αυξάνεται στη μάθηση, αυξάνεται στη γενναιοδωρία, αυξάνεται στη σοφία - με αυτές τις πέντε αυξήσεις, μοναχοί, αυξανόμενος ένας ευγενής μαθητής αυξάνεται με ευγενή αύξηση, και γίνεται αυτός που λαμβάνει την ουσία και αυτός που λαμβάνει το καλύτερο για το σώμα».

«Με πίστη και ηθική όποιος αυξάνεται,
με σοφία, γενναιοδωρία και μάθηση και τα δύο·
αυτός ο τέτοιος ενάρετο άτομο, διορατικός,
λαμβάνει την ουσία εδώ ακριβώς για τον εαυτό του». Τρίτη.

4. Η δεύτερη ομιλία για την ανάπτυξη

64. «Με πέντε αυξήσεις αυξανόμενη, μοναχοί, μια ευγενής μαθήτρια αυξάνεται με ευγενή αύξηση και γίνεται αυτή που λαμβάνει την ουσία και αυτή που λαμβάνει το καλύτερο για το σώμα. Ποιες πέντε; Αυξάνεται στην πίστη, αυξάνεται στην ηθική, αυξάνεται στη μάθηση, αυξάνεται στη γενναιοδωρία, αυξάνεται στη σοφία - με αυτές τις πέντε αυξήσεις, μοναχοί, αυξανόμενη μια ευγενής μαθήτρια αυξάνεται με ευγενή αύξηση, και γίνεται αυτή που λαμβάνει την ουσία και αυτή που λαμβάνει το καλύτερο για το σώμα».

«Με πίστη και ηθική όποια αυξάνεται,
με σοφία, γενναιοδωρία και μάθηση και τα δύο·
αυτή η τέτοια ηθική λαϊκή ακόλουθος,
λαμβάνει την ουσία εδώ ακριβώς για τον εαυτό του». Τέταρτο.

5. Η ομιλία για τη συζήτηση

65. «Προικισμένος με πέντε ιδιότητες, μοναχοί, ένας μοναχός είναι κατάλληλος για συζήτηση με τους συντρόφους στην άγια ζωή. Ποιες είναι αυτές οι πέντε; Εδώ, μοναχοί, ένας μοναχός ο ίδιος είναι τέλειος στην ηθική, και απαντά σε ερωτήσεις που τίθενται σε συζήτηση για την τελειότητα στην ηθική· ο ίδιος είναι τέλειος στην αυτοσυγκέντρωση, και απαντά σε ερωτήσεις που τίθενται σε συζήτηση για την τελειότητα στην αυτοσυγκέντρωση· ο ίδιος είναι τέλειος στη σοφία, και απαντά σε ερωτήσεις που τίθενται σε συζήτηση για την τελειότητα στη σοφία· ο ίδιος είναι τέλειος στην απελευθέρωση, και απαντά σε ερωτήσεις που τίθενται σε συζήτηση για την τελειότητα στην απελευθέρωση· ο ίδιος είναι τέλειος στη γνώση και ενόραση της απελευθέρωσης, και απαντά σε ερωτήσεις που τίθενται σε συζήτηση για την τελειότητα στη γνώση και ενόραση της απελευθέρωσης. Με αυτές τις πέντε ιδιότητες, μοναχοί, προικισμένος ένας μοναχός είναι κατάλληλος για συζήτηση με τους συντρόφους στην άγια ζωή». Πέμπτο.

6. Η ομιλία για τον τρόπο ζωής

66. «Προικισμένος με πέντε ιδιότητες, μοναχοί, ένας μοναχός είναι κατάλληλος για κοινή ζωή με τους συντρόφους στην άγια ζωή. Ποιες είναι αυτές οι πέντε; Εδώ, μοναχοί, ένας μοναχός ο ίδιος είναι τέλειος στην ηθική, και απαντά σε ερωτήσεις που διατυπώνονται σε συζήτηση για την τελειότητα στην ηθική· ο ίδιος είναι τέλειος στην αυτοσυγκέντρωση, και απαντά σε ερωτήσεις που διατυπώνονται σε συζήτηση για την τελειότητα στην αυτοσυγκέντρωση· ο ίδιος είναι τέλειος στη σοφία, και απαντά σε ερωτήσεις που διατυπώνονται σε συζήτηση για την τελειότητα στη σοφία· ο ίδιος είναι τέλειος στην απελευθέρωση, και απαντά σε ερωτήσεις που διατυπώνονται σε συζήτηση για την τελειότητα στην απελευθέρωση· ο ίδιος είναι τέλειος στη γνώση και ενόραση της απελευθέρωσης, και απαντά σε ερωτήσεις που διατυπώνονται σε συζήτηση για την τελειότητα στη γνώση και ενόραση της απελευθέρωσης. Με αυτές τις πέντε ιδιότητες, μοναχοί, προικισμένος ένας μοναχός είναι κατάλληλος για κοινή ζωή με τους συντρόφους στην άγια ζωή». Έκτο.

7. Η πρώτη ομιλία για τις βάσεις πνευματικής δύναμης

67. «Όποιος, μοναχοί, μοναχός ή μοναχή αναπτύσσει πέντε παράγοντες, καλλιεργεί πέντε παράγοντες, ένα από δύο αποτελέσματα αναμένεται γι' αυτόν - η τελική απελευθερωτική γνώση στην παρούσα ζωή· ή, αν υπάρχει υπόλειμμα προσκόλλησης, η μη-επιστροφή.

«Ποια πέντε; Εδώ, μοναχοί, ένας μοναχός αναπτύσσει τη βάση πνευματικής δύναμης που διακατέχεται από αυτοσυγκέντρωση λόγω θέλησης και βουλητικής δραστηριότητας μέσω επίμονης προσπάθειας, αυτοσυγκέντρωση λόγω ενεργητικότητας... κ.λπ... αυτοσυγκέντρωση λόγω ανεπτυγμένου νου... αναπτύσσει τη βάση πνευματικής δύναμης που διακατέχεται από αυτοσυγκέντρωση λόγω διερεύνησης και βουλητικής δραστηριότητας μέσω επίμονης προσπάθειας, και τον ενθουσιασμό ως πέμπτο. Όποιος, μοναχοί, μοναχός ή μοναχή αναπτύσσει αυτούς τους πέντε παράγοντες, καλλιεργεί αυτούς τους πέντε παράγοντες, ένα από δύο αποτελέσματα αναμένεται γι' αυτόν - η τελική απελευθερωτική γνώση στην παρούσα ζωή· ή, αν υπάρχει υπόλειμμα προσκόλλησης, η μη-επιστροφή». Έβδομη.

8. Η δεύτερη ομιλία για τις βάσεις πνευματικής δύναμης

68. «Πριν ακόμα, μοναχοί, από την ανώτατη φώτιση, όταν δεν είχα ακόμα αφυπνιστεί πλήρως, όντας ακόμα Μπόντχισαττα, ανέπτυξα πέντε παράγοντες, καλλιεργήσα πέντε παράγοντες. Ποια πέντε; Ανέπτυξα τη βάση πνευματικής δύναμης που διακατέχεται από αυτοσυγκέντρωση λόγω θέλησης και βουλητικής δραστηριότητας μέσω επίμονης προσπάθειας, αυτοσυγκέντρωση λόγω ενεργητικότητας... αυτοσυγκέντρωση λόγω ανεπτυγμένου νου... ανέπτυξα τη βάση πνευματικής δύναμης που διακατέχεται από αυτοσυγκέντρωση λόγω διερεύνησης και βουλητικής δραστηριότητας μέσω επίμονης προσπάθειας, και τον ενθουσιασμό ως πέμπτο. Έτσι εγώ, μοναχοί, επειδή αυτοί οι παράγοντες με τον ενθουσιασμό ως πέμπτο είχαν αναπτυχθεί και καλλιεργηθεί, προς όποια νοητική κατάσταση έπρεπε να πραγματοποιηθεί με άμεση γνώση έστρεψα τον νου για την πραγματοποίηση με άμεση γνώση, εκεί ακριβώς επέτυχα την ικανότητα να το βιώσω άμεσα, όταν υπήρχε η βάση της μνήμης.

«Αυτός αν επιθυμούσα - "να βιώσω πολλά είδη υπερφυσικής δύναμης... κ.λπ... να ασκώ κυριαρχία με το σώμα μου μέχρι και τον κόσμο του Βράχμα", εκεί ακριβώς επέτυχα την ικανότητα να το βιώσω άμεσα, όταν υπήρχε η βάση της μνήμης.

«Αυτός αν επιθυμούσα... κ.λπ... "με την εξάλειψη των νοητικών διαφθορών, έχοντας ο ίδιος κατανοήσει πλήρως με άμεση γνώση την απελευθέρωση του νου και την απελευθέρωση μέσω σοφίας χωρίς νοητικές διαφθορές στην παρούσα ζωή, έχοντας επιτύχει, να παραμένω", εκεί ακριβώς επέτυχα την ικανότητα να το βιώσω άμεσα, όταν υπήρχε η βάση της μνήμης». Όγδοη.

9. Η ομιλία για την αποστασιοποίηση

69. «Αυτοί οι πέντε, μοναχοί, παράγοντες όταν αναπτυχθούν και καλλιεργηθούν, οδηγούν αποκλειστικά στην αποστασιοποίηση, στο μη πάθος, στην παύση, στη γαλήνη, στην άμεση γνώση, στην ανώτατη φώτιση, στο Νιμπάνα.

«Ποια πέντε; Εδώ, μοναχοί, ένας μοναχός διαμένει παρατηρώντας τη ρυπαρότητα στο σώμα, αντιλαμβανόμενος την αποστροφή για την τροφή, αντιλαμβανόμενος τη μη-ευχαρίστηση σε ολόκληρο τον κόσμο, παρατηρώντας το παροδικό σε όλες τις δραστηριότητες· και η αντίληψη του θανάτου είναι καλά εδραιωμένη εσωτερικά σε αυτόν. Αυτοί λοιπόν, μοναχοί, οι πέντε παράγοντες όταν αναπτυχθούν και καλλιεργηθούν, οδηγούν αποκλειστικά στην αποστασιοποίηση, στο μη πάθος, στην παύση, στη γαλήνη, στην άμεση γνώση, στην ανώτατη φώτιση, στο Νιμπάνα». Ένατη.

10. Η ομιλία για την εξάλειψη των νοητικών διαφθορών

70. «Αυτοί οι πέντε, μοναχοί, παράγοντες όταν αναπτυχθούν και καλλιεργηθούν οδηγούν στην εξάλειψη των νοητικών διαφθορών. Ποια πέντε; Εδώ, μοναχοί, ένας μοναχός διαμένει παρατηρώντας τη ρυπαρότητα στο σώμα, αντιλαμβανόμενος την αποστροφή για την τροφή, αντιλαμβανόμενος τη μη-ευχαρίστηση σε ολόκληρο τον κόσμο, παρατηρώντας το παροδικό σε όλες τις δραστηριότητες· και η αντίληψη του θανάτου είναι καλά εδραιωμένη εσωτερικά σε αυτόν. Αυτοί λοιπόν, μοναχοί, οι πέντε παράγοντες όταν αναπτυχθούν και καλλιεργηθούν οδηγούν στην εξάλειψη των νοητικών διαφθορών». Δέκατη.

Κεφάλαιο Σανιά, δεύτερο.

Αυτή είναι η σύνοψή του -

Δύο και αντιλήψεις δύο αυξήσεις και, με συζήτηση και τρόπος ζωής·
βάσεις πνευματικής δύναμης και δύο ειπώθηκαν, αποστασιοποίηση και
εξάλειψη των νοητικών διαφθορών.

3. Το κεφάλαιο για τον πολεμιστή

1. Η πρώτη ομιλία για τον καρπό της απελευθέρωσης του νου

71. «Αυτοί οι πέντε, μοναχοί, παράγοντες όταν αναπτυχθούν και καλλιεργηθούν, έχουν ως καρπό την απελευθέρωση του νου και ως όφελος τον καρπό της απελευθέρωσης του νου, και έχουν ως καρπό την απελευθέρωση μέσω σοφίας και ως όφελος τον καρπό της απελευθέρωσης μέσω σοφίας.

«Ποια πέντε; Εδώ, μοναχοί, ένας μοναχός διαμένει παρατηρώντας τη ρυπαρότητα στο σώμα, αντιλαμβανόμενος την αποστροφή για την τροφή, αντιλαμβανόμενος τη μη-ευχαρίστηση σε ολόκληρο τον κόσμο, παρατηρώντας το παροδικό σε όλες τις δραστηριότητες· και η αντίληψη του θανάτου είναι καλά εδραιωμένη εσωτερικά σε αυτόν. Αυτοί λοιπόν, μοναχοί, οι πέντε παράγοντες όταν αναπτυχθούν και καλλιεργηθούν, έχουν ως καρπό την απελευθέρωση του νου και ως όφελος τον καρπό της απελευθέρωσης του νου, και έχουν ως καρπό την απελευθέρωση μέσω σοφίας και ως όφελος τον καρπό της απελευθέρωσης μέσω σοφίας. Όταν λοιπόν, μοναχοί, ένας μοναχός είναι απελευθερωμένος στο νου και απελευθερωμένος μέσω της σοφίας - αυτός ονομάζεται, μοναχοί, 'μοναχός που έχει σηκώσει τον μοχλό', και επίσης 'που έχει γεμίσει την τάφρο', και επίσης 'που έχει ξεριζώσει τον στύλο', και επίσης 'χωρίς σύρτη', και επίσης 'ευγενής που έχει κατεβάσει τη σημαία, που έχει κατεβάσει το φορτίο, αποδεσμευμένος'».

«Και πώς, μοναχοί, ένας μοναχός έχει σηκώσει τον μοχλό; Εδώ, μοναχοί, σε έναν μοναχό η άγνοια έχει εγκαταλειφθεί, η ρίζα της έχει κοπεί, έχει γίνει σαν κορμός φοίνικα, έχει οδηγηθεί στην εξαφάνιση, έχει τη φύση της μη-έγερσης στο μέλλον. Έτσι, μοναχοί, ένας μοναχός έχει σηκώσει τον μοχλό.

«Και πώς, μοναχοί, ένας μοναχός έχει γεμίσει την τάφρο; Εδώ, μοναχοί, σε έναν μοναχό η περιπλάνηση στον κύκλο των γεννήσεων που οδηγεί σε επαναγέννηση έχει εγκαταλειφθεί, η ρίζα της έχει κοπεί, έχει γίνει σαν κορμός φοίνικα, έχει οδηγηθεί

στην εξαφάνιση, έχει τη φύση της μη-έγερσης στο μέλλον. Έτσι, μοναχοί, ένας μοναχός έχει γεμίσει την τάφρο.

«Και πώς, μοναχοί, ένας μοναχός έχει ξεριζώσει τον στύλο; Εδώ, μοναχοί, σε έναν μοναχό η επιθυμία έχει εγκαταλειφθεί, η ρίζα της έχει κοπεί, έχει γίνει σαν κορμός φοίνικα, έχει οδηγηθεί στην εξαφάνιση, έχει τη φύση της μη-έγερσης στο μέλλον. Έτσι, μοναχοί, ένας μοναχός έχει ξεριζώσει τον στύλο.

«Και πώς, μοναχοί, ένας μοναχός είναι χωρίς σύρτη; Εδώ, μοναχοί, σε έναν μοναχό οι πέντε κατώτεροι νοητικοί δεσμοί έχουν εγκαταλειφθεί, οι ρίζες τους έχουν κοπεί, έχουν γίνει σαν κορμός φοίνικα, έχουν οδηγηθεί στην εξαφάνιση, έχουν τη φύση της μη-έγερσης στο μέλλον. Έτσι, μοναχοί, ένας μοναχός είναι χωρίς σύρτη.

«Και πώς, μοναχοί, ένας μοναχός είναι ευγενής που έχει κατεβάσει τη σημαία, που έχει κατεβάσει το φορτίο, αποδεσμευμένος; Εδώ, μοναχοί, σε έναν μοναχό η αλαζονεία του 'εγώ είμαι' έχει εγκαταλειφθεί, η ρίζα της έχει κοπεί, έχει γίνει σαν κορμός φοίνικα, έχει οδηγηθεί στην εξαφάνιση, έχει τη φύση της μη-έγερσης στο μέλλον. Έτσι, μοναχοί, ένας μοναχός είναι ευγενής που έχει κατεβάσει τη σημαία, που έχει κατεβάσει το φορτίο, αποδεσμευμένος». Πρώτο.

2. Η δεύτερη ομιλία για τον καρπό της απελευθέρωσης του νου

72. «Αυτοί οι πέντε, μοναχοί, παράγοντες όταν αναπτυχθούν και καλλιεργηθούν, έχουν ως καρπό την απελευθέρωση του νου και ως όφελος τον καρπό της απελευθέρωσης του νου, και έχουν ως καρπό την απελευθέρωση μέσω σοφίας και ως όφελος τον καρπό της απελευθέρωσης μέσω σοφίας. Ποια πέντε; Η αντίληψη της παροδικότητας, η αντίληψη του υπαρξιακού πόνου στο παροδικό, η αντίληψη του μη-εαυτού στον υπαρξιακό πόνο, η αντίληψη της εγκατάλειψης, η αντίληψη του μη πάθους - αυτοί λοιπόν, μοναχοί, οι πέντε παράγοντες όταν αναπτυχθούν και καλλιεργηθούν, έχουν ως καρπό την απελευθέρωση του νου και ως όφελος τον καρπό της απελευθέρωσης του νου, και έχουν ως καρπό την απελευθέρωση μέσω σοφίας και ως όφελος τον καρπό της απελευθέρωσης μέσω σοφίας. Όταν λοιπόν, μοναχοί, ένας μοναχός είναι απελευθερωμένος στο νου και απελευθερωμένος μέσω της σοφίας - αυτός ονομάζεται, μοναχοί, 'μοναχός που έχει σηκώσει τον μοχλό', και επίσης 'που έχει γεμίσει την τάφρο', και επίσης 'που έχει ξεριζώσει τον στύλο', και επίσης 'χωρίς σύρτη', και επίσης 'ευγενής που έχει κατεβάσει τη σημαία, που έχει κατεβάσει το φορτίο, αποδεσμευμένος'».

«Και πώς, μοναχοί, ένας μοναχός έχει σηκώσει τον μοχλό; Εδώ, μοναχοί, σε έναν μοναχό η άγνοια έχει εγκαταλειφθεί, η ρίζα της έχει κοπεί, έχει γίνει σαν κορμός φοίνικα, έχει οδηγηθεί στην εξαφάνιση, έχει τη φύση της μη-έγερσης στο μέλλον. Έτσι, μοναχοί, ένας μοναχός έχει σηκώσει τον μοχλό.

«Και πώς, μοναχοί, ένας μοναχός έχει γεμίσει την τάφρο; Εδώ, μοναχοί, σε έναν μοναχό η περιπλάνηση στον κύκλο των γεννήσεων που οδηγεί σε επαναγέννηση έχει εγκαταλειφθεί, η ρίζα της έχει κοπεί, έχει γίνει σαν κορμός φοίνικα, έχει οδηγηθεί στην εξαφάνιση, έχει τη φύση της μη-έγερσης στο μέλλον. Έτσι, μοναχοί, ένας μοναχός έχει γεμίσει την τάφρο.

«Και πώς, μοναχοί, ένας μοναχός έχει ξεριζώσει τον στύλο; Εδώ, μοναχοί, σε έναν μοναχό η επιθυμία έχει εγκαταλειφθεί, η ρίζα της έχει κοπεί, έχει γίνει σαν κορμός φοίνικα, έχει οδηγηθεί στην εξαφάνιση, έχει τη φύση της μη-έγερσης στο μέλλον.

Έτσι, μοναχοί, ένας μοναχός έχει ξεριζώσει τον στύλο.

«Και πώς, μοναχοί, ένας μοναχός είναι χωρίς σύρτη; Εδώ, μοναχοί, σε έναν μοναχό οι πέντε κατώτεροι νοητικοί δεσμοί έχουν εγκαταλειφθεί, οι ρίζες τους έχουν κοπεί, έχουν γίνει σαν κορμούς φοίνικα, έχουν οδηγηθεί στην εξαφάνιση, έχουν τη φύση της μη-έγερσης στο μέλλον. Έτσι, μοναχοί, ένας μοναχός είναι χωρίς σύρτη.

«Και πώς, μοναχοί, ένας μοναχός είναι ευγενής που έχει κατεβάσει τη σημαία, που έχει κατεβάσει το φορτίο, αποδεσμευμένος; Εδώ, μοναχοί, σε έναν μοναχό η αλαζονεία του 'εγώ είμαι' έχει εγκαταλειφθεί, η ρίζα της έχει κοπεί, έχει γίνει σαν κορμός φοίνικα, έχει οδηγηθεί στην εξαφάνιση, έχει τη φύση της μη-έγερσης στο μέλλον. Έτσι, μοναχοί, ένας μοναχός είναι ευγενής που έχει κατεβάσει τη σημαία, που έχει κατεβάσει το φορτίο, αποδεσμευμένος». Δεύτερο.

3. Η πρώτη ομιλία για αυτόν που διαμένει στη Διδασκαλία

73. Τότε κάποιος μοναχός πλησίασε τον Ευλογημένο· αφού πλησίασε, απέδωσε σεβασμό στον Ευλογημένο και κάθισε στο πλάι. Καθισμένος στο πλάι, εκείνος ο μοναχός είπε στον Ευλογημένο: «'Αυτός που διαμένει στη Διδασκαλία, αυτός που διαμένει στη Διδασκαλία', σεβάσμιε κύριε, λέγεται. Με ποιον τρόπο, σεβάσμιε κύριε, ένας μοναχός είναι αυτός που διαμένει στη Διδασκαλία;»

«Εδώ, μοναχέ, ένας μοναχός εκμανθάνει τη Διδασκαλία -ομιλία, μικτό κείμενο, επεξήγηση, στίχους, εμπνευσμένο λόγο, ιτιβούτακα, τζάτακα, θαυμαστά φαινόμενα, βεντάλλα. Αυτός με εκείνη την εκμάθηση της Διδασκαλίας περνά την ημέρα, εγκαταλείπει την απομόνωση, δεν αφοσιώνεται στην εσωτερική ηρεμία του νου. Αυτός ονομάζεται, μοναχέ - 'μοναχός αφοσιωμένος στην εκμάθηση, όχι αυτός που διαμένει στη Διδασκαλία'.

«Επιπλέον, μοναχέ, ένας μοναχός διδάσκει εκτενώς τη Διδασκαλία σε άλλους όπως την έχει ακούσει και όπως την έχει μάθει. Αυτός με εκείνη τη διδασκαλία της Διδασκαλίας περνά την ημέρα, εγκαταλείπει την απομόνωση, δεν αφοσιώνεται στην εσωτερική ηρεμία του νου. Αυτός ονομάζεται, μοναχέ - 'μοναχός αφοσιωμένος στη διδασκαλία, όχι αυτός που διαμένει στη Διδασκαλία'.

«Επιπλέον, μοναχέ, ένας μοναχός απαγγέλλει εκτενώς τη Διδασκαλία όπως την έχει ακούσει και όπως την έχει μάθει. Αυτός με εκείνη την απαγγελία περνά την ημέρα, εγκαταλείπει την απομόνωση, δεν αφοσιώνεται στην εσωτερική ηρεμία του νου. Αυτός ονομάζεται, μοναχέ - 'μοναχός αφοσιωμένος στην απαγγελία, όχι αυτός που διαμένει στη Διδασκαλία'.

«Επιπλέον, μοναχέ, ένας μοναχός αναλογίζεται, εξετάζει και παρατηρεί με τον νου τη Διδασκαλία όπως την έχει ακούσει και όπως την έχει μάθει. Αυτός με εκείνους τους λογισμούς για τη Διδασκαλία περνά την ημέρα, εγκαταλείπει την απομόνωση, δεν αφοσιώνεται στην εσωτερική ηρεμία του νου. Αυτός ονομάζεται, μοναχέ - 'μοναχός αφοσιωμένος στον λογισμό, όχι αυτός που διαμένει στη Διδασκαλία'.

«Εδώ, μοναχέ, ένας μοναχός εκμανθάνει τη Διδασκαλία -ομιλία, μικτό κείμενο, επεξήγηση, στίχους, εμπνευσμένο λόγο, ιτιβούτακα, τζάτακα, θαυμαστά φαινόμενα, βεντάλλα. Αυτός με εκείνη την εκμάθηση της Διδασκαλίας δεν περνά την ημέρα, ούτε εγκαταλείπει την απομόνωση, αφοσιώνεται στην εσωτερική ηρεμία του νου. Έτσι λοιπόν, μοναχέ, ένας μοναχός είναι αυτός που διαμένει στη Διδασκαλία.

«Έτσι λοιπόν, μοναχέ, διδάχθηκε από εμένα ο αφοσιωμένος στην εκμάθηση, διδάχθηκε ο αφοσιωμένος στη διδασκαλία, διδάχθηκε ο αφοσιωμένος στην απαγγελία, διδάχθηκε ο αφοσιωμένος στον λογισμό, διδάχθηκε αυτός που διαμένει στη Διδασκαλία. Αυτό, μοναχέ, που πρέπει να γίνει από τον Διδάσκαλο για τους μαθητές, αναζητώντας το καλό τους, με συμπόνια, από συμπόνια, αυτό έχει γίνει για εσάς από εμένα. Αυτές, μοναχέ, είναι οι βάσεις των δένδρων, αυτές είναι οι άδειες οικίες. Διαλογίστε, μοναχέ, μην αμελείτε, μη νιώσετε μετάνοια αργότερα. Αυτή είναι η παραίνεσή μας προς εσάς». Τρίτη.

4. Η δεύτερη ομιλία για αυτόν που διαμένει στη Διδασκαλία

74. Τότε κάποιος μοναχός πλησίασε τον Ευλογημένο· αφού πλησίασε, απέδωσε σεβασμό στον Ευλογημένο και κάθισε στο πλάι. Καθισμένος στο πλάι, εκείνος ο μοναχός είπε στον Ευλογημένο: «'Αυτός που διαμένει στη Διδασκαλία, αυτός που διαμένει στη Διδασκαλία', σεβάσμιε κύριε, λέγεται. Με ποιον τρόπο, σεβάσμιε κύριε, ένας μοναχός είναι αυτός που διαμένει στη Διδασκαλία;»

«Εδώ, μοναχέ, ένας μοναχός εκμανθάνει τη Διδασκαλία -ομιλία, μικτό κείμενο, επεξήγηση, στίχους, εμπνευσμένο λόγο, ιτιβούτακα, τζάτακα, θαυμαστά φαινόμενα, βεντάλλα· και πέρα από αυτό δεν κατανοεί το νόημα με τη σοφία του. Αυτός ονομάζεται, μοναχέ - 'μοναχός αφοσιωμένος στην εκμάθηση, όχι αυτός που διαμένει στη Διδασκαλία'.

«Επιπλέον, μοναχέ, ένας μοναχός διδάσκει εκτενώς τη Διδασκαλία σε άλλους όπως την έχει ακούσει και όπως την έχει μάθει, και πέρα από αυτό δεν κατανοεί το νόημα με τη σοφία του. Αυτός ονομάζεται, μοναχέ - 'μοναχός αφοσιωμένος στη διδασκαλία, όχι αυτός που διαμένει στη Διδασκαλία'.

«Επιπλέον, μοναχέ, ένας μοναχός απαγγέλλει εκτενώς τη Διδασκαλία όπως την έχει ακούσει και όπως την έχει μάθει, και πέρα από αυτό δεν κατανοεί το νόημα με τη σοφία του. Αυτός ονομάζεται, μοναχέ - 'μοναχός αφοσιωμένος στην απαγγελία, όχι αυτός που διαμένει στη Διδασκαλία'.

«Επιπλέον, μοναχέ, ένας μοναχός αναλογίζεται, εξετάζει και παρατηρεί με τον νου τη Διδασκαλία όπως την έχει ακούσει και όπως την έχει μάθει, και πέρα από αυτό δεν κατανοεί το νόημα με τη σοφία του. Αυτός ονομάζεται, μοναχέ - 'μοναχός αφοσιωμένος στον λογισμό, όχι αυτός που διαμένει στη Διδασκαλία'.

«Εδώ, μοναχέ, ένας μοναχός εκμανθάνει τη Διδασκαλία -ομιλία, μικτό κείμενο, επεξήγηση, στίχους, εμπνευσμένο λόγο, ιτιβούτακα, τζάτακα, θαυμαστά φαινόμενα, βεντάλλα· και πέρα από αυτό κατανοεί το νόημα με τη σοφία του. Έτσι λοιπόν, μοναχέ, ένας μοναχός είναι αυτός που διαμένει στη Διδασκαλία.

«Έτσι λοιπόν, μοναχέ, διδάχθηκε από εμένα ο αφοσιωμένος στην εκμάθηση, διδάχθηκε ο αφοσιωμένος στη διδασκαλία, διδάχθηκε ο αφοσιωμένος στην απαγγελία, διδάχθηκε ο αφοσιωμένος στον λογισμό, διδάχθηκε αυτός που διαμένει στη Διδασκαλία. Αυτό, μοναχέ, που πρέπει να γίνει από τον Διδάσκαλο για τους μαθητές, αναζητώντας το καλό τους, με συμπόνια, από συμπόνια, αυτό έχει γίνει για εσάς από εμένα. Αυτές, μοναχέ, είναι οι βάσεις των δένδρων, αυτές είναι οι άδειες οικίες. Διαλογίστε, μοναχέ, μην αμελείτε, μη νιώσετε μετάνοια αργότερα. Αυτή είναι η παραίνεσή μας προς εσάς». Τέταρτο.

5. Η πρώτη ομιλία για τον πολεμιστή

75. «Αυτοί οι πέντε επαγγελματίες πολεμιστές υπάρχουν στον κόσμο, μοναχοί. Ποια πέντε; Εδώ, μοναχοί, κάποιος επαγγελματίας πολεμιστής μόλις δει το σύννεφο σκόνης βυθίζεται, αποθαρρύνεται, δεν μπορεί να σταθεί σταθερά, δεν μπορεί να μπει στη μάχη. Ένας τέτοιος, μοναχοί, εδώ κάποιος επαγγελματίας πολεμιστής υπάρχει. Αυτός, μοναχοί, είναι ο πρώτος επαγγελματίας πολεμιστής που υπάρχει στον κόσμο.

«Επιπλέον, μοναχοί, εδώ κάποιος επαγγελματίας πολεμιστής αντέχει το σύννεφο σκόνης· αλλά μόλις δει την κορυφή της σημαίας βυθίζεται, αποθαρρύνεται, δεν μπορεί να σταθεί σταθερά, δεν μπορεί να μπει στη μάχη. Ένας τέτοιος, μοναχοί, εδώ κάποιος επαγγελματίας πολεμιστής υπάρχει. Αυτός, μοναχοί, είναι ο δεύτερος επαγγελματίας πολεμιστής που υπάρχει στον κόσμο.

«Επιπλέον, μοναχοί, εδώ κάποιος επαγγελματίας πολεμιστής αντέχει το σύννεφο σκόνης, αντέχει την κορυφή της σημαίας· αλλά μόλις ακούσει την κραυγή της μάχης βυθίζεται, αποθαρρύνεται, δεν μπορεί να σταθεί σταθερά, δεν μπορεί να μπει στη μάχη. Ένας τέτοιος, μοναχοί, εδώ κάποιος επαγγελματίας πολεμιστής υπάρχει. Αυτός, μοναχοί, είναι ο τρίτος επαγγελματίας πολεμιστής που υπάρχει στον κόσμο.

«Επιπλέον, μοναχοί, εδώ κάποιος επαγγελματίας πολεμιστής αντέχει το σύννεφο σκόνης, αντέχει την κορυφή της σημαίας, αντέχει την κραυγή της μάχης· αλλά στη σύγκρουση τιμωρείται και καταρρέει. Ένας τέτοιος, μοναχοί, εδώ κάποιος επαγγελματίας πολεμιστής υπάρχει. Αυτός, μοναχοί, είναι ο τέταρτος επαγγελματίας πολεμιστής που υπάρχει στον κόσμο.

«Επιπλέον, μοναχοί, εδώ κάποιος επαγγελματίας πολεμιστής αντέχει το σύννεφο σκόνης, αντέχει την κορυφή της σημαίας, αντέχει την κραυγή της μάχης, αντέχει τη σύγκρουση. Αυτός, αφού κερδίσει εκείνη τη μάχη, ως νικητής της μάχης, κατοικεί σε εκείνο ακριβώς το πεδίο της μάχης. Ένας τέτοιος, μοναχοί, εδώ κάποιος επαγγελματίας πολεμιστής υπάρχει. Αυτός, μοναχοί, είναι ο πέμπτος επαγγελματίας πολεμιστής που υπάρχει στον κόσμο. Αυτοί λοιπόν, μοναχοί, είναι οι πέντε επαγγελματίες πολεμιστές που υπάρχουν στον κόσμο.

«Ακριβώς με τον ίδιο τρόπο, μοναχοί, αυτά τα πέντε άτομα παρόμοια με επαγγελματίες πολεμιστές υπάρχουν μεταξύ των μοναχών. Ποια πέντε; Εδώ, μοναχοί, ένας μοναχός μόλις δει το σύννεφο σκόνης βυθίζεται, αποθαρρύνεται, δεν μπορεί να σταθεί σταθερά, δεν μπορεί να διατηρήσει την άγια ζωή. Αφού φανερώσει την αδυναμία του στην εξάσκηση, απαρνείται την εξάσκηση και επιστρέφει σε κατώτερη ζωή. Τι είναι το σύννεφο σκόνης γι' αυτόν; Εδώ, μοναχοί, ένας μοναχός ακούει - «Σε τάδε χωριό ή κωμόπολη μια γυναίκα ή κοπέλα είναι όμορφη, αξιοθέατη, χαριτωμένη, προικισμένη με υπέρτατη ομορφιά χρώματος». Αυτός, αφού το ακούσει, βυθίζεται, αποθαρρύνεται, δεν μπορεί να σταθεί σταθερά, δεν μπορεί να διατηρήσει την άγια ζωή. Αφού φανερώσει την αδυναμία του στην εξάσκηση, απαρνείται την εξάσκηση και επιστρέφει σε κατώτερη ζωή. Αυτό είναι το σύννεφο σκόνης γι' αυτόν.

«Όπως εκείνος, μοναχοί, ο επαγγελματίας πολεμιστής βλέποντας μόνο το σύννεφο σκόνης βυθίζεται, αποθαρρύνεται, δεν σταθεροποιείται, δεν μπορεί να μπει στη μάχη· παρόμοιο με αυτό, μοναχοί, λέω ότι είναι αυτό το άτομο. Ένα τέτοιο, μοναχοί, εδώ κάποιο άτομο υπάρχει. Αυτό, μοναχοί, είναι το πρώτο άτομο παρόμοιο με επαγγελματία πολεμιστή που υπάρχει μεταξύ των μοναχών.

«Επιπλέον, μοναχοί, ένας μοναχός αντέχει το σύννεφο σκόνης· αλλά βλέποντας μόνο την κορυφή της σημαίας βυθίζεται, αποθαρρύνεται, δεν σταθεροποιείται, δεν μπορεί να διατηρήσει την άγια ζωή. Αφού φανερώσει την αδυναμία του στην εξάσκηση, απαρνείται την εξάσκηση και επιστρέφει σε κατώτερη ζωή. Τι είναι γι' αυτόν η κορυφή της σημαίας; Εδώ, μοναχοί, ένας μοναχός δεν ακούει βέβαια - «σε τάδε χωριό ή κωμόπολη μια γυναίκα ή κοπέλα είναι όμορφη, αξιοθέατη, χαριτωμένη, προικισμένη με υπέρτατη ομορφιά και λάμψη»· αλλά ο ίδιος βλέπει γυναίκα ή κοπέλα όμορφη, αξιοθέατη, χαριτωμένη, προικισμένη με υπέρτατη ομορφιά και λάμψη. Αυτός βλέποντάς την βυθίζεται, αποθαρρύνεται, δεν σταθεροποιείται, δεν μπορεί να διατηρήσει την άγια ζωή. Αφού φανερώσει την αδυναμία του στην εξάσκηση, απαρνείται την εξάσκηση και επιστρέφει σε κατώτερη ζωή. Αυτή είναι γι' αυτόν η κορυφή της σημαίας.

«Όπως εκείνος, μοναχοί, ο επαγγελματίας πολεμιστής αντέχει το σύννεφο σκόνης· αλλά βλέποντας μόνο την κορυφή της σημαίας βυθίζεται, αποθαρρύνεται, δεν σταθεροποιείται, δεν μπορεί να μπει στη μάχη· παρόμοιο με αυτό, μοναχοί, λέω ότι είναι αυτό το άτομο. Ένα τέτοιο, μοναχοί, εδώ κάποιο άτομο υπάρχει. Αυτό, μοναχοί, είναι το δεύτερο άτομο παρόμοιο με επαγγελματία πολεμιστή που υπάρχει μεταξύ των μοναχών.

«Επιπλέον, μοναχοί, ένας μοναχός αντέχει το σύννεφο σκόνης, αντέχει την κορυφή της σημαίας· αλλά ακούγοντας μόνο την κραυγή βυθίζεται, αποθαρρύνεται, δεν σταθεροποιείται, δεν μπορεί να διατηρήσει την άγια ζωή. Αφού φανερώσει την αδυναμία του στην εξάσκηση, απαρνείται την εξάσκηση και επιστρέφει σε κατώτερη ζωή. Τι είναι γι' αυτόν η κραυγή; Εδώ, μοναχοί, μια γυναίκα αφού πλησιάσει έναν μοναχό που έχει πάει στο δάσος ή στη βάση ενός δένδρου ή σε άδεια οικία, τον κοροϊδεύει, του μιλάει, γελάει δυνατά, τον πειράζει. Αυτός κοροϊδευόμενος από τη γυναίκα, ακούγοντάς την να του μιλάει, ακούγοντάς την να γελάει δυνατά, πειραζόμενος, βυθίζεται, αποθαρρύνεται, δεν σταθεροποιείται, δεν μπορεί να διατηρήσει την άγια ζωή. Αφού φανερώσει την αδυναμία του στην εξάσκηση, απαρνείται την εξάσκηση και επιστρέφει σε κατώτερη ζωή. Αυτή είναι γι' αυτόν η κραυγή.

«Όπως εκείνος, μοναχοί, ο επαγγελματίας πολεμιστής αντέχει το σύννεφο σκόνης, αντέχει την κορυφή της σημαίας· αλλά ακούγοντας μόνο την κραυγή βυθίζεται, αποθαρρύνεται, δεν σταθεροποιείται, δεν μπορεί να μπει στη μάχη· παρόμοιο με αυτό, μοναχοί, λέω ότι είναι αυτό το άτομο. Ένα τέτοιο, μοναχοί, εδώ κάποιο άτομο υπάρχει. Αυτό, μοναχοί, είναι το τρίτο άτομο παρόμοιο με επαγγελματία πολεμιστή που υπάρχει μεταξύ των μοναχών.

«Επιπλέον, μοναχοί, ένας μοναχός αντέχει τη σκόνη, αντέχει την κορυφή της σημαίας, αντέχει την κραυγή· αλλά στη σύγκρουση τιμωρείται και καταρρέει. Τι είναι η σύγκρουσή του; Εδώ, μοναχοί, μια γυναίκα αφού πλησιάσει έναν μοναχό που έχει πάει στο δάσος ή στη βάση ενός δένδρου ή σε μια άδεια οικία, κάθετα πάνω του, ξαπλώνει πάνω του, τον καλύπτει. Αυτός, ενώ η γυναίκα κάθετα πάνω του, ξαπλώνει πάνω του, τον καλύπτει, χωρίς να απαρνηθεί την εξάσκηση, χωρίς να δηλώσει την αδυναμία του, επιδίδεται στη συνουσία. Αυτή είναι η σύγκρουσή του.

«Όπως εκείνος, μοναχοί, ο επαγγελματίας πολεμιστής αντέχει τη σκόνη, αντέχει την κορυφή της σημαίας, αντέχει την κραυγή, αλλά στη σύγκρουση τιμωρείται και απωθείται· παρόμοιο με αυτό, μοναχοί, λέω ότι είναι αυτό το άτομο. Ένα τέτοιο, μοναχοί, εδώ κάποιο άτομο υπάρχει. Αυτό, μοναχοί, είναι το τέταρτο άτομο παρόμοιο με επαγγελματία πολεμιστή που υπάρχει μεταξύ των μοναχών.

«Επιπλέον, μοναχοί, ένας μοναχός αντέχει τη σκόνη, αντέχει την κορυφή της σημαίας, αντέχει την κραυγή, αντέχει τη σύγκρουση· αυτός, αφού κερδίζει εκείνη τη μάχη, ως νικητής της μάχης, κατοικεί σε εκείνο ακριβώς το πεδίο της μάχης. Τι είναι η νίκη του στη μάχη; Εδώ, μοναχοί, μια γυναίκα αφού πλησιάσει έναν μοναχό που έχει πάει στο δάσος ή στη βάση ενός δένδρου ή σε μια άδεια οικία, κάθεται πάνω του, ξαπλώνει πάνω του, τον καλύπτει. Αυτός, ενώ η γυναίκα κάθεται πάνω του, ξαπλώνει πάνω του, τον καλύπτει, αφού ξεμπλέξει, αφού ελευθερωθεί, φεύγει όπου θέλει. Αυτός αναζητά ένα απομονωμένο κατάλυμα - ένα δάσος, τη βάση ενός δένδρου, ένα βουνό, μια χαράδρα, μια σπηλιά στο βουνό, ένα νεκροταφείο, ένα βαθύ δάσος, ένα ανοιχτό μέρος, έναν σωρό από άχυρα.

«Αυτός, έχοντας πάει στο δάσος ή στη βάση ενός δένδρου ή σε μια άδεια οικία, κάθεται διασταυρώνοντας τα πόδια του, κρατώντας το σώμα του ευθύ, εδραιώνοντας τη μνήμη μπροστά στο πρόσωπο. Αυτός, έχοντας εγκαταλείψει την πλεονεξία στον κόσμο, διαμένει με νου απαλλαγμένο από πλεονεξία, καθαρίζει τη συνείδηση από την πλεονεξία· έχοντας εγκαταλείψει τον θυμό και τη μοχθηρία, διαμένει με νου χωρίς κακία, γεμάτος συμπόνια για την ευημερία όλων των έμβιων όντων, καθαρίζει τη συνείδηση από τον θυμό και τη μοχθηρία· έχοντας εγκαταλείψει τη νωθρότητα και την υπνηλία, διαμένει απαλλαγμένος από νωθρότητα και υπνηλία, με αντίληψη του φωτός, μνήμων και με πλήρη επίγνωση, καθαρίζει τη συνείδηση από τη νωθρότητα και την υπνηλία· έχοντας εγκαταλείψει την ανησυχία και την τύψη, διαμένει χωρίς ανησυχία, με εσωτερικά γαλήνιο νου, καθαρίζει τη συνείδηση από την ανησυχία και την τύψη· έχοντας εγκαταλείψει τη σκεπτικιστική αμφιβολία, διαμένει έχοντας διαβεί τη σκεπτικιστική αμφιβολία, χωρίς αμφιβολία για τις καλές νοητικές καταστάσεις, καθαρίζει τη συνείδηση από τη σκεπτικιστική αμφιβολία. Αυτός, έχοντας εγκαταλείψει αυτά τα πέντε νοητικά εμπόδια, τις ακαθαρσίες του νου που εξασθενίζουν τη σοφία, αποστασιοποιημένος από τις ηδονές... κ.λπ... με την απαλλαγή από την αγαλλίαση, παραμένει με αταραξία, μνήμων και με πλήρη επίγνωση, και βιώνει σωματική ευτυχία - αυτό που οι ευγενείς περιγράφουν ως 'αυτός που έχει αταραξία και μνήμη, που διαμένει στην ευτυχία', έχοντας επιτύχει την τρίτη διαλογιστική έκσταση, διαμένει. Με την εγκατάλειψη της ευχαρίστησης και με την εγκατάλειψη του πόνου, και με την προηγούμενη πάροδο της ευαρέσκειας και της δυσαρέσκειας, έχοντας επιτύχει την τέταρτη διαλογιστική έκσταση, που χαρακτηρίζεται από ούτε-δυσάρεστο-ούτε-ευχάριστο και την εξάγνιση της μνήμης λόγω της αταραξίας, διαμένει.

Αυτός, με τον νου έτσι αυτοσυγκεντρωμένο, αγνό, λαμπερό, χωρίς νοητική κηλίδα, απαλλαγμένο από ακαθαρσίες, εύπλαστο, εργάσιμο, σταθερό, που έχει φτάσει στην αδιαταραξία, στρέφει τον νου προς τη γνώση της εξάλειψης των νοητικών διαφθορών. Αυτός κατανοεί όπως πραγματικά είναι: «αυτός είναι ο υπαρξιακός πόνος», κατανοεί όπως πραγματικά είναι: «αυτή είναι η προέλευση του υπαρξιακού πόνου», κατανοεί όπως πραγματικά είναι: «αυτή είναι η παύση του υπαρξιακού πόνου», κατανοεί όπως πραγματικά είναι: «αυτή είναι η πρακτική που οδηγεί στην

παύση του υπαρξιακού πόνου», κατανοεί όπως πραγματικά είναι: «αυτές είναι οι νοητικές διαφθορές», κατανοεί όπως πραγματικά είναι: «αυτή είναι η προέλευση των νοητικών διαφθορών», κατανοεί όπως πραγματικά είναι: «αυτή είναι η παύση των νοητικών διαφθορών», κατανοεί όπως πραγματικά είναι: «αυτή είναι η πρακτική που οδηγεί στην παύση των νοητικών διαφθορών». Καθώς αυτός γνωρίζει έτσι και βλέπει έτσι, ο νους απελευθερώνεται από τη νοητική διαφθορά της φιληδονίας, ο νους απελευθερώνεται από τη νοητική διαφθορά της προσκόλλησης στην ύπαρξη, ο νους απελευθερώνεται από τη νοητική διαφθορά της άγνοιας, και υπάρχει η γνώση: «στον απελευθερωμένο, υπάρχει απελευθέρωση». Κατανοεί: «η γέννηση έχει εξαλειφθεί, η άγια ζωή έχει βιωθεί, αυτό που έπρεπε να γίνει έχει γίνει, δεν υπάρχει τίποτα περισσότερο για αυτή την κατάσταση ύπαρξης». Αυτή είναι η νίκη του στη μάχη.

«Όπως εκείνος, μοναχοί, ο επαγγελματίας πολεμιστής αντέχει το σύννεφο σκόνης, αντέχει την κορυφή της σημαίας, αντέχει την κραυγή, αντέχει τη σύγκρουση, αυτός αφού κέρδισε εκείνη τη μάχη, ως νικητής της μάχης, κατοικεί σε εκείνο ακριβώς το πεδίο της μάχης· παρόμοιο με αυτό, μοναχοί, λέω ότι είναι αυτό το άτομο. Ένα τέτοιο, μοναχοί, εδώ κάποιο άτομο υπάρχει. Αυτό, μοναχοί, είναι το πέμπτο άτομο παρόμοιο με επαγγελματία πολεμιστή που υπάρχει και βρίσκεται μεταξύ των μοναχών. Αυτά λοιπόν, μοναχοί, είναι τα πέντε άτομα παρόμοια με επαγγελματίες πολεμιστές που υπάρχουν και βρίσκονται μεταξύ των μοναχών.» Πέμπτο.

6. Η δεύτερη ομιλία για τον πολεμιστή

76. «Αυτοί οι πέντε επαγγελματίες πολεμιστές υπάρχουν στον κόσμο, μοναχοί. Ποια πέντε; Εδώ, μοναχοί, κάποιος επαγγελματίας πολεμιστής, αφού πάρει σπαθί και ασπίδα, αφού εξοπλιστεί με τόξο και φαρέτρα, μπαίνει σε παραταγμένη μάχη. Αυτός σε εκείνη τη μάχη καταβάλλει προσπάθεια και αγωνίζεται. Αυτόν που καταβάλλει προσπάθεια και αγωνίζεται οι άλλοι τον σκοτώνουν και τον εξοντώνουν. Ένας τέτοιος, μοναχοί, εδώ κάποιος επαγγελματίας πολεμιστής υπάρχει. Αυτός, μοναχοί, είναι ο πρώτος επαγγελματίας πολεμιστής που υπάρχει στον κόσμο.

«Επιπλέον, μοναχοί, εδώ κάποιος επαγγελματίας πολεμιστής, αφού πάρει σπαθί και ασπίδα, αφού εξοπλιστεί με τόξο και φαρέτρα, μπαίνει σε παραταγμένη μάχη. Αυτός σε εκείνη τη μάχη καταβάλλει προσπάθεια και αγωνίζεται. Αυτόν που καταβάλλει προσπάθεια και αγωνίζεται οι άλλοι τον τραυματίζουν, τον απομακρύνουν· αφού τον απομακρύνουν, τον πηγαίνουν στους συγγενείς. Αυτός ενώ μεταφέρεται από τους συγγενείς, χωρίς να φτάσει στους συγγενείς, πεθαίνει στη μέση του δρόμου. Ένας τέτοιος, μοναχοί, εδώ κάποιος επαγγελματίας πολεμιστής υπάρχει. Αυτός, μοναχοί, είναι ο δεύτερος επαγγελματίας πολεμιστής που υπάρχει στον κόσμο.

«Επιπλέον, μοναχοί, εδώ κάποιος επαγγελματίας πολεμιστής, αφού πάρει σπαθί και ασπίδα, αφού εξοπλιστεί με τόξο και φαρέτρα, μπαίνει σε παραταγμένη μάχη. Αυτός σε εκείνη τη μάχη καταβάλλει προσπάθεια και αγωνίζεται. Αυτόν που καταβάλλει προσπάθεια και αγωνίζεται οι άλλοι τον τραυματίζουν, τον απομακρύνουν· αφού τον απομακρύνουν, τον πηγαίνουν στους συγγενείς. Αυτόν οι συγγενείς τον φροντίζουν και τον περιποιούνται. Αυτός ενώ φροντίζεται και περιποιείται από τους συγγενείς, πεθαίνει από εκείνη ακριβώς την ασθένεια. Ένας τέτοιος, μοναχοί, εδώ κάποιος επαγγελματίας πολεμιστής υπάρχει. Αυτός, μοναχοί, είναι ο τρίτος επαγγελματίας πολεμιστής που υπάρχει στον κόσμο.

«Επιπλέον, μοναχοί, εδώ κάποιος επαγγελματίας πολεμιστής, αφού πάρει σπαθί και

ασπίδα, αφού εξοπλιστεί με τόξο και φαρέτρα, μπαίνει σε παραταγμένη μάχη. Αυτός σε εκείνη τη μάχη καταβάλλει προσπάθεια και αγωνίζεται. Αυτόν που καταβάλλει προσπάθεια και αγωνίζεται οι άλλοι τον τραυματίζουν, τον απομακρύνουν· αφού τον απομακρύνουν, τον πηγαίνουν στους συγγενείς. Αυτόν οι συγγενείς τον φροντίζουν και τον περιποιούνται. Αυτός ενώ φροντίζεται και περιποιείται από τους συγγενείς, αναρρώνει από εκείνη την ασθένεια. Ένας τέτοιος, μοναχός, εδώ κάποιος επαγγελματίας πολεμιστής υπάρχει. Αυτός, μοναχός, είναι ο τέταρτος επαγγελματίας πολεμιστής που υπάρχει στον κόσμο.

«Επιπλέον, μοναχός, εδώ κάποιος επαγγελματίας πολεμιστής, αφού πάρει σπαθί και ασπίδα, αφού εξοπλιστεί με τόξο και φαρέτρα, μπαίνει σε παραταγμένη μάχη. Αυτός, αφού κερδίσει εκείνη τη μάχη, ως νικητής της μάχης, κατοικεί σε εκείνο ακριβώς το πεδίο της μάχης. Ένας τέτοιος, μοναχός, εδώ κάποιος επαγγελματίας πολεμιστής υπάρχει. Αυτός, μοναχός, είναι ο πέμπτος επαγγελματίας πολεμιστής που υπάρχει στον κόσμο. Αυτοί λοιπόν, μοναχός, είναι οι πέντε επαγγελματίες πολεμιστές που υπάρχουν στον κόσμο.

«Ακριβώς με τον ίδιο τρόπο, μοναχός, αυτά τα πέντε άτομα παρόμοια με επαγγελματίες πολεμιστές υπάρχουν μεταξύ των μοναχών. Ποια πέντε; Εδώ, μοναχός, ένας μοναχός διαμένει εξαρτώμενος από κάποιο χωριό ή κωμόπολη. Αυτός την πρωινή περίοδο της ημέρας, αφού ντυθεί και πάρει το κύπελλο και τους χιτώνες του, εισέρχεται σε εκείνο ακριβώς το χωριό ή την κωμόπολη για προσφερόμενη τροφή με απροστάτευτο σώμα, με απροστάτευτη ομιλία, με απροστάτευτη συνείδηση, με μη εφαρμοσμένη μνήμη, με ασυγκράτητες ικανότητες. Αυτός εκεί βλέπει γυναίκα ακατάλληλα ντυμένη ή ακατάλληλα ενδεδυμένη. Αυτού, έχοντας δει εκείνη τη γυναίκα ακατάλληλα ντυμένη ή ακατάλληλα ενδεδυμένη, η λαγνεία καταβάλλει τη συνείδηση. Αυτός, με τη συνείδηση καταβεβλημένη από τη λαγνεία, χωρίς να απαρνηθεί την εξάσκηση, χωρίς να δηλώσει την αδυναμία του, επιδίδεται στη συνουσία.

«Όπως εκείνος, μοναχός, ο επαγγελματίας πολεμιστής, αφού πάρει σπαθί και ασπίδα, αφού εξοπλιστεί με τόξο και φαρέτρα, κατεβαίνει σε παραταγμένη μάχη, αυτός σε εκείνη τη μάχη καταβάλλει προσπάθεια και αγωνίζεται, αυτόν που καταβάλλει προσπάθεια και αγωνίζεται οι άλλοι τον σκοτώνουν και τον εξοντώνουν· παρόμοιο με αυτό, μοναχός, λέω ότι είναι αυτό το άτομο. Ένα τέτοιο, μοναχός, εδώ κάποιο άτομο υπάρχει. Αυτό, μοναχός, είναι το πρώτο άτομο παρόμοιο με επαγγελματία πολεμιστή που υπάρχει μεταξύ των μοναχών.

«Επιπλέον, μοναχός, ένας μοναχός διαμένει εξαρτώμενος από κάποιο χωριό ή κωμόπολη. Αυτός την πρωινή περίοδο της ημέρας, αφού ντυθεί και πάρει το κύπελλο και τους χιτώνες του, εισέρχεται σε εκείνο ακριβώς το χωριό ή την κωμόπολη για προσφερόμενη τροφή με απροστάτευτο σώμα, με απροστάτευτη ομιλία, με απροστάτευτη συνείδηση, με μη εφαρμοσμένη μνήμη, με ασυγκράτητες ικανότητες. Αυτός εκεί βλέπει γυναίκα ακατάλληλα ντυμένη ή ακατάλληλα ενδεδυμένη. Αυτού, έχοντας δει εκείνη τη γυναίκα ακατάλληλα ντυμένη ή ακατάλληλα ενδεδυμένη, η λαγνεία καταβάλλει τη συνείδηση. Αυτός, με τη συνείδηση καταβεβλημένη από τη λαγνεία, φλέγεται στο σώμα, φλέγεται στον νου. Αυτός σκέφτεται: 'Γιατί να μην πάω στο μοναστήρι και να αναφέρω στους μοναχούς - είμαι κατακυριευμένος από λαγνεία, φίλοι, είμαι κυριευμένος από λαγνεία, δεν μπορώ να διατηρήσω την άγια ζωή· αφού φανερώσω την αδυναμία μου στην εξάσκηση, αφού απαρνηθώ την

εξάσκηση, θα επιστρέψω σε κατώτερη ζωή'. Αυτός, πηγαίνοντας στο μοναστήρι, χωρίς να φτάσει στο μοναστήρι, στη μέση του δρόμου, αφού φανερώσει την αδυναμία του στην εξάσκηση, αφού απαρνηθεί την εξάσκηση, επιστρέφει σε κατώτερη ζωή.

«Όπως εκείνος, μοναχοί, ο επαγγελματίας πολεμιστής, αφού πάρει σπαθί και ασπίδα, αφού εξοπλιστεί με τόξο και φαρέτρα, κατεβαίνει σε παραταγμένη μάχη, αυτός σε εκείνη τη μάχη καταβάλλει προσπάθεια και αγωνίζεται, αυτόν που καταβάλλει προσπάθεια και αγωνίζεται οι άλλοι τον τραυματίζουν, τον απομακρύνουν· αφού τον απομακρύνουν, τον πηγαίνουν στους συγγενείς. Αυτός, ενώ μεταφέρεται από τους συγγενείς, χωρίς να φτάσει στους συγγενείς, στη μέση του δρόμου πεθαίνει· παρόμοιο με αυτό, μοναχοί, λέω ότι είναι αυτό το άτομο. Ένα τέτοιο, μοναχοί, εδώ κάποιο άτομο υπάρχει. Αυτό, μοναχοί, είναι το δεύτερο άτομο παρόμοιο με επαγγελματία πολεμιστή που υπάρχει μεταξύ των μοναχών.

«Επιπλέον, μοναχοί, ένας μοναχός διαμένει εξαρτώμενος από κάποιο χωριό ή κωμόπολη. Αυτός την πρωινή περίοδο της ημέρας, αφού ντυθεί και πάρει το κύπελλο και τους χιτώνες του, εισέρχεται σε εκείνο ακριβώς το χωριό ή την κωμόπολη για προσφερόμενη τροφή με απροστάτευτο σώμα, με απροστάτευτη ομιλία, με απροστάτευτη συνείδηση, με μη εφαρμοσμένη μνήμη, με ασυγκράτητες ικανότητες. Αυτός εκεί βλέπει γυναίκα ακατάλληλα ντυμένη ή ακατάλληλα ενδεδυμένη. Αυτού, έχοντας δει εκείνη τη γυναίκα ακατάλληλα ντυμένη ή ακατάλληλα ενδεδυμένη, η λαγνεία καταβάλλει τη συνείδηση. Αυτός, με τη συνείδηση καταβεβλημένη από τη λαγνεία, φλέγεται στο σώμα, φλέγεται στον νου. Αυτός σκέφτεται: 'Γιατί να μην πάω στο μοναστήρι και να αναφέρω στους μοναχούς - είμαι κατακυριευμένος από λαγνεία, φίλοι, είμαι κυριευμένος από λαγνεία, δεν μπορώ να διατηρήσω την άγια ζωή· αφού φανερώσω την αδυναμία μου στην εξάσκηση, αφού απαρνηθώ την εξάσκηση, θα επιστρέψω σε κατώτερη ζωή'. Αυτός, αφού πήγε στο μοναστήρι, αναφέρει στους μοναχούς - «Είμαι κατακλυσμένος από λαγνεία, φίλοι, είμαι κυριευμένος από λαγνεία, δεν μπορώ να διατηρήσω την άγια ζωή· αφού φανερώσω την αδυναμία μου στην εξάσκηση, θα απαρνηθώ την εξάσκηση και θα επιστρέψω σε κατώτερη ζωή».

«Αυτόν οι σύντροφοι στην άγια ζωή τον προτρέπουν, τον καθοδηγούν - «Οι ηδονές, φίλε, έχουν δηλωθεί από τον Ευλογημένο ως έχουσες λίγη απόλαυση, πολλή δυστυχία, πολύ άγχος· ο κίνδυνος σε αυτές είναι περισσότερος. Οι ηδονές έχουν δηλωθεί από τον Ευλογημένο ως σαν σκελετό κοκάλων, με πολλή δυστυχία, πολύ άγχος· ο κίνδυνος σε αυτές είναι περισσότερος. Οι ηδονές έχουν δηλωθεί από τον Ευλογημένο ως σαν κομμάτι κρέας, με πολλή δυστυχία, πολύ άγχος· ο κίνδυνος σε αυτές είναι περισσότερος. Οι ηδονές έχουν δηλωθεί από τον Ευλογημένο ως σαν δάδα από άχυρα, με πολλή δυστυχία, πολύ άγχος· ο κίνδυνος σε αυτές είναι περισσότερος. Οι ηδονές έχουν δηλωθεί από τον Ευλογημένο ως σαν λάκκο με κάρβουνα, με πολλή δυστυχία, πολύ άγχος· ο κίνδυνος σε αυτές είναι περισσότερος. Οι ηδονές έχουν δηλωθεί από τον Ευλογημένο ως σαν όνειρο, με πολλή δυστυχία, πολύ άγχος· ο κίνδυνος σε αυτές είναι περισσότερος. Οι ηδονές έχουν δηλωθεί από τον Ευλογημένο ως σαν δανεικά πράγματα, με πολλή δυστυχία, πολύ άγχος· ο κίνδυνος σε αυτές είναι περισσότερος. Οι ηδονές έχουν δηλωθεί από τον Ευλογημένο ως σαν καρπούς δέντρου, με πολλή δυστυχία, πολύ άγχος· ο κίνδυνος σε αυτές είναι περισσότερος. Οι ηδονές έχουν δηλωθεί από τον Ευλογημένο ως σαν σφαγείο, με

πολλή δυστυχία, πολύ άγχος· ο κίνδυνος σε αυτές είναι περισσότερος. Οι ηδονές έχουν δηλωθεί από τον Ευλογημένο ως σαν λόγχη και σουβλί, με πολλή δυστυχία, πολύ άγχος· ο κίνδυνος σε αυτές είναι περισσότερος. Οι ηδονές έχουν δηλωθεί από τον Ευλογημένο ως σαν κεφάλι φιδιού, με πολλή δυστυχία, πολύ άγχος· ο κίνδυνος σε αυτές είναι περισσότερος. Ας ευχαριστιέται ο σεβάσμιος στην άγια ζωή· ας μην φανερώσει ο σεβάσμιος την αδυναμία του στην εξάσκηση, ας μην απαρνηθεί την εξάσκηση και επιστρέψει σε κατώτερη ζωή».

«Αυτός, ενώ προτρέπεται έτσι από τους συντρόφους στην άγια ζωή, ενώ καθοδηγείται έτσι, λέει έτσι - «Αν και, φίλοι, οι ηδονές έχουν δηλωθεί από τον Ευλογημένο ως έχουσες λίγη απόλαυση, πολλή δυστυχία, πολύ άγχος, ο κίνδυνος σε αυτές είναι περισσότερος· ωστόσο δεν μπορώ να διατηρήσω την άγια ζωή, αφού φανερώνω την αδυναμία μου στην εξάσκηση, θα απαρνηθώ την εξάσκηση και θα επιστρέψω σε κατώτερη ζωή». Αυτός, αφού φανερώσει την αδυναμία του στην εξάσκηση, απαρνείται την εξάσκηση και επιστρέφει σε κατώτερη ζωή.

«Όπως εκείνος, μοναχοί, ο επαγγελματίας πολεμιστής, αφού πάρει σπαθί και ασπίδα, αφού εξοπλιστεί με τόξο και φαρέτρα, κατεβαίνει σε παραταγμένη μάχη, αυτός σε εκείνη τη μάχη καταβάλλει προσπάθεια και αγωνίζεται, αυτόν που καταβάλλει προσπάθεια και αγωνίζεται οι άλλοι τον τραυματίζουν, τον απομακρύνουν· αφού τον απομακρύνουν, τον φέρνουν στους συγγενείς του, αυτόν οι συγγενείς τον φροντίζουν και τον περιποιούνται. Αυτός, ενώ φροντίζεται και περιποιείται από τους συγγενείς, πεθαίνει από εκείνη ακριβώς την ασθένεια· παρόμοιο με αυτό, μοναχοί, λέω ότι είναι αυτό το άτομο. Ένα τέτοιο, μοναχοί, εδώ κάποιο άτομο υπάρχει. Αυτό, μοναχοί, είναι το τρίτο άτομο παρόμοιο με επαγγελματία πολεμιστή που υπάρχει μεταξύ των μοναχών.

«Επιπλέον, μοναχοί, ένας μοναχός διαμένει εξαρτώμενος από κάποιο χωριό ή κωμόπολη. Αυτός την πρωινή περίοδο της ημέρας, αφού ντυθεί και πάρει το κύπελλο και τους χιτώνες του, εισέρχεται σε εκείνο ακριβώς το χωριό ή την κωμόπολη για προσφερόμενη τροφή με απροστάτευτο σώμα, με απροστάτευτη ομιλία, με απροστάτευτη συνείδηση, με μη εφαρμοσμένη μνήμη, με ασυγκράτητες ικανότητες. Αυτός εκεί βλέπει γυναίκα ακατάλληλα ντυμένη ή ακατάλληλα ενδεδυμένη. Αυτού, έχοντας δει εκείνη τη γυναίκα ακατάλληλα ντυμένη ή ακατάλληλα ενδεδυμένη, η λαγνεία καταβάλλει τη συνείδηση. Αυτός, με τη συνείδηση καταβεβλημένη από τη λαγνεία, φλέγεται στο σώμα, φλέγεται στον νου. Αυτός σκέφτεται: 'Γιατί να μην πάω στο μοναστήρι και να αναφέρω στους μοναχούς - είμαι κατακυριευμένος από λαγνεία, φίλοι, είμαι κυριευμένος από λαγνεία, δεν μπορώ να διατηρήσω την άγια ζωή· αφού φανερώνω την αδυναμία μου στην εξάσκηση, αφού απαρνηθώ την εξάσκηση, θα επιστρέψω σε κατώτερη ζωή'. Αυτός, αφού πήγε στο μοναστήρι, αναφέρει στους μοναχούς - «Είμαι κατακλυσμένος από λαγνεία, φίλοι, είμαι κυριευμένος από λαγνεία, δεν μπορώ να διατηρήσω την άγια ζωή· αφού φανερώνω την αδυναμία μου στην εξάσκηση, θα απαρνηθώ την εξάσκηση και θα επιστρέψω σε κατώτερη ζωή».

«Αυτόν οι σύντροφοι στην άγια ζωή τον προτρέπουν, τον καθοδηγούν - «Οι ηδονές, φίλε, έχουν δηλωθεί από τον Ευλογημένο ως έχουσες λίγη απόλαυση, πολλή δυστυχία, πολύ άγχος· ο κίνδυνος σε αυτές είναι περισσότερος. Οι ηδονές έχουν δηλωθεί από τον Ευλογημένο ως σαν σκελετό κοκάλων, με πολλή δυστυχία, πολύ άγχος· ο κίνδυνος σε αυτές είναι περισσότερος. Οι ηδονές έχουν δηλωθεί από τον

Ευλογημένο ως σαν κομμάτι κρέας... κ.λπ... Οι ηδονές έχουν δηλωθεί από τον Ευλογημένο ως σαν δάδα από χόρτο... Οι ηδονές έχουν δηλωθεί από τον Ευλογημένο ως σαν λάκκο με αναμμένα κάρβουνα... Οι ηδονές έχουν δηλωθεί από τον Ευλογημένο ως σαν όνειρο... Οι ηδονές έχουν δηλωθεί από τον Ευλογημένο ως σαν δανεικά πράγματα... Οι ηδονές έχουν δηλωθεί από τον Ευλογημένο ως σαν καρπούς δέντρου... Οι ηδονές έχουν δηλωθεί από τον Ευλογημένο ως σαν σφαγείο... Οι ηδονές έχουν δηλωθεί από τον Ευλογημένο ως σαν λόγχη και σουβλί... Οι ηδονές έχουν δηλωθεί από τον Ευλογημένο ως σαν κεφάλι φιδιού, με πολλή δυστυχία, πολύ άγχος· ο κίνδυνος σε αυτές είναι περισσότερος. Ας ευχαριστιέται ο σεβάσμιος στην άγια ζωή· ας μην φανερώσει ο σεβάσμιος την αδυναμία του στην εξάσκηση, ας μην απαρνηθεί την εξάσκηση και επιστρέψει σε κατώτερη ζωή».

«Αυτός, ενώ προτρέπεται έτσι από τους συντρόφους στην άγια ζωή, ενώ καθοδηγείται έτσι, λέει έτσι - 'Θα καταβάλω προσπάθεια, φίλοι, θα αγωνιστώ, φίλοι, θα ευχαριστηθώ, φίλοι! Δεν θα φανερώσω πλέον, φίλοι, αδυναμία στην εξάσκηση, δεν θα απαρνηθώ την εξάσκηση για να επιστρέψω σε κατώτερη ζωή'».

«Όπως εκείνος, μοναχοί, ο επαγγελματίας πολεμιστής, αφού πάρει σπαθί και ασπίδα, αφού εξοπλιστεί με τόξο και φαρέτρα, κατεβαίνει σε παραταγμένη μάχη, αυτός σε εκείνη τη μάχη καταβάλλει προσπάθεια και αγωνίζεται, αυτόν που καταβάλλει προσπάθεια και αγωνίζεται οι άλλοι τον τραυματίζουν, τον απομακρύνουν· αφού τον απομακρύνουν, τον φέρνουν στους συγγενείς του, αυτόν οι συγγενείς τον φροντίζουν και τον περιποιούνται. Αυτός, φροντιζόμενος και περιποιούμενος από τους συγγενείς, αναρρώνει από εκείνη την ασθένεια· παρόμοιο με αυτό, μοναχοί, λέω ότι είναι αυτό το άτομο. Ένα τέτοιο, μοναχοί, εδώ κάποιο άτομο υπάρχει. Αυτό, μοναχοί, είναι το τέταρτο άτομο παρόμοιο με επαγγελματία πολεμιστή που υπάρχει μεταξύ των μοναχών.

«Επιπλέον, μοναχοί, ένας μοναχός διαμένει εξαρτώμενος από κάποιο χωριό ή κωμόπολη. Αυτός την πρωινή περίοδο της ημέρας, αφού ντυθεί και πάρει το κύπελλο και τους χιτώνες του, εισέρχεται σε εκείνο ακριβώς το χωριό ή την κωμόπολη για προσφερόμενη τροφή με προστατευμένο σώμα, με προστατευμένη ομιλία, με προστατευμένη συνείδηση, με εφαρμοσμένη μνήμη, με συγκρατημένες ικανότητες. Αυτός, έχοντας δει μια μορφή με το μάτι, δεν συλλαμβάνει το χαρακτηριστικό της ούτε τα ιδιαίτερα χαρακτηριστικά της. Επειδή αν παρέμενε με την οφθαλμική ικανότητα ασυγκράτητη, η πλεονεξία, η δυσαρέσκεια και οι κακές φάυλες νοητικές καταστάσεις θα τον κατέκλυζαν, ακολουθεί την αυτοσυγκράτησή της· προστατεύει την οφθαλμική ικανότητα· επιτυγχάνει αυτοσυγκράτηση στην οφθαλμική ικανότητα. Έχοντας ακούσει έναν ήχο με το αυτί... έχοντας μυρίσει μια οσμή με τη μύτη... έχοντας γευτεί μια γεύση με τη γλώσσα... έχοντας αγγίξει ένα απτό αντικείμενο με το σώμα... έχοντας αντιληφθεί ένα νοητικό φαινόμενο με τον νου, δεν συλλαμβάνει το χαρακτηριστικό του ούτε τα ιδιαίτερα χαρακτηριστικά του. Επειδή αν παρέμενε με τη νοητική ικανότητα ασυγκράτητη, η πλεονεξία, η δυσαρέσκεια και οι κακές φάυλες νοητικές καταστάσεις θα τον κατέκλυζαν, ακολουθεί την αυτοσυγκράτησή της· προστατεύει τη νοητική ικανότητα· επιτυγχάνει αυτοσυγκράτηση στη νοητική ικανότητα. Αυτός, μετά το γεύμα, έχοντας επιστρέψει από τη συλλογή τροφής, αναζητά ένα απομονωμένο κατάλυμα - ένα δάσος, τη βάση ενός δένδρου, ένα βουνό, μια χαράδρα, μια σπηλιά στο βουνό, ένα νεκροταφείο, ένα βαθύ δάσος, ένα ανοιχτό μέρος, έναν σωρό από άχυρα. Αυτός, έχοντας πάει στο δάσος ή στη βάση ενός

δένδρου ή σε μια άδεια οικία, κάθεται διασταυρώνοντας τα πόδια του, κρατώντας το σώμα του ευθύ, εδραιώνοντας τη μνήμη μπροστά στο πρόσωπο. Αυτός, έχοντας εγκαταλείψει την πλεονεξία στον κόσμο... κ.λπ... αυτός, έχοντας εγκαταλείψει αυτά τα πέντε νοητικά εμπόδια, τις ακαθαρσίες του νου που εξασθενίζουν τη σοφία, αποστασιοποιημένος από τις ηδονές... κ.λπ... εισέρχεται και παραμένει στην τέταρτη διαλογιστική έκταση.

Αυτός, με τον νου έτσι αυτοσυγκεντρωμένο, αγνό, λαμπερό, χωρίς νοητική κηλίδα, απαλλαγμένο από ακαθαρσίες, εύπλαστο, εργάσιμο, σταθερό, που έχει φτάσει στην αδιαταραξία, στρέφει τον νου προς τη γνώση της εξάλειψης των νοητικών διαφθορών. Αυτός κατανοεί όπως πραγματικά είναι: «αυτός είναι ο υπαρξιακός πόνος»... κ.λπ... κατανοεί: 'δεν υπάρχει τίποτα περισσότερο για αυτή την κατάσταση ύπαρξης'.

«Όπως εκείνος, μοναχοί, ο επαγγελματίας πολεμιστής, αφού πάρει σπαθί και ασπίδα, αφού εξοπλιστεί με τόξο και φαρέτρα, μπαίνει σε παραταγμένη μάχη· αυτός, αφού κερδίσει εκείνη τη μάχη, ως νικητής της μάχης, κατοικεί σε εκείνο ακριβώς το πεδίο της μάχης· παρόμοιο με αυτό, μοναχοί, λέω ότι είναι αυτό το άτομο. Ένα τέτοιο, μοναχοί, εδώ κάποιο άτομο υπάρχει. Αυτό, μοναχοί, είναι το πέμπτο άτομο παρόμοιο με επαγγελματία πολεμιστή που υπάρχει και βρίσκεται μεταξύ των μοναχών. Αυτά λοιπόν, μοναχοί, είναι τα πέντε άτομα παρόμοια με επαγγελματίες πολεμιστές που υπάρχουν και βρίσκονται μεταξύ των μοναχών.» Έκτο.

7. Η πρώτη ομιλία για τους μελλοντικούς κινδύνους

77. «Αυτούς τους πέντε, μοναχοί, μελλοντικούς κινδύνους βλέποντας, είναι σωστό για έναν δασόβιο μοναχό να διαμένει επιμελής, ενεργητικός, αποφασισμένος, για την επίτευξη του μη επιτευχθέντος, για το επίτευγμα του μη αποκτηθέντος, για την πραγμάτωση του μη πραγματωμένου.

Ποιες πέντε; Εδώ, μοναχοί, ένας δασόβιος μοναχός σκέφτεται έτσι - 'Εγώ τώρα μόνος διαμένω στο δάσος. Ενώ όμως διαμένω μόνος στο δάσος, ένα φίδι θα μπορούσε να με δαγκώσει, ή ένας σκορπιός θα μπορούσε να με δαγκώσει, ή μια σαρανταποδαρούσα θα μπορούσε να με δαγκώσει· εξαιτίας αυτού θα μπορούσε να επέλθει η λήξη του χρόνου μου, αυτό θα ήταν εμπόδιο για μένα· ας ξεκινήσω ενεργητικότητα για την επίτευξη του μη επιτευχθέντος, για το επίτευγμα του μη αποκτηθέντος, για την πραγμάτωση του μη πραγματωμένου'. Αυτόν, μοναχοί, τον πρώτο μελλοντικό κίνδυνο βλέποντας, είναι σωστό για έναν δασόβιο μοναχό να διαμένει επιμελής, ενεργητικός, αποφασισμένος, για την επίτευξη του μη επιτευχθέντος, για το επίτευγμα του μη αποκτηθέντος, για την πραγμάτωση του μη πραγματωμένου.

«Επιπλέον, μοναχοί, ένας δασόβιος μοναχός σκέφτεται έτσι - 'Εγώ τώρα μόνος διαμένω στο δάσος. Ενώ όμως διαμένω μόνος στο δάσος, θα μπορούσα να σκοντάψω και να πέσω, ή η τροφή που έφαγα θα μπορούσε να μου προκαλέσει δυσφορία, ή η χολή μου θα μπορούσε να διαταραχθεί, ή το φλέγμα μου θα μπορούσε να διαταραχθεί, ή οι κοφτεροί άνεμοι θα μπορούσαν να διαταραχθούν· εξαιτίας αυτού θα μπορούσε να επέλθει η λήξη του χρόνου μου, αυτό θα ήταν εμπόδιο για μένα· ας ξεκινήσω ενεργητικότητα για την επίτευξη του μη επιτευχθέντος, για το επίτευγμα του μη αποκτηθέντος, για την πραγμάτωση του μη πραγματωμένου'. Αυτόν, μοναχοί, τον δεύτερο μελλοντικό κίνδυνο βλέποντας, είναι σωστό για έναν δασόβιο μοναχό να

διαμένει επιμελής, ενεργητικός, αποφασισμένος, για την επίτευξη του μη επιτευχθέντος, για το επίτευγμα του μη αποκτηθέντος, για την πραγμάτωση του μη πραγματοποιημένου.

«Επιπλέον, μοναχοί, ένας δασόβιος μοναχός σκέφτεται έτσι - 'Εγώ τώρα μόνος διαμένω στο δάσος. Ενώ όμως διαμένω μόνος στο δάσος, θα μπορούσα να συναντήσω άγρια θηρία, λιοντάρι ή τίγρη ή λεοπάρδαλη ή αρκούδα ή ύαινα· αυτά θα μπορούσαν να μου αφαιρέσουν τη ζωή· εξαιτίας αυτού θα μπορούσε να επέλθει η λήξη του χρόνου μου, αυτό θα ήταν εμπόδιο για μένα· ας ξεκινήσω ενεργητικότητα για την επίτευξη του μη επιτευχθέντος, για το επίτευγμα του μη αποκτηθέντος, για την πραγμάτωση του μη πραγματοποιημένου'. Αυτόν, μοναχοί, τον τρίτο μελλοντικό κίνδυνο βλέποντας, είναι σωστό για έναν δασόβιο μοναχό να διαμένει επιμελής, ενεργητικός, αποφασισμένος, για την επίτευξη του μη επιτευχθέντος, για το επίτευγμα του μη αποκτηθέντος, για την πραγμάτωση του μη πραγματοποιημένου.

«Επιπλέον, μοναχοί, ένας δασόβιος μοναχός σκέφτεται έτσι - 'Εγώ τώρα μόνος διαμένω στο δάσος. Ενώ όμως διαμένω μόνος στο δάσος, θα μπορούσα να συναντήσω ληστές που έχουν διαπράξει έγκλημα ή που πρόκειται να διαπράξουν έγκλημα· αυτοί θα μπορούσαν να μου αφαιρέσουν τη ζωή· εξαιτίας αυτού θα μπορούσε να επέλθει η λήξη του χρόνου μου, αυτό θα ήταν εμπόδιο για μένα· ας ξεκινήσω ενεργητικότητα για την επίτευξη του μη επιτευχθέντος, για το επίτευγμα του μη αποκτηθέντος, για την πραγμάτωση του μη πραγματοποιημένου'. Αυτόν, μοναχοί, τον τέταρτο μελλοντικό κίνδυνο βλέποντας, είναι σωστό για έναν δασόβιο μοναχό να διαμένει επιμελής, ενεργητικός, αποφασισμένος, για την επίτευξη του μη επιτευχθέντος, για το επίτευγμα του μη αποκτηθέντος, για την πραγμάτωση του μη πραγματοποιημένου.

«Επιπλέον, μοναχοί, ένας δασόβιος μοναχός σκέφτεται έτσι - 'Εγώ τώρα μόνος διαμένω στο δάσος. Υπάρχουν όμως στο δάσος άγρια μη ανθρώπινα πνεύματα· αυτά θα μπορούσαν να μου αφαιρέσουν τη ζωή· εξαιτίας αυτού θα μπορούσε να επέλθει η λήξη του χρόνου μου, αυτό θα ήταν εμπόδιο για μένα· ας ξεκινήσω ενεργητικότητα για την επίτευξη του μη επιτευχθέντος, για το επίτευγμα του μη αποκτηθέντος, για την πραγμάτωση του μη πραγματοποιημένου'. Αυτόν, μοναχοί, τον πέμπτο μελλοντικό κίνδυνο βλέποντας, είναι σωστό για έναν δασόβιο μοναχό να διαμένει επιμελής, ενεργητικός, αποφασισμένος, για την επίτευξη του μη επιτευχθέντος, για το επίτευγμα του μη αποκτηθέντος, για την πραγμάτωση του μη πραγματοποιημένου.

Αυτούς λοιπόν τους πέντε, μοναχοί, μελλοντικούς κινδύνους βλέποντας, είναι σωστό για έναν δασόβιο μοναχό να διαμένει επιμελής, ενεργητικός, αποφασισμένος, για την επίτευξη του μη επιτευχθέντος, για το επίτευγμα του μη αποκτηθέντος, για την πραγμάτωση του μη πραγματοποιημένου». Έβδομη.

8. Η δεύτερη ομιλία για τους μελλοντικούς κινδύνους

78. «Αυτούς τους πέντε, μοναχοί, μελλοντικούς κινδύνους βλέποντας, είναι σωστό για έναν μοναχό να διαμένει επιμελής, ενεργητικός, αποφασισμένος, για την επίτευξη του μη επιτευχθέντος, για το επίτευγμα του μη αποκτηθέντος, για την πραγμάτωση του μη πραγματοποιημένου. Ποια πέντε; Εδώ, μοναχοί, ένας μοναχός σκέφτεται έτσι - 'Εγώ τώρα είμαι νέος, νεαρός με κατάμαυρα μαλλιά, προικισμένος με ευλογημένη νεότητα, στην πρώτη περίοδο της ζωής. Έρχεται όμως ο καιρός που το γήρας αγγίζει αυτό το σώμα. Για έναν γέρο όμως, κυριευμένο από το γήρας, δεν είναι

εύκολο να προσέχει τη διδαχή των Βουδών, δεν είναι εύκολο να συχνάζει σε απομακρυσμένα καταλύματα σε δάση και βαθιά δάση. Πριν έρθει σε μένα αυτή η κατάσταση, ανεπιθύμητη, μη αγαπητή, δυσάρεστη· ας ξεκινήσω λοιπόν εκ των προτέρων ενεργητικότητα για την επίτευξη του μη επιτευχθέντος, για το επίτευγμα του μη αποκτηθέντος, για την πραγμάτωση του μη πραγματωμένου, ώστε εγώ, προικισμένος με αυτή την κατάσταση, ακόμα και γέρος να διαμένω άνετα'. Αυτόν, μοναχό, τον πρώτο μελλοντικό κίνδυνο βλέποντας, είναι σωστό για έναν μοναχό να διαμένει επιμελής, ενεργητικός, αποφασισμένος, για την επίτευξη του μη επιτευχθέντος, για το επίτευγμα του μη αποκτηθέντος, για την πραγμάτωση του μη πραγματωμένου.

«Επιπλέον, μοναχοί, ένας μοναχός σκέφτεται έτσι - 'Εγώ τώρα είμαι με λίγες ασθένειες, με λίγες αδιαθεσίες, προικισμένος με ομαλή πέψη, ούτε πολύ κρύα ούτε πολύ ζεστή, μέτρια, κατάλληλη για επίμονη προσπάθεια. Έρχεται όμως ο καιρός που η ασθένεια αγγίζει αυτό το σώμα. Για έναν άρρωστο όμως, κυριευμένο από την ασθένεια, δεν είναι εύκολο να προσέχει τη διδαχή των Βουδών, δεν είναι εύκολο να συχνάζει σε απομακρυσμένα καταλύματα σε δάση και βαθιά δάση. Πριν έρθει σε μένα αυτή η κατάσταση, ανεπιθύμητη, μη αγαπητή, δυσάρεστη· ας ξεκινήσω λοιπόν εκ των προτέρων ενεργητικότητα για την επίτευξη του μη επιτευχθέντος, για το επίτευγμα του μη αποκτηθέντος, για την πραγμάτωση του μη πραγματωμένου, ώστε εγώ, προικισμένος με αυτή την κατάσταση, ακόμα και άρρωστος να διαμένω άνετα'. Αυτόν, μοναχό, τον δεύτερο μελλοντικό κίνδυνο βλέποντας, είναι σωστό για έναν μοναχό να διαμένει επιμελής, ενεργητικός, αποφασισμένος, για την επίτευξη του μη επιτευχθέντος, για το επίτευγμα του μη αποκτηθέντος, για την πραγμάτωση του μη πραγματωμένου.

«Επιπλέον, μοναχοί, ένας μοναχός σκέφτεται έτσι - 'Τώρα υπάρχει αφθονία, καλή σοδειά, εύκολα ευρισκόμενη προσφερόμενη τροφή, είναι εύκολο να συντηρηθεί κανείς με ζητιανιά και διαρκή προσπάθεια. Έρχεται όμως ο καιρός που υπάρχει λιμός, κακή σοδειά, δυσεύρετη προσφερόμενη τροφή, δεν είναι εύκολο να συντηρηθεί κανείς με ζητιανιά και διαρκή προσπάθεια. Σε περίοδο λιμού όμως οι άνθρωποι μεταβαίνουν εκεί όπου υπάρχει αφθονία. Εκεί υπάρχει διαμονή σε συντροφιά, διαμονή σε συνωστισμό. Όταν όμως υπάρχει διαμονή σε συντροφιά, διαμονή σε συνωστισμό, δεν είναι εύκολο να προσέχει κανείς τη διδαχή των Βουδών, δεν είναι εύκολο να συχνάζει σε απομακρυσμένα καταλύματα σε δάση και βαθιά δάση. Πριν έρθει σε μένα αυτή η κατάσταση, ανεπιθύμητη, μη αγαπητή, δυσάρεστη· ας ξεκινήσω λοιπόν εκ των προτέρων ενεργητικότητα για την επίτευξη του μη επιτευχθέντος, για το επίτευγμα του μη αποκτηθέντος, για την πραγμάτωση του μη πραγματωμένου, ώστε εγώ, προικισμένος με αυτή την κατάσταση, ακόμα και σε λιμό να διαμένω άνετα'. Αυτόν, μοναχό, τον τρίτο μελλοντικό κίνδυνο βλέποντας, είναι σωστό για έναν μοναχό να διαμένει επιμελής, ενεργητικός, αποφασισμένος, για την επίτευξη του μη επιτευχθέντος, για το επίτευγμα του μη αποκτηθέντος, για την πραγμάτωση του μη πραγματωμένου.

«Επιπλέον, μοναχοί, ένας μοναχός σκέφτεται έτσι - 'Τώρα οι άνθρωποι είναι ενωμένοι, χαϊρόμενοι μαζί, χωρίς να διαφωνούν, σαν γάλα και νερό, κοιτάζοντας ο ένας τον άλλον με στοργικά μάτια, διαβιούν. Έρχεται όμως ο καιρός που υπάρχει κίνδυνος, αναταραχή στο δάσος, και οι κάτοικοι της υπαίθρου ανεβασμένοι σε τροχοφόρα περιφέρονται. Όταν όμως υπάρχει κίνδυνος, οι άνθρωποι μεταβαίνουν

εκεί όπου υπάρχει ασφάλεια. Εκεί υπάρχει διαμονή σε συντροφιά, διαμονή σε συνωστισμό. Όταν όμως υπάρχει διαμονή σε συντροφιά, διαμονή σε συνωστισμό, δεν είναι εύκολο να προσέχει κανείς τη διδασχή των Βουδών, δεν είναι εύκολο να συχνάζει σε απομακρυσμένα καταλύματα σε δάση και βαθιά δάση. Πριν έρθει σε μένα αυτή η κατάσταση, ανεπιθύμητη, μη αγαπητή, δυσάρεστη· ας ξεκινήσω λοιπόν εκ των προτέρων ενεργητικότητα για την επίτευξη του μη επιτευχθέντος, για το επίτευγμα του μη αποκτηθέντος, για την πραγμάτωση του μη πραγματωμένου, ώστε εγώ, προικισμένος με αυτή την κατάσταση, ακόμα και σε κίνδυνο να διαμένω άνετα'. Αυτόν, μοναχοί, τον τέταρτο μελλοντικό κίνδυνο βλέποντας, είναι σωστό για έναν μοναχό να διαμένει επιμελής, ενεργητικός, αποφασισμένος, για την επίτευξη του μη επιτευχθέντος, για το επίτευγμα του μη αποκτηθέντος, για την πραγμάτωση του μη πραγματωμένου.

«Επιπλέον, μοναχοί, ένας μοναχός σκέφτεται έτσι - "Τώρα η Κοινότητα είναι ενωμένη, χαιρόμενη μαζί, χωρίς να διαφωνεί, με κοινή απαγγελία, διαβιβεί άνετα. Έρχεται όμως ο καιρός που η Κοινότητα διασπάται. Όταν όμως η Κοινότητα είναι διασπασμένη, δεν είναι εύκολο να προσέχει κανείς τη διδασχή των Βουδών, δεν είναι εύκολο να συχνάζει σε απομακρυσμένα καταλύματα σε δάση και βαθιά δάση. Πριν έρθει σε μένα αυτή η κατάσταση, ανεπιθύμητη, μη αγαπητή, δυσάρεστη· ας ξεκινήσω εκ των προτέρων ενεργητικότητα για την επίτευξη του μη επιτευχθέντος, για το επίτευγμα του μη αποκτηθέντος, για την πραγμάτωση του μη πραγματωμένου, ώστε προικισμένος με εκείνη την κατάσταση να διαμένω άνετα ακόμη και όταν η Κοινότητα είναι διασπασμένη". Αυτόν, μοναχοί, τον πέμπτο μελλοντικό κίνδυνο βλέποντας, είναι σωστό για έναν μοναχό να διαμένει επιμελής, ενεργητικός, αποφασισμένος, για την επίτευξη του μη επιτευχθέντος, για το επίτευγμα του μη αποκτηθέντος, για την πραγμάτωση του μη πραγματωμένου.

Αυτούς λοιπόν τους πέντε, μοναχοί, μελλοντικούς κινδύνους βλέποντας, είναι σωστό για έναν μοναχό να διαμένει επιμελής, ενεργητικός, αποφασισμένος, για την επίτευξη του μη επιτευχθέντος, για το επίτευγμα του μη αποκτηθέντος, για την πραγμάτωση του μη πραγματωμένου». Όγδοη.

9. Η τρίτη ομιλία για τους μελλοντικούς κινδύνους

79. «Αυτοί οι πέντε, μοναχοί, μελλοντικοί κίνδυνοι τώρα μη εγερθέντες θα εγερθούν στο μέλλον. Αυτοί πρέπει να γίνουν αντιληπτοί από εσάς· και αφού γίνουν αντιληπτοί, πρέπει να καταβληθεί προσπάθεια για την εγκατάλειψή τους.

Ποιες πέντε; Θα υπάρξουν, μοναχοί, μοναχοί στο μέλλον με μη αναπτυγμένο σώμα, μη αναπτυγμένη ηθική, μη αναπτυγμένη συνείδηση, μη αναπτυγμένη σοφία. Αυτοί, όντας με μη αναπτυγμένο σώμα, μη αναπτυγμένη ηθική, μη αναπτυγμένη συνείδηση, μη αναπτυγμένη σοφία, θα δώσουν πλήρη χειροτονία σε άλλους. Κι αυτοί δεν θα μπορέσουν να τους εκπαιδεύσουν στην ανώτερη ηθική διαγωγή, στην ανώτερη συνείδηση, στην ανώτερη σοφία. Κι αυτοί θα είναι με μη αναπτυγμένο σώμα, μη αναπτυγμένη ηθική, μη αναπτυγμένη συνείδηση, μη αναπτυγμένη σοφία. Αυτοί, όντας με μη αναπτυγμένο σώμα, μη αναπτυγμένη ηθική, μη αναπτυγμένη συνείδηση, μη αναπτυγμένη σοφία, θα δώσουν πλήρη χειροτονία σε άλλους. Κι αυτοί δεν θα μπορέσουν να τους εκπαιδεύσουν στην ανώτερη ηθική διαγωγή, στην ανώτερη συνείδηση, στην ανώτερη σοφία. Κι αυτοί θα είναι με μη αναπτυγμένο σώμα, μη αναπτυγμένη ηθική, μη αναπτυγμένη συνείδηση, μη αναπτυγμένη σοφία. Έτσι λοιπόν,

μοναχοί, από τη φθορά της Διδασκαλίας προέρχεται η φθορά της μοναστικής διαγωγής· από τη φθορά της μοναστικής διαγωγής προέρχεται η φθορά της Διδασκαλίας. Αυτός, μοναχοί, είναι ο πρώτος μελλοντικός κίνδυνος τώρα μη εγερθείς που θα εγερθεί στο μέλλον. Αυτός πρέπει να γίνει αντιληπτός από εσάς· και αφού γίνει αντιληπτός, πρέπει να καταβληθεί προσπάθεια για την εγκατάλειψή του.

«Επιπλέον, μοναχοί, θα υπάρξουν μοναχοί στο μέλλον με μη αναπτυγμένο σώμα, μη αναπτυγμένη ηθική, μη αναπτυγμένη συνείδηση, μη αναπτυγμένη σοφία. Αυτοί, όντας με μη αναπτυγμένο σώμα, μη αναπτυγμένη ηθική, μη αναπτυγμένη συνείδηση, μη αναπτυγμένη σοφία, θα δώσουν καθοδήγηση σε άλλους. Κι αυτοί δεν θα μπορέσουν να τους εκπαιδεύσουν στην ανώτερη ηθική διαγωγή, στην ανώτερη συνείδηση, στην ανώτερη σοφία. Κι αυτοί θα είναι με μη αναπτυγμένο σώμα, μη αναπτυγμένη ηθική, μη αναπτυγμένη συνείδηση, μη αναπτυγμένη σοφία. Αυτοί, όντας με μη αναπτυγμένο σώμα, μη αναπτυγμένη ηθική, μη αναπτυγμένη συνείδηση, μη αναπτυγμένη σοφία, θα δώσουν καθοδήγηση σε άλλους. Κι αυτοί δεν θα μπορέσουν να τους εκπαιδεύσουν στην ανώτερη ηθική διαγωγή, στην ανώτερη συνείδηση, στην ανώτερη σοφία. Κι αυτοί θα είναι με μη αναπτυγμένο σώμα, μη αναπτυγμένη ηθική, μη αναπτυγμένη συνείδηση, μη αναπτυγμένη σοφία. Έτσι λοιπόν, μοναχοί, από τη φθορά της Διδασκαλίας προέρχεται η φθορά της μοναστικής διαγωγής· από τη φθορά της μοναστικής διαγωγής προέρχεται η φθορά της Διδασκαλίας. Αυτός, μοναχοί, είναι ο δεύτερος μελλοντικός κίνδυνος τώρα μη εγερθείς που θα εγερθεί στο μέλλον. Αυτός πρέπει να γίνει αντιληπτός από εσάς· και αφού γίνει αντιληπτός, πρέπει να καταβληθεί προσπάθεια για την εγκατάλειψή του.

«Επιπλέον, μοναχοί, θα υπάρξουν μοναχοί στο μέλλον με μη αναπτυγμένο σώμα, μη αναπτυγμένη ηθική, μη αναπτυγμένη συνείδηση, μη αναπτυγμένη σοφία. Αυτοί, όντας με μη αναπτυγμένο σώμα, μη αναπτυγμένη ηθική, μη αναπτυγμένη συνείδηση, μη αναπτυγμένη σοφία, συζητώντας για την ανώτερη διδασκαλία και συζητώντας για τη γνωσιακή συζήτηση, πέφτοντας σε σκοτεινές καταστάσεις δεν θα κατανοήσουν. Έτσι λοιπόν, μοναχοί, από τη φθορά της Διδασκαλίας προέρχεται η φθορά της μοναστικής διαγωγής· από τη φθορά της μοναστικής διαγωγής προέρχεται η φθορά της Διδασκαλίας. Αυτός, μοναχοί, είναι ο τρίτος μελλοντικός κίνδυνος τώρα μη εγερθείς που θα εγερθεί στο μέλλον. Αυτός πρέπει να γίνει αντιληπτός από εσάς· και αφού γίνει αντιληπτός, πρέπει να καταβληθεί προσπάθεια για την εγκατάλειψή του.

«Επιπλέον, μοναχοί, θα υπάρξουν μοναχοί στο μέλλον με μη αναπτυγμένο σώμα, μη αναπτυγμένη ηθική, μη αναπτυγμένη συνείδηση, μη αναπτυγμένη σοφία. Αυτοί, όντας με μη αναπτυγμένο σώμα, μη αναπτυγμένη ηθική, μη αναπτυγμένη συνείδηση, μη αναπτυγμένη σοφία, όταν απαγγέλλονται εκείνες οι ομιλίες που ειπώθηκαν από τον Τατχάγκατα, βαθιές, με βαθύ νόημα, υπερκόσμιες, συνδεδεμένες με την κενότητα, δεν θα ακούν, δεν θα δίνουν το αυτί τους, δεν θα εδραιώνουν τον νου τους για την τελική απελευθερωτική γνώση, και δεν θα θεωρούν ότι αυτές οι διδασκαλίες πρέπει να μαθευτούν και να κατακτηθούν. Αλλά εκείνες οι ομιλίες που είναι φτιαγμένες από ποιητές, ποιητικές, με περίτεχνα γράμματα, με περίτεχνες φράσεις, εξωτερικές, ειπωμένες από μαθητές, όταν αυτές απαγγέλλονται, θα ακούν, θα δίνουν το αυτί τους, θα εδραιώνουν τον νου τους για την τελική απελευθερωτική γνώση, και θα θεωρούν ότι αυτές οι διδασκαλίες πρέπει να μαθευτούν και να κατακτηθούν. Έτσι λοιπόν, μοναχοί, από τη φθορά της Διδασκαλίας προέρχεται η φθορά της μοναστικής διαγωγής· από τη φθορά της μοναστικής διαγωγής προέρχεται η φθορά της

Διδασκαλίας. Αυτός, μοναχοί, είναι ο τέταρτος μελλοντικός κίνδυνος που τώρα δεν έχει εγερθεί αλλά στο μέλλον θα εγερθεί. Αυτός πρέπει να γίνει αντιληπτός από εσάς· και αφού γίνει αντιληπτός, πρέπει να καταβληθεί προσπάθεια για την εγκατάλειψή του.

«Επιπλέον, μοναχοί, θα υπάρξουν μοναχοί στο μέλλον με μη αναπτυγμένο σώμα, μη αναπτυγμένη ηθική, μη αναπτυγμένη συνείδηση, μη αναπτυγμένη σοφία. Αυτοί, όντας με μη αναπτυγμένο σώμα, μη αναπτυγμένη ηθική, μη αναπτυγμένη συνείδηση, μη αναπτυγμένη σοφία, οι πρεσβύτεροι μοναχοί θα είναι πολυτελείς, αμελείς, προπορευόμενοι στην πτώση, έχοντας εγκαταλείψει το καθήκον της αποστασιοποίησης, δεν θα ξεκινούν ενεργητικότητα για την επίτευξη του μη επιτευχθέντος, για το επίτευγμα του μη αποκτηθέντος, για την πραγμάτωση του μη πραγματωμένου. Οι μελλοντικές γενιές τους θα ακολουθήσουν το παράδειγμα. Κι αυτή θα είναι πολυτελής, αμελής, προπορευόμενη στην πτώση, έχοντας εγκαταλείψει το καθήκον της αποστασιοποίησης, δεν θα ξεκινά ενεργητικότητα για την επίτευξη του μη επιτευχθέντος, για το επίτευγμα του μη αποκτηθέντος, για την πραγμάτωση του μη πραγματωμένου. Έτσι λοιπόν, μοναχοί, από τη φθορά της Διδασκαλίας προέρχεται η φθορά της μοναστικής διαγωγής· από τη φθορά της μοναστικής διαγωγής προέρχεται η φθορά της Διδασκαλίας. Αυτός, μοναχοί, είναι ο πέμπτος μελλοντικός κίνδυνος που τώρα δεν έχει εγερθεί αλλά στο μέλλον θα εγερθεί. Αυτός πρέπει να γίνει αντιληπτός από εσάς· και αφού γίνει αντιληπτός, πρέπει να καταβληθεί προσπάθεια για την εγκατάλειψή του. «Αυτοί λοιπόν, μοναχοί, είναι οι πέντε μελλοντικοί κίνδυνοι που τώρα δεν έχουν εγερθεί αλλά στο μέλλον θα εγερθούν. Αυτοί πρέπει να γίνουν αντιληπτοί από εσάς· και αφού τους συνειδητοποιήσετε, πρέπει να καταβάλετε προσπάθεια για την εγκατάλειψή τους».

Ένατη.

10. Η ομιλία για τον τέταρτο μελλοντικό κίνδυνο

80. «Αυτοί οι πέντε, μοναχοί, μελλοντικοί κίνδυνοι τώρα μη εγερθέντες θα εγερθούν στο μέλλον. Αυτοί πρέπει να γίνουν αντιληπτοί από εσάς· και αφού γίνουν αντιληπτοί, πρέπει να καταβληθεί προσπάθεια για την εγκατάλειψή τους.

Ποιες πέντε; Θα υπάρξουν, μοναχοί, μοναχοί στο μέλλον που επιθυμούν ωραίους χιτώνες. Αυτοί, επιθυμώντας ωραίους χιτώνες, θα εγκαταλείψουν την πρακτική του φορέματος από κουρέλια, θα εγκαταλείψουν τα απομακρυσμένα καταλύματα σε δάση και βαθιά δάση· αφού πάνε σε χωριά, κωμοπόλεις και βασιλικές πρωτεύουσες θα εγκατασταθούν, και εξαιτίας του χιτώνα θα διαπράξουν πολλών ειδών ακατάλληλη αναζήτηση. Αυτός, μοναχοί, είναι ο πρώτος μελλοντικός κίνδυνος τώρα μη εγερθείς που θα εγερθεί στο μέλλον. Αυτός πρέπει να γίνει αντιληπτός από εσάς· και αφού γίνει αντιληπτός, πρέπει να καταβληθεί προσπάθεια για την εγκατάλειψή του.

«Επιπλέον, μοναχοί, θα υπάρξουν μοναχοί στο μέλλον που επιθυμούν ωραία προσφερόμενη τροφή. Αυτοί, επιθυμώντας ωραία προσφερόμενη τροφή, θα εγκαταλείψουν την πρακτική της συλλογής τροφής, θα εγκαταλείψουν τα απομακρυσμένα καταλύματα σε δάση και βαθιά δάση· αφού πάνε σε χωριά, κωμοπόλεις και βασιλικές πρωτεύουσες θα εγκατασταθούν αναζητώντας τις εκλεκτότερες γεύσεις με την άκρη της γλώσσας, και εξαιτίας της προσφερόμενης τροφής θα διαπράξουν πολλών ειδών ακατάλληλη αναζήτηση. Αυτός, μοναχοί, είναι

ο δεύτερος μελλοντικός κίνδυνος τώρα μη εγερθείς που θα εγερθεί στο μέλλον. Αυτός πρέπει να γίνει αντιληπτός από εσάς· και αφού γίνει αντιληπτός, πρέπει να καταβληθεί προσπάθεια για την εγκατάλειψή του.

«Επιπλέον, μοναχοί, θα υπάρξουν μοναχοί στο μέλλον που επιθυμούν ωραία καταλύματα. Αυτοί, επιθυμώντας ωραία καταλύματα, θα εγκαταλείψουν την πρακτική της διαμονής στη βάση ενός δένδρου, θα εγκαταλείψουν τα απομακρυσμένα καταλύματα σε δάση και βαθιά δάση· αφού πάνε σε χωριά, κωμοπόλεις και βασιλικές πρωτεύουσες θα εγκατασταθούν, και εξαιτίας του καταλύματος θα διαπράξουν πολλών ειδών ακατάλληλη αναζήτηση. Αυτός, μοναχοί, είναι ο τρίτος μελλοντικός κίνδυνος τώρα μη εγερθείς που θα εγερθεί στο μέλλον. Αυτός πρέπει να γίνει αντιληπτός από εσάς· και αφού γίνει αντιληπτός, πρέπει να καταβληθεί προσπάθεια για την εγκατάλειψή του.

«Επιπλέον, μοναχοί, θα υπάρξουν μοναχοί στο μέλλον που θα διαμένουν σε συναναστροφή με μοναχές, μαθήτριες υπό εξάσκηση και δόκιμους. Όταν όμως υπάρχει συναναστροφή με μοναχές, μαθήτριες υπό εξάσκηση και δόκιμους, μοναχοί, αυτό αναμένεται - 'είτε θα ακολουθούν την άγια ζωή χωρίς ευχαρίστηση, είτε θα διαπράξουν κάποιο μολυσμένο παράπτωμα, είτε αφού απαρνηθούν την εξάσκηση θα επιστρέψουν σε κατώτερη ζωή'. Αυτός, μοναχοί, είναι ο τέταρτος μελλοντικός κίνδυνος που τώρα δεν έχει εγερθεί αλλά στο μέλλον θα εγερθεί. Αυτός πρέπει να γίνει αντιληπτός από εσάς· και αφού γίνει αντιληπτός, πρέπει να καταβληθεί προσπάθεια για την εγκατάλειψή του.

«Επιπλέον, μοναχοί, θα υπάρξουν μοναχοί στο μέλλον που θα διαμένουν σε συναναστροφή με επιστάτες μοναστηριού και δόκιμους. Όταν όμως υπάρχει συναναστροφή με επιστάτες μοναστηριού και δόκιμους, μοναχοί, αυτό αναμένεται - 'θα διαμένουν αφοσιωμένοι σε πολλών ειδών κατανάλωση αποθηκευμένων αγαθών, και θα κάνουν χονδροειδή σημάδια τόσο στη γη όσο και στην πράσινη βλάστηση'. Αυτός, μοναχοί, είναι ο πέμπτος μελλοντικός κίνδυνος που τώρα δεν έχει εγερθεί αλλά στο μέλλον θα εγερθεί. Αυτός πρέπει να γίνει αντιληπτός από εσάς· και αφού γίνει αντιληπτός, πρέπει να καταβληθεί προσπάθεια για την εγκατάλειψή του.

«Αυτοί λοιπόν, μοναχοί, είναι οι πέντε μελλοντικοί κίνδυνοι που τώρα δεν έχουν εγερθεί αλλά στο μέλλον θα εγερθούν. Αυτοί πρέπει να γίνουν αντιληπτοί από εσάς· και αφού τους συνειδητοποιήσετε, πρέπει να καταβάλετε προσπάθεια για την εγκατάλειψή τους». Δέκατη.

Κεφάλαιο Γιοντατζίβα, τρίτο.

Αυτή είναι η σύνοψή του -

Δύο με καρπό την απελευθέρωση του νου, και δύο που διαμένουν στη Διδασκαλία·
και δύο επαγγελματίες πολεμιστές ειπώθηκαν, και τέσσερα για τους μελλοντικούς κινδύνους.

4. Το κεφάλαιο για τους πρεσβύτερους

1. Η ομιλία για το ελκυστικό

81. «Προικισμένος με πέντε ιδιότητες, μοναχοί, ένας πρεσβύτερος μοναχός είναι μη αγαπητός στους συντρόφους στην άγια ζωή και δυσάρεστος και μη σεβαστός και μη αξιοσέβαστος. Ποιες είναι αυτές οι πέντε; Παθιάζεται με ό,τι προκαλεί πάθος, εξοργίζεται με ό,τι προκαλεί μίσος, παραπλανάται με ό,τι προκαλεί αυταπάτη, θυμώνει με ό,τι προκαλεί θυμό, μεθά με ό,τι προκαλεί μέθη - με αυτές τις πέντε ιδιότητες, μοναχοί, προικισμένος ένας πρεσβύτερος μοναχός είναι μη αγαπητός στους συντρόφους στην άγια ζωή και δυσάρεστος και μη σεβαστός και μη αξιοσέβαστος.

«Προικισμένος με πέντε ιδιότητες, μοναχοί, ένας πρεσβύτερος μοναχός είναι αγαπητός στους συντρόφους στην άγια ζωή και ευχάριστος και σεβαστός και αξιοσέβαστος. Ποιες είναι αυτές οι πέντε; Δεν παθιάζεται με ό,τι προκαλεί πάθος, δεν εξοργίζεται με ό,τι προκαλεί μίσος, δεν παραπλανάται με ό,τι προκαλεί αυταπάτη, δεν θυμώνει με ό,τι προκαλεί θυμό, δεν μεθά με ό,τι προκαλεί μέθη - με αυτές τις πέντε ιδιότητες, μοναχοί, προικισμένος ένας πρεσβύτερος μοναχός είναι αγαπητός στους συντρόφους στην άγια ζωή και ευχάριστος και σεβαστός και αξιοσέβαστος». Πρώτο.

2. Η ομιλία για τον χωρίς πάθος

82. «Προικισμένος με πέντε ιδιότητες, μοναχοί, ένας πρεσβύτερος μοναχός είναι μη αγαπητός στους συντρόφους στην άγια ζωή και δυσάρεστος και μη σεβαστός και μη αξιοσέβαστος. Ποιες είναι αυτές οι πέντε; Δεν είναι χωρίς πάθος, δεν είναι χωρίς μίσος, δεν είναι χωρίς αυταπάτη, και είναι υποτιμητικός και ανταγωνιστικός - με αυτές τις πέντε ιδιότητες, μοναχοί, προικισμένος ένας πρεσβύτερος μοναχός είναι μη αγαπητός στους συντρόφους στην άγια ζωή και δυσάρεστος και μη σεβαστός και μη αξιοσέβαστος.

«Προικισμένος με πέντε ιδιότητες, μοναχοί, ένας πρεσβύτερος μοναχός είναι αγαπητός στους συντρόφους στην άγια ζωή και ευχάριστος και σεβαστός και αξιοσέβαστος. Ποιες είναι αυτές οι πέντε; Είναι χωρίς πάθος, είναι χωρίς μίσος, είναι χωρίς αυταπάτη, και είναι χωρίς υποτίμηση και χωρίς ανταγωνισμό - με αυτές τις πέντε ιδιότητες, μοναχοί, προικισμένος ένας πρεσβύτερος μοναχός είναι αγαπητός στους συντρόφους στην άγια ζωή και ευχάριστος και σεβαστός και αξιοσέβαστος». Δεύτερο.

3. Η ομιλία για τον απατεώνα

83. «Προικισμένος με πέντε ιδιότητες, μοναχοί, ένας πρεσβύτερος μοναχός είναι μη αγαπητός στους συντρόφους στην άγια ζωή και δυσάρεστος και μη σεβαστός και μη αξιοσέβαστος. Ποιες είναι αυτές οι πέντε; Είναι απατεώνας και κόλακας και μάντης και εξαπατητής και επιδιώκει κέρδος με κέρδος - με αυτές τις πέντε ιδιότητες, μοναχοί, προικισμένος ένας πρεσβύτερος μοναχός είναι μη αγαπητός στους συντρόφους στην άγια ζωή και δυσάρεστος και μη σεβαστός και μη αξιοσέβαστος.

«Προικισμένος με πέντε ιδιότητες, μοναχοί, ένας πρεσβύτερος μοναχός είναι αγαπητός στους συντρόφους στην άγια ζωή και ευχάριστος και σεβαστός και αξιοσέβαστος. Ποιες είναι αυτές οι πέντε; Δεν είναι απατεώνας, ούτε κόλακας, ούτε μάντης, ούτε εξαπατητής, ούτε επιδιώκει κέρδος με κέρδος - με αυτές τις πέντε ιδιότητες, μοναχοί, προικισμένος ένας πρεσβύτερος μοναχός είναι αγαπητός στους συντρόφους στην άγια ζωή και ευχάριστος και σεβαστός και αξιοσέβαστος». Τρίτη.

4. Η ομιλία για τον άπιστο

84. «Προικισμένος με πέντε ιδιότητες, μοναχοί, ένας πρεσβύτερος μοναχός είναι μη αγαπητός στους συντρόφους στην άγια ζωή και δυσάρεστος και μη σεβαστός και μη αξιοσέβαστος. Ποιες είναι αυτές οι πέντε; Είναι άπιστος, είναι αδιάντροπος, είναι χωρίς ηθικό φόβο, είναι οκνηρός, στερείται σοφίας - με αυτές τις πέντε ιδιότητες, μοναχοί, προικισμένος ένας πρεσβύτερος μοναχός είναι μη αγαπητός στους συντρόφους στην άγια ζωή και δυσάρεστος και μη σεβαστός και μη αξιοσέβαστος.

«Προικισμένος με πέντε ιδιότητες, μοναχοί, ένας πρεσβύτερος μοναχός είναι αγαπητός στους συντρόφους στην άγια ζωή και ευχάριστος και σεβαστός και αξιοσέβαστος. Ποιες είναι αυτές οι πέντε; Έχει πίστη, έχει ντροπή, έχει ηθικό φόβο, καταβάλλει έντονη ενεργητικότητα, είναι σοφός - με αυτές τις πέντε ιδιότητες, μοναχοί, προικισμένος ένας πρεσβύτερος μοναχός είναι αγαπητός στους συντρόφους στην άγια ζωή και ευχάριστος και σεβαστός και αξιοσέβαστος». Τέταρτο.

5. Η ομιλία για τον ανυπόμονο

85. «Προικισμένος με πέντε ιδιότητες, μοναχοί, ένας πρεσβύτερος μοναχός είναι μη αγαπητός στους συντρόφους στην άγια ζωή και δυσάρεστος και μη σεβαστός και μη αξιοσέβαστος. Ποιες είναι αυτές οι πέντε; Είναι ανυπόμονος στα υλικά φαινόμενα, ανυπόμονος στους ήχους, ανυπόμονος στις οσμές, ανυπόμονος στις γεύσεις, ανυπόμονος στα απτά αντικείμενα - με αυτές τις πέντε ιδιότητες, μοναχοί, προικισμένος ένας πρεσβύτερος μοναχός είναι μη αγαπητός στους συντρόφους στην άγια ζωή και δυσάρεστος και μη σεβαστός και μη αξιοσέβαστος.

«Προικισμένος με πέντε ιδιότητες, μοναχοί, ένας πρεσβύτερος μοναχός είναι αγαπητός στους συντρόφους στην άγια ζωή και ευχάριστος και σεβαστός και αξιοσέβαστος. Ποιες είναι αυτές οι πέντε; Είναι υπομονετικός στα υλικά φαινόμενα, υπομονετικός στους ήχους, υπομονετικός στις οσμές, υπομονετικός στις γεύσεις, υπομονετικός στα απτά αντικείμενα - με αυτές τις πέντε ιδιότητες, μοναχοί, προικισμένος ένας πρεσβύτερος μοναχός είναι αγαπητός στους συντρόφους στην άγια ζωή και ευχάριστος και σεβαστός και αξιοσέβαστος». Πέμπτο.

6. Η ομιλία για αυτόν που έχει επιτύχει την αναλυτική γνώση

86. «Προικισμένος με πέντε ιδιότητες, μοναχοί, ένας πρεσβύτερος μοναχός είναι αγαπητός στους συντρόφους στην άγια ζωή και ευχάριστος και σεβαστός και αξιοσέβαστος. Ποιες είναι αυτές οι πέντε; Έχει επιτύχει την αναλυτική γνώση του νοήματος, έχει επιτύχει την αναλυτική γνώση των φαινομένων, έχει επιτύχει την αναλυτική γνώση της γλώσσας, έχει επιτύχει την αναλυτική γνώση της οξυδέρκειας, σε ό,τι αφορά τα διάφορα καθήκοντα που πρέπει να γίνουν για τους συντρόφους στην άγια ζωή, είναι επιδέξιος, μη τεμπέλης, προικισμένος με διερεύνηση για τα κατάλληλα μέσα σε αυτά, ικανός να τα κάνει, ικανός να τα διοργανώσει - με αυτές τις πέντε ιδιότητες, μοναχοί, προικισμένος ένας πρεσβύτερος μοναχός είναι αγαπητός στους συντρόφους στην άγια ζωή και ευχάριστος και σεβαστός και αξιοσέβαστος». Έκτο.

7. Η ομιλία για τον ενάρτεο

87. «Προικισμένος με πέντε ιδιότητες, μοναχοί, ένας πρεσβύτερος μοναχός είναι αγαπητός στους συντρόφους στην άγια ζωή και ευχάριστος και σεβαστός και αξιοσέβαστος. Ποιες είναι αυτές οι πέντε; Είναι ηθικός, διαμένει συγκρατημένος με την αυτοσυγκράτηση του Πάττιμοκχα. Τέλειος στην καλή συμπεριφορά και στον νόμιμο τόπο που συχνάζει, βλέποντας κίνδυνο στα ελάχιστα σφάλματα, αφού αναλάβει τους κανόνες εξάσκησης εξασκείται σε αυτούς· είναι πολυμαθής, αυτός που θυμάται καλά αυτά που έχει μάθει, αυτός που έχει μεγάλη συσσώρευση μάθησης· εκείνες οι διδασκαλίες που είναι καλές στην αρχή, καλές στη μέση, καλές στο τέλος, με νόημα και φρασεολογία, που ισχυρίζονται την άγια ζωή ολοκληρωμένη και αγνή, τέτοιες διδασκαλίες έχει ακούσει πολλές, τις διατηρεί, τις έχει εξασκήσει λεκτικά, τις έχει εξετάσει με τον νου, τις έχει διεισδύσει καλά με την άποψη· έχει καλή ομιλία, έχει καλή έκφραση, είναι προικισμένος με ευγενική ομιλία, ευχερή, χωρίς τραύλισμα, ικανή να εξηγή το νόημα· αποκτά κατά βούληση, αποκτά χωρίς δυσκολία, αποκτά χωρίς κόπο τις τέσσερις διαλογιστικές εκστάσεις σχετικές με τον ανώτερο νου, που αποτελούν ευχάριστη διαμονή στην παρούσα ζωή· με την εξάλειψη των νοητικών διαφθορών, έχοντας ο ίδιος κατανοήσει πλήρως με άμεση γνώση την απελευθέρωση του νου και την απελευθέρωση μέσω σοφίας χωρίς νοητικές διαφθορές στην παρούσα ζωή, έχοντας επιτύχει, διαμένει. Με αυτές τις πέντε ιδιότητες, μοναχοί, προικισμένος ένας πρεσβύτερος μοναχός είναι αγαπητός στους συντρόφους στην άγια ζωή και ευχάριστος και σεβαστός και αξιοσέβαστος». Έβδομη.

8. Η ομιλία για τον πρεσβύτερο μοναχό

88. «Προικισμένος με πέντε ιδιότητες, μοναχοί, ένας πρεσβύτερος μοναχός ασκεί προς βλάβη του πλήθους, προς δυστυχία του πλήθους, προς συμφορά, προς βλάβη και οδύνη θεών και ανθρώπων.

Ποιες είναι αυτές οι πέντε; Είναι πρεσβύτερος μοναχός, έμπειρος, αναχωρητής εδώ και πολύ καιρό· είναι γνωστός και ένδοξος, με πολυπληθή συνοδεία από αυτούς που διάγουν την οικιακή ζωή και αναχωρητές· είναι αποδέκτης των αναγκαίων ειδών χιτώνων, προσφερόμενης τροφής, καταλύματος και φαρμάκων για ασθενείς· είναι πολυμαθής, αυτός που θυμάται καλά αυτά που έχει μάθει, αυτός που έχει μεγάλη συσσώρευση μάθησης· εκείνες οι διδασκαλίες που είναι καλές στην αρχή, καλές στη μέση, καλές στο τέλος, με νόημα και φρασεολογία, που ισχυρίζονται την άγια ζωή ολοκληρωμένη και αγνή, τέτοιες διδασκαλίες έχει ακούσει πολλές, τις διατηρεί, τις έχει εξασκήσει λεκτικά, τις έχει εξετάσει με τον νου, δεν τις έχει διεισδύσει με την άποψη· έχει λανθασμένες απόψεις, διεστραμμένη αντίληψη· αυτός, αφού εκδιώξει το πλήθος από την Άριστη Διδασκαλία, τους εδραιώνει σε κακή διδασκαλία. Ο πρεσβύτερος μοναχός είναι έμπειρος, αναχωρητής εδώ και πολύ καιρό - έτσι ακολουθούν το παράδειγμά του· ο πρεσβύτερος μοναχός είναι γνωστός και ένδοξος, με πολυπληθή συνοδεία από αυτούς που διάγουν την οικιακή ζωή και αναχωρητές - έτσι ακολουθούν το παράδειγμά του· ο πρεσβύτερος μοναχός είναι αποδέκτης των αναγκαίων ειδών χιτώνων, προσφερόμενης τροφής, καταλύματος και φαρμάκων για ασθενείς - έτσι ακολουθούν το παράδειγμά του· ο πρεσβύτερος μοναχός είναι πολυμαθής, αυτός που θυμάται καλά αυτά που έχει μάθει, αυτός που έχει μεγάλη συσσώρευση μάθησης - έτσι ακολουθούν το παράδειγμά του. Με αυτές τις πέντε ιδιότητες, μοναχοί, προικισμένος ένας πρεσβύτερος μοναχός ασκεί προς βλάβη του πλήθους, προς δυστυχία του πλήθους, προς συμφορά, προς βλάβη και οδύνη θεών και ανθρώπων.

«Προικισμένος με πέντε ιδιότητες, μοναχοί, ένας πρεσβύτερος μοναχός ασκεί για την ευημερία του πλήθους, για την ευτυχία του πλήθους, για το όφελος, την ευημερία και την ευτυχία θεών και ανθρώπων.

Ποιες είναι αυτές οι πέντε; Είναι πρεσβύτερος μοναχός, έμπειρος, αναχωρητής εδώ και πολύ καιρό· είναι γνωστός και ένδοξος, με πολυπληθή συνοδεία από αυτούς που διάγουν την οικιακή ζωή και αναχωρητές· είναι αποδέκτης των αναγκαίων ειδών χιτώνων, προσφερόμενης τροφής, καταλύματος και φαρμάκων για ασθενείς· είναι πολυμαθής, αυτός που θυμάται καλά αυτά που έχει μάθει, αυτός που έχει μεγάλη συσσώρευση μάθησης· εκείνες οι διδασκαλίες που είναι καλές στην αρχή, καλές στη μέση, καλές στο τέλος, με νόημα και φρασεολογία, που ισχυρίζονται την άγια ζωή ολοκληρωμένη και αγνή, τέτοιες διδασκαλίες έχει ακούσει πολλές, τις διατηρεί, τις έχει εξασκήσει λεκτικά, τις έχει εξετάσει με τον νου, τις έχει διεισδύσει καλά με την άποψη· έχει ορθή άποψη, χωρίς διεστραμμένη αντίληψη· αυτός, αφού εκδιώξει το πλήθος από την κακή διδασκαλία, τους εδραιώνει στην Άριστη Διδασκαλία. Ο πρεσβύτερος μοναχός είναι έμπειρος, αναχωρητής εδώ και πολύ καιρό - έτσι ακολουθούν το παράδειγμά του· ο πρεσβύτερος μοναχός είναι γνωστός και ένδοξος, με πολυπληθή συνοδεία από αυτούς που διάγουν την οικιακή ζωή και αναχωρητές - έτσι ακολουθούν το παράδειγμά του· ο πρεσβύτερος μοναχός είναι αποδέκτης των αναγκαίων ειδών χιτώνων, προσφερόμενης τροφής, καταλύματος και φαρμάκων για ασθενείς - έτσι ακολουθούν το παράδειγμά του· ο πρεσβύτερος μοναχός είναι πολυμαθής, αυτός που θυμάται καλά αυτά που έχει μάθει, αυτός που έχει μεγάλη συσσώρευση μάθησης - έτσι ακολουθούν το παράδειγμά του. Με αυτές τις πέντε ιδιότητες, μοναχοί, προικισμένος ένας πρεσβύτερος μοναχός ασκεί για την ευημερία του πλήθους, για την ευτυχία του πλήθους, για το όφελος, την ευημερία και την ευτυχία θεών και ανθρώπων». Όγδοη.

9. Η πρώτη ομιλία για τον ασκούμενο

89. «Αυτά τα πέντε φαινόμενα, μοναχοί, οδηγούν στην παρακμή ενός μοναχού που βρίσκεται σε εκπαίδευση. Ποια πέντε; Η ευχαρίστηση στην εργασία, η ευχαρίστηση στην κουβέντα, η ευχαρίστηση στον ύπνο, η ευχαρίστηση στην κοινωνική συναναστροφή, δεν ανασκοπεί τη συνείδηση όπως έχει απελευθερωθεί - αυτά λοιπόν, μοναχοί, είναι τα πέντε φαινόμενα που οδηγούν στην παρακμή ενός μοναχού που βρίσκεται σε εκπαίδευση.

«Αυτά τα πέντε φαινόμενα, μοναχοί, οδηγούν στη μη παρακμή ενός μοναχού που βρίσκεται σε εκπαίδευση. Ποια πέντε; Η μη ευχαρίστηση στην εργασία, η μη ευχαρίστηση στην κουβέντα, η μη ευχαρίστηση στον ύπνο, η μη ευχαρίστηση στην κοινωνική συναναστροφή, ανασκοπεί τη συνείδηση όπως έχει απελευθερωθεί - αυτά λοιπόν, μοναχοί, είναι τα πέντε φαινόμενα που οδηγούν στη μη παρακμή ενός μοναχού που βρίσκεται σε εκπαίδευση». Ένατη.

10. Η δεύτερη ομιλία για τον ασκούμενο

90. «Αυτά τα πέντε φαινόμενα, μοναχοί, οδηγούν στην παρακμή ενός μοναχού που βρίσκεται σε εκπαίδευση. Ποια πέντε; Εδώ, μοναχοί, ένας ασκούμενος μοναχός έχει πολλές υποχρεώσεις και πολλά καθήκοντα, είναι ικανός σε ό,τι πρέπει να γίνει· εγκαταλείπει την απομόνωση, δεν αφοσιώνεται στην εσωτερική ηρεμία του νου. Αυτό, μοναχοί, είναι το πρώτο φαινόμενο που οδηγεί στην παρακμή ενός μοναχού που βρίσκεται σε εκπαίδευση.

«Επιπλέον, μοναχοί, ένας ασκούμενος μοναχός περνά την ημέρα με ασήμαντες εργασίες· εγκαταλείπει την απομόνωση, δεν αφοσιώνεται στην εσωτερική ηρεμία του νου. Αυτό, μοναχοί, είναι το δεύτερο φαινόμενο που οδηγεί στην παρακμή ενός μοναχού που βρίσκεται σε εκπαίδευση.

«Επιπλέον, μοναχοί, ένας ασκούμενος μοναχός ζει σε συντροφιά με λαϊκούς και αναχωρητές με απρεπή συναναστροφή με λαϊκούς· εγκαταλείπει την απομόνωση, δεν αφοσιώνεται στην εσωτερική ηρεμία του νου. Αυτό, μοναχοί, είναι το τρίτο φαινόμενο που οδηγεί στην παρακμή ενός μοναχού που βρίσκεται σε εκπαίδευση.

«Επιπλέον, μοναχοί, ένας ασκούμενος μοναχός εισέρχεται στο χωριό την ακατάλληλη ώρα, επιστρέφει πολύ αργά την ημέρα· εγκαταλείπει την απομόνωση, δεν αφοσιώνεται στην εσωτερική ηρεμία του νου. Αυτό, μοναχοί, είναι το τέταρτο φαινόμενο που οδηγεί στην παρακμή ενός μοναχού που βρίσκεται σε εκπαίδευση.

«Επιπλέον, μοναχοί, ένας ασκούμενος μοναχός, αυτή η συζήτηση που οδηγεί στην εξάλειψη των νοητικών μολύνσεων, κατάλληλη για το άνοιγμα του νου, δηλαδή - συζήτηση για τις λίγες επιθυμίες, συζήτηση για την ικανοποίηση, συζήτηση για την αποστασιοποίηση, συζήτηση για την απομόνωση από την κοινωνία, συζήτηση για τη διέγερση της ενεργητικότητας, συζήτηση για την ηθική, συζήτηση για την αυτοσυγκέντρωση, συζήτηση για τη σοφία, συζήτηση για την απελευθέρωση, συζήτηση για τη γνώση και ενόραση της απελευθέρωσης, μια τέτοια συζήτηση δεν αποκτά κατά βούληση, δεν αποκτά χωρίς δυσκολία, δεν αποκτά χωρίς κόπο· εγκαταλείπει την απομόνωση, δεν αφοσιώνεται στην εσωτερική ηρεμία του νου. Αυτό, μοναχοί, είναι το πέμπτο φαινόμενο που οδηγεί στην παρακμή ενός μοναχού που βρίσκεται σε εκπαίδευση. Αυτά λοιπόν, μοναχοί, είναι τα πέντε φαινόμενα που οδηγούν στην παρακμή ενός μοναχού που βρίσκεται σε εκπαίδευση.

«Αυτά τα πέντε φαινόμενα, μοναχοί, οδηγούν στη μη παρακμή ενός μοναχού που βρίσκεται σε εκπαίδευση. Ποια πέντε; Εδώ, μοναχοί, ένας ασκούμενος μοναχός δεν έχει πολλές υποχρεώσεις και πολλά καθήκοντα, είναι ικανός σε ό,τι πρέπει να γίνει· δεν εγκαταλείπει την απομόνωση, αφοσιώνεται στην εσωτερική ηρεμία του νου. Αυτό, μοναχοί, είναι το πρώτο φαινόμενο που οδηγεί στη μη παρακμή ενός μοναχού που βρίσκεται σε εκπαίδευση.

«Επιπλέον, μοναχοί, ένας ασκούμενος μοναχός δεν περνά την ημέρα με ασήμαντες εργασίες· δεν εγκαταλείπει την απομόνωση, αφοσιώνεται στην εσωτερική ηρεμία του νου. Αυτό, μοναχοί, είναι το δεύτερο φαινόμενο που οδηγεί στη μη παρακμή ενός μοναχού που βρίσκεται σε εκπαίδευση.

«Επιπλέον, μοναχοί, ένας ασκούμενος μοναχός ζει χωρίς συντροφιά με λαϊκούς και αναχωρητές με απρεπή συναναστροφή με λαϊκούς· δεν εγκαταλείπει την απομόνωση, αφοσιώνεται στην εσωτερική ηρεμία του νου. Αυτό, μοναχοί, είναι το τρίτο φαινόμενο που οδηγεί στη μη παρακμή ενός μοναχού που βρίσκεται σε εκπαίδευση.

«Επιπλέον, μοναχοί, ένας ασκούμενος μοναχός δεν εισέρχεται στο χωριό πολύ νωρίς, δεν επιστρέφει πολύ αργά την ημέρα· δεν εγκαταλείπει την απομόνωση, αφοσιώνεται στην εσωτερική ηρεμία του νου. Αυτό, μοναχοί, είναι το τέταρτο φαινόμενο που οδηγεί στη μη παρακμή ενός μοναχού που βρίσκεται σε εκπαίδευση.

«Επιπλέον, μοναχοί, ένας ασκούμενος μοναχός, αυτή η συζήτηση που οδηγεί στην εξάλειψη των νοητικών μολύνσεων, κατάλληλη για το άνοιγμα του νου, δηλαδή - συζήτηση για τις λίγες επιθυμίες, συζήτηση για την ικανοποίηση, συζήτηση για την αποστασιοποίηση, συζήτηση για την απομόνωση από την κοινωνία, συζήτηση για τη διέγερση της ενεργητικότητας, συζήτηση για την ηθική, συζήτηση για την αυτοσυγκέντρωση, συζήτηση για τη σοφία, συζήτηση για την απελευθέρωση, συζήτηση για τη γνώση και ενόραση της απελευθέρωσης, τέτοια συζήτηση αποκτά κατά βούληση, αποκτά χωρίς δυσκολία, αποκτά χωρίς κόπο· δεν εγκαταλείπει την απομόνωση, αφοσιώνεται στην εσωτερική ηρεμία του νου. Αυτό, μοναχοί, είναι το πέμπτο φαινόμενο που οδηγεί στη μη παρακμή ενός μοναχού που βρίσκεται σε εκπαίδευση. Αυτά λοιπόν, μοναχοί, είναι τα πέντε φαινόμενα που οδηγούν στη μη παρακμή ενός μοναχού που βρίσκεται σε εκπαίδευση». Δέκατη.

Κεφάλαιο Θέρα, τέταρτο.

Αυτή είναι η σύνοψή του -

Ευχάριστος, χωρίς πάθος, απατεώνας, άπιστος, ανυπόμονος·
αναλυτική γνώση και με ηθική, πρεσβύτερος, ασκούμενοι, τα άλλα δύο.

5. Το κεφάλαιο για τον Κάκουντχα

1. Η πρώτη ομιλία για την τελειότητα

91. «Αυτές, μοναχοί, είναι οι πέντε τελειότητες. Ποιοι πέντε; Η τελειότητα στην πίστη, η τελειότητα στην ηθική, η τελειότητα στη μάθηση, η τελειότητα στη γενναιοδωρία, η τελειότητα στη σοφία - αυτές λοιπόν, μοναχοί, είναι οι πέντε τελειότητες». Πρώτο.

2. Η δεύτερη ομιλία για την τελειότητα

92. «Αυτές, μοναχοί, είναι οι πέντε τελειότητες. Ποιοι πέντε; Η τελειότητα στην ηθική, η τελειότητα στην αυτοσυγκέντρωση, η τελειότητα στη σοφία, η τελειότητα στην απελευθέρωση, η τελειότητα στη γνώση και ενόραση της απελευθέρωσης - αυτές λοιπόν, μοναχοί, είναι οι πέντε τελειότητες». Δεύτερο.

3. Η ομιλία για την απάντηση

93. «Αυτές οι πέντε, μοναχοί, είναι διακηρύξεις της τελικής απελευθερωτικής γνώσης. Ποια πέντε; Λόγω ανοησίας και παντελούς αυταπάτης διακηρύσσει την τελική απελευθερωτική γνώση· έχοντας κακόβουλες επιθυμίες, κυριευμένος από επιθυμία, διακηρύσσει την τελική απελευθερωτική γνώση· λόγω τρέλας και διανοητικής διαταραχής διακηρύσσει την τελική απελευθερωτική γνώση· από υπερεκτίμηση διακηρύσσει την τελική απελευθερωτική γνώση· σωστά διακηρύσσει την τελική απελευθερωτική γνώση. Αυτές λοιπόν, μοναχοί, είναι οι πέντε διακηρύξεις της τελικής απελευθερωτικής γνώσης». Τρίτη.

4. Η ομιλία για την άνετη διαμονή

94. «Αυτές είναι οι πέντε άνετες διαμονές, μοναχοί. Ποια πέντε; Εδώ, μοναχοί, ένας μοναχός, αποστασιοποιημένος από τις ηδονές, αποστασιοποιημένος από τις φαύλες νοητικές καταστάσεις, έχοντας επιτύχει την πρώτη διαλογιστική έκσταση, που

συνοδεύεται από λογισμό και συλλογισμό, με αγαλλίαση και ευτυχία που γεννιούνται από την αποστασιοποίηση, διαμένει· με τον κατευνασμό του λογισμού και του συλλογισμού... κ.λπ... την δεύτερη διαλογιστική έκσταση... την τρίτη διαλογιστική έκσταση... έχοντας επιτύχει την τέταρτη διαλογιστική έκσταση, διαμένει· με την εξάλειψη των νοητικών διαφθορών, έχοντας ο ίδιος κατανοήσει πλήρως με άμεση γνώση την απελευθέρωση του νου και την απελευθέρωση μέσω σοφίας χωρίς νοητικές διαφθορές στην παρούσα ζωή, έχοντας επιτύχει, διαμένει. Αυτές λοιπόν, μοναχοί, είναι οι πέντε άνετες διαμονές». Τέταρτο.

5. Η ομιλία για το ακλόνητο

95. «Προικισμένος με πέντε ιδιότητες, μοναχοί, ένας μοναχός σε σύντομο χρόνο διεισδύει στο ακλόνητο. Ποιες είναι αυτές οι πέντε; Εδώ, μοναχοί, ένας μοναχός έχει επιτύχει την αναλυτική γνώση του νοήματος, έχει επιτύχει την αναλυτική γνώση των φαινομένων, έχει επιτύχει την αναλυτική γνώση της γλώσσας, έχει επιτύχει την αναλυτική γνώση της οξυδέρκειας, ανασκοπεί τη συνείδηση όπως έχει απελευθερωθεί. Με αυτές τις πέντε ιδιότητες, μοναχοί, προικισμένος ένας μοναχός σε σύντομο χρόνο διεισδύει στο ακλόνητο». Πέμπτο.

6. Η ομιλία για αυτόν που θυμάται καλά αυτά που έχει μάθει

96. «Προικισμένος με πέντε ιδιότητες, μοναχοί, ένας μοναχός ασκώντας τη μνήμη επί της αναπνοής σε σύντομο χρόνο διεισδύει στο ακλόνητο. Ποιες είναι αυτές οι πέντε; Εδώ, μοναχοί, ένας μοναχός έχει λίγες ανάγκες, λίγες υποχρεώσεις, είναι εύκολος στη συντήρηση, ικανοποιημένος με τα αναγκαία είδη για τη ζωή· τρώει λίγη τροφή, αφοσιωμένος στο να μην είναι λαίμαργος· έχει λίγη υπνηλία, αφοσιωμένος στην εγρήγορση· είναι πολυμαθής, αυτός που θυμάται καλά αυτά που έχει μάθει, αυτός που έχει μεγάλη συσσώρευση μάθησης· εκείνες οι διδασκαλίες που είναι καλές στην αρχή, καλές στη μέση, καλές στο τέλος, με νόημα και φρασεολογία, που ισχυρίζονται την άγια ζωή ολοκληρωμένη και αγνή, τέτοιες διδασκαλίες έχει ακούσει πολλές, τις διατηρεί, τις έχει εξασκήσει λεκτικά, τις έχει εξετάσει με τον νου, τις έχει διεισδύσει καλά με την άποψη· ανασκοπεί τη συνείδηση όπως έχει απελευθερωθεί. Με αυτές τις πέντε ιδιότητες, μοναχοί, προικισμένος ένας μοναχός ασκώντας τη μνήμη επί της αναπνοής σε σύντομο χρόνο διεισδύει στο ακλόνητο». Έκτο.

7. Η ομιλία για τη συζήτηση

97. «Προικισμένος με πέντε ιδιότητες, μοναχοί, ένας μοναχός αναπτύσσοντας τη μνήμη επί της αναπνοής σε σύντομο χρόνο διεισδύει στο ακλόνητο. Ποιες είναι αυτές οι πέντε; Εδώ, μοναχοί, ένας μοναχός έχει λίγες ανάγκες, λίγες υποχρεώσεις, είναι εύκολος στη συντήρηση, ικανοποιημένος με τα αναγκαία είδη για τη ζωή· τρώει λίγη τροφή, αφοσιωμένος στο να μην είναι λαίμαργος· έχει λίγη υπνηλία, αφοσιωμένος στην εγρήγορση· όποια συζήτηση είναι εξαιρετική των μολύνσεων και κατάλληλη για το άνοιγμα του νου, δηλαδή - συζήτηση για τις λίγες επιθυμίες... κ.λπ... συζήτηση για τη γνώση και ενόραση της απελευθέρωσης, τέτοια συζήτηση αποκτά κατά βούληση, αποκτά χωρίς δυσκολία, αποκτά χωρίς κόπο· ανασκοπεί τη συνείδηση όπως έχει απελευθερωθεί. Με αυτές τις πέντε ιδιότητες, μοναχοί, προικισμένος ένας μοναχός αναπτύσσοντας τη μνήμη επί της αναπνοής σε σύντομο χρόνο διεισδύει στο ακλόνητο». Έβδομη.

8. Η ομιλία για τον δασόβιο

98. «Προικισμένος με πέντε ιδιότητες, μοναχοί, ένας μοναχός καλλιεργώντας τη μνήμη επί της αναπνοής σε σύντομο χρόνο διεισδύει στο ακλόνητο. Ποιες είναι αυτές οι πέντε; Εδώ, μοναχοί, ένας μοναχός έχει λίγες ανάγκες, λίγες υποχρεώσεις, είναι εύκολος στη συντήρηση, ικανοποιημένος με τα αναγκαία είδη για τη ζωή· τρώει λίγη τροφή, αφοσιωμένος στο να μην είναι λαίμαργος· έχει λίγη υπνηλία, αφοσιωμένος στην εγρήγορση· είναι δασόβιος, διαμένων σε απομακρυσμένο κατάλυμα· ανασκοπεί τη συνείδηση όπως έχει απελευθερωθεί. Με αυτές τις πέντε ιδιότητες, μοναχοί, προικισμένος ένας μοναχός καλλιεργώντας τη μνήμη επί της αναπνοής σε σύντομο χρόνο διεισδύει στο ακλόνητο». Όγδοη.

9. Η ομιλία για τον Σίχα

99. «Το λιοντάρι, μοναχοί, ο βασιλιάς των ζώων, την απογευματινή περίοδο της ημέρας βγαίνει από τον τόπο διαμονής του· αφού βγει από τον τόπο διαμονής του, τεντώνεται· αφού τεντωθεί, κοιτάζει τριγύρω προς τις τέσσερις κατευθύνσεις· αφού κοιτάξει τριγύρω προς τις τέσσερις κατευθύνσεις, βρυχάται τρεις φορές το βρύχημα του λιονταριού· αφού βρυχηθεί τρεις φορές το βρύχημα του λιονταριού, φεύγει για τον τόπο συλλογής τροφής. Αυτό ακόμη κι αν δίνει χτύπημα σε ελέφαντα, δίνει χτύπημα προσεκτικά, όχι απρόσεκτα· ακόμη κι αν δίνει χτύπημα σε βουβάλι, δίνει χτύπημα προσεκτικά, όχι απρόσεκτα· ακόμη κι αν δίνει χτύπημα σε βόδι, δίνει χτύπημα προσεκτικά, όχι απρόσεκτα· ακόμη κι αν δίνει χτύπημα σε λεοπάρδαλη, δίνει χτύπημα προσεκτικά, όχι απρόσεκτα· ακόμη κι αν δίνει χτύπημα σε μικρά έμβια όντα, ακόμη και σε λαγούς και γάτες, δίνει χτύπημα προσεκτικά, όχι απρόσεκτα. Για ποιο λόγο; "Να μην χαθεί η εξασκημένη μου ικανότητα".

Λιοντάρι λοιπόν, μοναχοί, αυτή είναι ονομασία του Τατχάγκατα, του Άξιου, του Πλήρως Αυτοφωτισμένου. Ό,τι λοιπόν, μοναχοί, ο Τατχάγκατα διδάσκει τη Διδασκαλία στη συνέλευση, αυτό είναι το βρύχημα του λιονταριού του. Ακόμη κι αν ο Τατχάγκατα διδάσκει τη Διδασκαλία σε μοναχούς, μοναχοί, ο Τατχάγκατα διδάσκει τη Διδασκαλία προσεκτικά, όχι απρόσεκτα· ακόμη κι αν ο Τατχάγκατα διδάσκει τη Διδασκαλία σε μοναχές, μοναχοί, ο Τατχάγκατα διδάσκει τη Διδασκαλία προσεκτικά, όχι απρόσεκτα· ακόμη κι αν ο Τατχάγκατα διδάσκει τη Διδασκαλία σε λαϊκούς ακολούθους, μοναχοί, ο Τατχάγκατα διδάσκει τη Διδασκαλία προσεκτικά, όχι απρόσεκτα· ακόμη κι αν ο Τατχάγκατα διδάσκει τη Διδασκαλία σε λαϊκές ακολούθους, μοναχοί, ο Τατχάγκατα διδάσκει τη Διδασκαλία προσεκτικά, όχι απρόσεκτα· ακόμη κι αν ο Τατχάγκατα διδάσκει τη Διδασκαλία σε κοσμικούς ανθρώπους, μοναχοί, ακόμη και σε ζητιάνους και κυνηγούς, ο Τατχάγκατα διδάσκει τη Διδασκαλία προσεκτικά, όχι απρόσεκτα. Για ποιο λόγο; Ο Τατχάγκατα, μοναχοί, σέβεται τη Διδασκαλία, είναι γεμάτος σεβασμό για τη Διδασκαλία». Ένατη.

10. Η ομιλία για τον πρεσβύτερο μοναχό Κακούντα

100. Έτσι έχω ακούσει - Κάποτε ο Ευλογημένος διέμενε στην Κοσάμπι, στο μοναστήρι του Γκοσίτα. Εκείνη την περίοδο ο Κακούντα, γιος των Κολίγια, ο συνοδός του σεβασμίου Μαχαμογκαλλάνα, είχε μόλις πεθάνει και είχε επαναγεννηθεί σε κάποιο σώμα δημιουργημένο από τον νου. Η απόκτηση ατομικής ύπαρξης του ήταν τέτοια - όπως ακριβώς δύο ή τρεις περιοχές χωριών της Μαγκάντα. Με εκείνη την απόκτηση ατομικής ύπαρξης δεν βλάπτει ούτε τον εαυτό του ούτε τους άλλους.

Τότε ο Κακούντα, ο νεαρός θεός, πλησίασε τον σεβάσμιο Μαχαμογκαλλάνα· αφού πλησίασε, απέδωσε σεβασμό στον σεβάσμιο Μαχαμογκαλλάνα και στάθηκε στο πλάι. Καθώς στεκόταν στο πλάι, ο Κακούντα, ο νεαρός θεός, είπε στον σεβάσμιο Μαχαμογκαλλάνα: «Στον Ντεβαντάττα, σεβάσμιε κύριε, τέτοια επιθυμία εγέρθηκε - 'εγώ θα καθοδηγήσω την Κοινότητα των μοναχών'. Και μαζί με την έγερση αυτής της σκέψης, σεβάσμιε κύριε, ο Ντεβαντάττα έχει ξεπέσει από εκείνη την υπερφυσική δύναμη». Αυτά είπε ο Κακούντα, ο νεαρός θεός. Αφού είπε αυτά, απέδωσε σεβασμό στον σεβάσμιο Μαχαμογκαλλάνα, τον περιήλθε κρατώντας τον στα δεξιά του και εξαφανίστηκε ακριβώς εκεί.

Τότε ο σεβάσμιος Μαχαμογκαλλάνα πλησίασε τον Ευλογημένο· αφού πλησίασε, απέδωσε σεβασμό στον Ευλογημένο και κάθισε στο πλάι. Καθισμένος στο πλάι, ο σεβάσμιος Μαχαμογκαλλάνα είπε στον Ευλογημένο:

«Ο Κακούντα, σεβάσμιε κύριε, γιος των Κολίγια, ο συνοδός μου, είχε μόλις πεθάνει και έχει επαναγεννηθεί σε κάποιο σώμα δημιουργημένο από τον νου. Η απόκτηση ατομικής ύπαρξης του είναι τέτοια - όπως ακριβώς δύο ή τρεις περιοχές χωριών της Μαγκάντα. Με εκείνη την απόκτηση ατομικής ύπαρξης δεν βλάπτει ούτε τον εαυτό του ούτε τους άλλους. Τότε, σεβάσμιε κύριε, ο Κακούντα, ο νεαρός θεός, με πλησίασε· αφού πλησίασε, μου απέδωσε σεβασμό και στάθηκε στο πλάι. Καθώς στεκόταν στο πλάι, σεβάσμιε κύριε, ο Κακούντα, ο νεαρός θεός, μου είπε: 'Στον Ντεβαντάττα, σεβάσμιε κύριε, τέτοια επιθυμία εγέρθηκε - εγώ θα καθοδηγήσω την Κοινότητα των μοναχών. Και μαζί με την έγερση αυτής της σκέψης, σεβάσμιε κύριε, ο Ντεβαντάττα έχει ξεπέσει από εκείνη την υπερφυσική δύναμη'. Αυτά είπε, σεβάσμιε κύριε, ο Κακούντα, ο νεαρός θεός. Αφού είπε αυτά, μου απέδωσε σεβασμό, με περιήλθε κρατώντας με στα δεξιά του και εξαφανίστηκε ακριβώς εκεί».

«Μήπως όμως, Μογκαλλάνα, ο Κακούντα, ο νεαρός θεός, είναι γνωστός σε σένα, έχοντας περιλάβει τον νου του με τον νου σου - 'ό,τι λέει ο Κακούντα, ο νεαρός θεός, όλο αυτό είναι έτσι ακριβώς και όχι διαφορετικά';» «Ο Κακούντα, ο νεαρός θεός, σεβάσμιε κύριε, είναι γνωστός σε μένα, έχοντας περιλάβει τον νου του με τον νου μου - 'ό,τι λέει ο Κακούντα, ο νεαρός θεός, όλο αυτό είναι έτσι ακριβώς και όχι διαφορετικά'». «Πρόσεχε αυτά τα λόγια, Μογκαλλάνα!! Τώρα αυτός ο ανόητος άνθρωπος θα αποκαλύψει ο ίδιος τον εαυτό του.

«Αυτοί οι πέντε Διδάσκαλοι, Μογκαλλάνα, υπάρχουν στον κόσμο. Ποια πέντε; Εδώ, Μογκαλλάνα, κάποιος Διδάσκαλος ενώ δεν έχει αγνή ηθική, ισχυρίζεται 'έχω αγνή ηθική', 'η ηθική μου είναι αγνή, λαμπερή, αμόλυντη'. Οι μαθητές του τον γνωρίζουν έτσι - 'αυτός ο αξιότιμος Διδάσκαλος ενώ δεν έχει αγνή ηθική, ισχυρίζεται «έχω αγνή ηθική», «η ηθική μου είναι αγνή, λαμπερή, αμόλυντη»'. Αν όμως εμείς το αναφέρουμε στους λαϊκούς, δεν θα ήταν ευχάριστο σε αυτόν. Αυτό όμως που είναι δυσάρεστο σε αυτόν, πώς θα μπορούσαμε εμείς να του συμπεριφερθούμε έτσι - 'τιμάται όμως με τα αναγκαία είδη χιτώνων, προσφερόμενης τροφής, καταλύματος και φαρμάκων για ασθενείς· ό,τι αυτός θα κάνει, αυτός ο ίδιος θα αναγνωριστεί από αυτό'. Έναν τέτοιο λοιπόν, Μογκαλλάνα, Διδάσκαλο οι μαθητές προστατεύουν σχετικά με την ηθική· και ένας τέτοιος Διδάσκαλος προσδοκά προστασία από τους μαθητές σχετικά με την ηθική.

«Επιπλέον, Μογκαλλάνα, εδώ κάποιος Διδάσκαλος ενώ δεν έχει αγνό βιοπορισμό, ισχυρίζεται 'έχω αγνό βιοπορισμό', 'ο βιοπορισμός μου είναι αγνός, λαμπερός, αμόλυντος'. Οι μαθητές του τον γνωρίζουν έτσι - 'αυτός ο αξιότιμος Διδάσκαλος ενώ δεν έχει αγνό βιοπορισμό, ισχυρίζεται «έχω αγνό βιοπορισμό», «ο βιοπορισμός μου είναι αγνός, λαμπερός, αμόλυντος»'. Αν όμως εμείς το αναφέρουμε στους λαϊκούς, δεν θα ήταν ευχάριστο σε αυτόν. Αυτό όμως που είναι δυσάρεστο σε αυτόν, πώς θα μπορούσαμε εμείς να του συμπεριφερθούμε έτσι - 'τιμάται όμως με τα αναγκαία είδη χιτώνων, προσφερόμενης τροφής, καταλύματος και φαρμάκων για ασθενείς· ό,τι αυτός θα κάνει, αυτός ο ίδιος θα αναγνωριστεί από αυτό'. Έναν τέτοιο λοιπόν, Μογκαλλάνα, Διδάσκαλο οι μαθητές προστατεύουν σχετικά με τον βιοπορισμό· και ένας τέτοιος Διδάσκαλος προσδοκά προστασία από τους μαθητές σχετικά με τον βιοπορισμό.

«Επιπλέον, Μογκαλλάνα, εδώ κάποιος Διδάσκαλος ενώ δεν έχει αγνή διδαχή της Διδασκαλίας, ισχυρίζεται 'έχω αγνή διδαχή της Διδασκαλίας', 'η διδαχή της Διδασκαλίας μου είναι αγνή, λαμπερή, αμόλυντη'. Οι μαθητές του τον γνωρίζουν έτσι - 'αυτός ο αξιότιμος Διδάσκαλος ενώ δεν έχει αγνή διδαχή της Διδασκαλίας, ισχυρίζεται «έχω αγνή διδαχή της Διδασκαλίας», «η διδαχή της Διδασκαλίας μου είναι αγνή, λαμπερή, αμόλυντη»'. Αν όμως εμείς το αναφέρουμε στους λαϊκούς, δεν θα ήταν ευχάριστο σε αυτόν. Αυτό όμως που είναι δυσάρεστο σε αυτόν, πώς θα μπορούσαμε εμείς να του συμπεριφερθούμε έτσι - 'τιμάται όμως με τα αναγκαία είδη χιτώνων, προσφερόμενης τροφής, καταλύματος και φαρμάκων για ασθενείς· ό,τι αυτός θα κάνει, αυτός ο ίδιος θα αναγνωριστεί από αυτό'. Έναν τέτοιο λοιπόν, Μογκαλλάνα, Διδάσκαλο οι μαθητές προστατεύουν σχετικά με τη διδαχή της Διδασκαλίας· και ένας τέτοιος Διδάσκαλος προσδοκά προστασία από τους μαθητές σχετικά με τη διδαχή της Διδασκαλίας.

«Επιπλέον, Μογκαλλάνα, εδώ κάποιος Διδάσκαλος με μη αγνή επεξήγηση όντας, διεκδικεί «είμαι με αγνή επεξήγηση», «η επεξήγησή μου είναι αγνή, λαμπερή, αμόλυντη». Οι μαθητές του τον γνωρίζουν έτσι - «αυτός ο αξιότιμος Διδάσκαλος με μη αγνή επεξήγηση όντας, διεκδικεί 'είμαι με αγνή επεξήγηση', 'η επεξήγησή μου είναι αγνή, λαμπερή, αμόλυντη'». Αν όμως εμείς το αναφέρουμε στους λαϊκούς, δεν θα ήταν ευχάριστο σε αυτόν. Αυτό όμως που είναι δυσάρεστο σε αυτόν, πώς θα μπορούσαμε εμείς να του συμπεριφερθούμε έτσι - 'τιμάται όμως με τα αναγκαία είδη χιτώνων, προσφερόμενης τροφής, καταλύματος και φαρμάκων για ασθενείς· ό,τι αυτός θα κάνει, αυτός ο ίδιος θα αναγνωριστεί από αυτό'. Έναν τέτοιο λοιπόν, Μογκαλλάνα, Διδάσκαλο οι μαθητές προστατεύουν ως προς την επεξήγηση· και ένας τέτοιος Διδάσκαλος προσδοκά προστασία από τους μαθητές ως προς την επεξήγηση.

«Επιπλέον, Μογκαλλάνα, εδώ κάποιος Διδάσκαλος με μη αγνή γνώση και ενόραση όντας, διεκδικεί «είμαι με αγνή γνώση και ενόραση», «η γνώση και ενόρασή μου είναι αγνή, λαμπερή, αμόλυντη». Οι μαθητές του τον γνωρίζουν έτσι - «αυτός ο αξιότιμος Διδάσκαλος με μη αγνή γνώση και ενόραση όντας, διεκδικεί 'είμαι με αγνή γνώση και ενόραση', 'η γνώση και ενόρασή μου είναι αγνή, λαμπερή, αμόλυντη'». Αν όμως εμείς το αναφέρουμε στους λαϊκούς, δεν θα ήταν ευχάριστο σε αυτόν. Αυτό όμως που είναι δυσάρεστο σε αυτόν, πώς θα μπορούσαμε εμείς να του συμπεριφερθούμε έτσι - 'τιμάται όμως με τα αναγκαία είδη χιτώνων, προσφερόμενης τροφής, καταλύματος και φαρμάκων για ασθενείς· ό,τι αυτός θα κάνει, αυτός ο ίδιος θα αναγνωριστεί από αυτό'. Έναν τέτοιο λοιπόν, Μογκαλλάνα, Διδάσκαλο οι μαθητές

προστατεύουν ως προς τη γνώση και ενόραση· και ένας τέτοιος Διδάσκαλος προσδοκά προστασία από τους μαθητές ως προς τη γνώση και ενόραση. Αυτοί λοιπόν, Μογκαλλάνα, οι πέντε Διδάσκαλοι υπάρχουν στον κόσμο.

«Εγώ όμως, Μογκαλλάνα, με αγνή ηθική όντας, δηλώνω «είμαι με αγνή ηθική», «η ηθική μου είναι αγνή, λαμπερή, αμόλυντη». Και οι μαθητές δεν με προστατεύουν ως προς την ηθική, ούτε εγώ προσδοκώ προστασία από τους μαθητές ως προς την ηθική. Με αγνό βιοπορισμό όντας, δηλώνω «είμαι με αγνό βιοπορισμό», «ο βιοπορισμός μου είναι αγνός, λαμπερός, αμόλυντος». Και οι μαθητές δεν με προστατεύουν ως προς τον βιοπορισμό, ούτε εγώ προσδοκώ προστασία από τους μαθητές ως προς τον βιοπορισμό. Με αγνή διδαχή της Διδασκαλίας όντας, δηλώνω «είμαι με αγνή διδαχή της Διδασκαλίας», «η διδαχή της Διδασκαλίας μου είναι αγνή, λαμπερή, αμόλυντη». Και οι μαθητές δεν με προστατεύουν ως προς τη διδαχή της Διδασκαλίας, ούτε εγώ προσδοκώ προστασία από τους μαθητές ως προς τη διδαχή της Διδασκαλίας. Με αγνή επεξήγηση όντας, δηλώνω «είμαι με αγνή επεξήγηση», «η επεξήγησή μου είναι αγνή, λαμπερή, αμόλυντη». Και οι μαθητές δεν με προστατεύουν ως προς την επεξήγηση, ούτε εγώ προσδοκώ προστασία από τους μαθητές ως προς την επεξήγηση. Με αγνή γνώση και ενόραση όντας, δηλώνω «είμαι με αγνή γνώση και ενόραση», «η γνώση και ενόρασή μου είναι αγνή, λαμπερή, αμόλυντη». Και οι μαθητές δεν με προστατεύουν ως προς τη γνώση και ενόραση, ούτε εγώ προσδοκώ προστασία από τους μαθητές ως προς τη γνώση και ενόραση». Δέκατη.

Κεφάλαιο Κακούντα, πέμπτο.

Αυτή είναι η σύνοψή του -

Δύο τελειότητες, διευκρίνιση, άνεση, ακλόνητο πέμπτο·
μάθηση, συζήτηση, δασόβιος, λιοντάρι και Κακούντα δέκα.

Τα δεύτερα πενήντα ολοκληρώθηκαν.

ΠΑΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΓΙΑ ΑΥΤΗ ΤΗ ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ

Η παρούσα μετάφραση αποτελεί μέρος του PaliVerse Project, της πρώτης πλήρους και ενιαίας αγγλικής μετάφρασης του Κανόνα Πάλι, μαζί με τα Σχόλια (Aṭṭhakathā) και τα Υποσχόλια (Ṭīkā) και συνοδεύεται από διαδραστικά εργαλεία μελέτης. Το PaliVerse είναι ένα έργο σε εξέλιξη. Οι μεταφράσεις που δημιουργούνται με τεχνητή νοημοσύνη βελτιώνονται συνεχώς μέσω αναθεωρήσεων και σχολίων από ειδικούς. Το παρόν κείμενο αποτελεί την πιο πρόσφατη μετάφραση κατά την ημερομηνία λήψης.

Ημερομηνία δημιουργίας PDF: 14 Σεπτεμβρίου 2026

ΠΩΣ ΝΑ ΠΑΡΑΘΕΣΕΤΕ ΤΗΝ ΠΗΓΗ

PaliVerse (2026). Ο Τριμερής Κανόνας. Ο Κανόνας των Ομιλιών. 4. Η συλλογή των αριθμημένων ομιλιών. 05. Το βιβλίο των πέντε. 2. Η δεύτερη πεντηκοντάδα έχει ανακτηθεί από το paliverse.org

© 2026 The PaliVerse Project · Με επιφύλαξη παντός δικαιώματος
Κέντρο Μελέτης και Πρακτικής Βουδισμού Τεραβάδα
Αστική Μη Κερδοσκοπική Εταιρεία εγγεγραμμένη στην Ελλάδα
Το παρόν PDF μπορεί να διανέμεται ελεύθερα για σκοπούς μελέτης και πρακτικής.

PaliVerse.org